

בריאות פסולה

השבוע חזרו כמה צעירים המוכי מלחמת מדינות וביניהם אהרן בן אהרן...

Joszi Stern képe az államelnöki rezidencián

Zálmán Sázár államelnök szerdán az új elnöki rezidencián fogadta a jeruzsálemi városi...

abban résztvevő városi tanács két magyar-zsidó származású tagja is...

A városi ház küldöttségével egyetemben megjelent az államelnök...

TURHETETLEN HULIGANIZMUS

A héten néhány forrófejű ifjú behatolt Jeruzsálemben a misszionárius...

Nem akad zsidó ebben az országban, aki a misszionáriusok által hirdetett kiterít támogatná...

Annak ellenére, hogy nem támogatjuk a legeskezebb formában sem a keresztény missziót...

A Zsidó Védelmi Liga tagjainak meg kell érteniük, hogy nem tartunk igényt kéretlen és izléstelen...

A Zsidó Védelmi Liga tagjainak meg kell érteniük, hogy nem tartunk igényt kéretlen és izléstelen...

A Zsidó Védelmi Liga tagjainak meg kell érteniük, hogy nem tartunk igényt kéretlen és izléstelen...

A Zsidó Védelmi Liga tagjainak meg kell érteniük, hogy nem tartunk igényt kéretlen és izléstelen...

SZOMBATI SPORT-PROGRAM

A holnapi labdarugó mérkőzések közül ki kell emelnünk az első két helyen álló Hákoach...

A vendéglátó csapat a „veszélyes övezet” határára áll, míg a Makkabi bajnokjelöltek közre...

Az északi csoport találkozó: Hápoél Mácháné Jehuda — Hápoél Kirját Ono...

A SZŐULI NEHÉZ NAPOK ELŐTT

Az izraeli labdarugósport nehéz idők előtt áll. Egyre jobban közelodik a szőuli világbajnoki selejtező...

lagosan bírjuk a dolgokat — azt kell mondanunk, hogy a válogatott csapatba...

minden támogatást meg kell adnia Smilovics edzőnek. Nyakunkon a szőuli torna...

HAIFA Holnap este 8-kor BÉTENU TEREM Jacobi Viktor örökbeesü műve

LEÁNYVÁSÁR A gyönyörű melódiák nagyopertette 3 felvonásban Rendező: MOLNÁR PÁL...

NATANJA Február 12. hétfő este 8.15 WIZO-TEREM Figyelem! Számított helyek!

TEL-AVIV KÖZKIVANATRA MEGISMÉTELVE! Február 17. szombat este 8.30. ZOA-TEREM

PETÁCH-TIKVA Március 3. szombat este 8. SÁRÉT-TEREM. Jegyértékel: Klein Alija...

„Öröm kézbe venni lapjuk 93. számát” — írják az „Izraeli Kurirnak”...

J. KAVHÁN SZÖRMEZLET Tel-Aviv, Ben Jehuda 54 Tel. 286-701

Lúdtalpbetétek, — modern, minden cipőben horbátok, — Sérvkötők, ort. fűzők, haskötők...

A HAIFAI MAGYARJUK VALLÁSOS ZSIDÓK EGYESÜLETE 1973 február 13-án, kedden este...

KULTURESTET RENDEZ. Kertész Trude egyetemi tanársegéd tart előadást...

A HAIFAI MAGYARJUK VALLÁSOS ZSIDÓK EGYESÜLETE 1973 február 13-án, kedden este...

Aranykor klub ARANY — MŰSOR február 13-án, kedden este...

Hadash könyveket olvashat NATANJÁN A MODERN könyvtárban...

Hadash könyveket olvashat NATANJÁN A MODERN könyvtárban...

Hadash könyveket olvashat NATANJÁN A MODERN könyvtárban...

Hadash könyveket olvashat NATANJÁN A MODERN könyvtárban...

Hadash könyveket olvashat NATANJÁN A MODERN könyvtárban...

Hadash könyveket olvashat NATANJÁN A MODERN könyvtárban...

Hadash könyveket olvashat NATANJÁN A MODERN könyvtárban...

Hadash könyveket olvashat NATANJÁN A MODERN könyvtárban...

Hadash könyveket olvashat NATANJÁN A MODERN könyvtárban...

Hadash könyveket olvashat NATANJÁN A MODERN könyvtárban...

Hadash könyveket olvashat NATANJÁN A MODERN könyvtárban...

Hadash könyveket olvashat NATANJÁN A MODERN könyvtárban...

Hadash könyveket olvashat NATANJÁN A MODERN könyvtárban...

Hadash könyveket olvashat NATANJÁN A MODERN könyvtárban...

Hadash könyveket olvashat NATANJÁN A MODERN könyvtárban...

Hadash könyveket olvashat NATANJÁN A MODERN könyvtárban...

Hadash könyveket olvashat NATANJÁN A MODERN könyvtárban...

Hadash könyveket olvashat NATANJÁN A MODERN könyvtárban...

Hadash könyveket olvashat NATANJÁN A MODERN könyvtárban...

Hadash könyveket olvashat NATANJÁN A MODERN könyvtárban...

Hadash könyveket olvashat NATANJÁN A MODERN könyvtárban...

Hadash könyveket olvashat NATANJÁN A MODERN könyvtárban...

Hadash könyveket olvashat NATANJÁN A MODERN könyvtárban...

SZOMBATI NAPJÁR

5733. ádár 1. 7. 1973. február 9., péntek. 5733. ádár 1. 8. 1973. február 10., szombat.

GYERTYAGYÚJTÁS

Jeruzsálem 4.43 Tel Aviv 4.52 Haifa 4.52 Beer Seva 4.59 Eilat 5.03

A HETI SZIDRA TERUMA HAFARA

Vá-Sém náhan chochma 11-Slomó I. Királyok 5/28-tól a 6-ik fejezet 13-ik verség bezárásig.

ÜGYVELETI GYÓGYSZERTÁRAK

TEL-AVIVBAN Péntek: 19-23 óráig Ávrámszki, Allenby 42, tel. 57326.

Szombat: 8.30-19 óráig Guttman, Achad Háam 91, tel. 223305.

BAT JAM Péntek: Balfour, rech. Balfour 90. Szombat: Ezra, Balfour 135.

HERZLIA Péntek: Krámer, Szokolov 18. Szombat: „Herzlia”, Szokolov 18.

CHOLON Péntek: Assuta, Trumpeldor 4. Szombat: Ezra, Báb Jám, Balfour 135.

BAT JAM Péntek: Balfour, rech. Balfour 90. Szombat: Ezra, Balfour 135.

HERZLIA Péntek: Krámer, Szokolov 18. Szombat: „Herzlia”, Szokolov 18.

CHOLON Péntek: Assuta, Trumpeldor 4. Szombat: Ezra, Báb Jám, Balfour 135.

BAT JAM Péntek: Balfour, rech. Balfour 90. Szombat: Ezra, Balfour 135.

HERZLIA Péntek: Krámer, Szokolov 18. Szombat: „Herzlia”, Szokolov 18.

CHOLON Péntek: Assuta, Trumpeldor 4. Szombat: Ezra, Báb Jám, Balfour 135.

BAT JAM Péntek: Balfour, rech. Balfour 90. Szombat: Ezra, Balfour 135.

HERZLIA Péntek: Krámer, Szokolov 18. Szombat: „Herzlia”, Szokolov 18.

CHOLON Péntek: Assuta, Trumpeldor 4. Szombat: Ezra, Báb Jám, Balfour 135.

BAT JAM Péntek: Balfour, rech. Balfour 90. Szombat: Ezra, Balfour 135.

A HITACHDUT OLEJ HUNGARIA

KOZLEMENYEI Levéltem: Tel-Aviv, P.O.B. 4472

ELŐUSGAS A tel-avivi HUN és Bné Herzl kul

türbizottsága a HOH Hájáronk u. 61. szam alatti nagyteremben 1973. február 12-én, hétfőn este 8 óra...

TEL AVIV HÖLGYBIZOTTSÁGI ÜLES A közlego Purim-est mezezesé...

HAIFA A HOH haifai helyi csoportja nagyon sikeres és hívás EHO Usasor...

HAIFA A HOH haifai helyi csoportja nagyon sikeres és hívás EHO Usasor rendezett a Dr. Weitzner Otthonban...

HAIFA DOSEBEBEK KLUBJA Közülük klubdelutánunkat látogatva...

RECHOVOT A HOH rehovoti és környéki csoportja február 13-án, kedden este...

HAIFA DOSEBEBEK KLUBJA Közülük klubdelutánunkat látogatva...

A BNE HERZL KOZLEMENYEI Jétékönyvelő klub-delutánunkat...

HABIMA Tel-Aviv, február 10. szombat FOGD MEG A TOLVAJ!...

A TEL-AVIVI MOZIK HETI MŰSORA ELŐADÁSOK KEZDETE: 4.30 — 7.30 — 9.30

ALLENBY: A keresztapa BEN JEHUDA: A dúhos ember CINCERAMA: A kímél ököl...

PEER: Kabaré PARIS: Az utolsó mozielőadás TCHET: Mimi és Moszkovitz...

OTVENKEDMÉK EGYVONALYAN SHAMOT HETI-MŰSORA Főszerkesztő: Dr. MARTON GIZELLA...

UJ KELET Ezen napon megjelent a hetilapunk új kiadásában...

OTVENKEDMÉK EGYVONALYAN SHAMOT HETI-MŰSORA Főszerkesztő: Dr. MARTON GIZELLA...

OTVENKEDMÉK EGYVONALYAN SHAMOT HETI-MŰSORA Főszerkesztő: Dr. MARTON GIZELLA...

OTVENKEDMÉK EGYVONALYAN SHAMOT HETI-MŰSORA Főszerkesztő: Dr. MARTON GIZELLA...

Vertical text on the right edge of the page, including names and fragments of text.

Bocsánatkérés

Írta: EFRAJIM KISHON

Kedves Uram,
Mielőtt magyarázatot szolgálnék mult hét szerdiján tanúsított minősíthetetlen magatartásomért, szándékomban áll leírni azt a nyomozó feljegyzést, amelyben negyedik tízórától honnan a televíziós készülék kinyitottam. Csodulásgal telve voltam haraggal a Makkabi Tel-Aviv szegényesen gyengén kosárlabdacsapatával szemben, emésztő gyűlöletet éreztem a 34 pontos hátránnyal startoló együttes minden tagja iránt, beleértve a Csubit a botrányával, a kétkedő Tál Brodit és a feledélus edző Jehosua Rozin hisztérikus uvertéit, hogy menjenek mind Mamajába (Románia), vagy az elemibe kosárlabdát tanulni...

Szadista mosolyajakaimon nyitottam hát a tévét, mire kisvártatva megjelent a képernyőn Dán Silon intelligens arca és bejelentette, hogy a fiúk már 20 ponttal vezetnek a Simental ellen. A nyelv szegény annak a tomló szeretetű hullámnak a leírására, amely előtörtéte szívetek. Keblemre öleltem ezeket a pompás játékosokat, lélekben megszorítottam Tál Brodit két jobbkezt, leborultam Steve Csubin legendás önrúdlam előtt és átértértem a zsidó hitre Ron Danlop nevű neger áriástanukat. (2.10) És ami a csodacsapat edzőjét, Rozin urat illeti, csupán egyetlen kifejezés méltó hozzá

— Zseni!
A továbbiak nem illekedek emlékeztetnem, miután olyan feszültség lett urra rajtam, amelyet a második világháború befejezése óta nem tapasztaltam. Hazámnepe tanuvalomása szerint szagaotott, állati jellegű üvöltésekkel kísértem Stevünk bámulatos kitérőit és vörösré tapsoltam tenyeremet Tálék fenomenális kosárlabdán, sőt, tovább meg — így mesélik — amikor Micha Schwartz, a csapat izraeli tagja, két egymástáni kosarat dobott, a készülékhez ugrottam és vadul csókolni kezdtem a hideg üveget:
— Büntető pontokat csinálni az olaszoknak — kiabáltam utasításaimat a fiuknak — Giulio Felinnek már négy büntetőpontja van — ötnel leküldik a pályáról. Mire vártok, hasra — és a jagatni!

A toll remeg a kézemben, drága Uram. A Makkábik sebesült leszírmazottja, Aharon Danlop (2.15 méter) 25 pontra emelte az előnyünket, majd Erik Menkin (Ohio) még két pontot ajándékozott a nemzetnek és befutott Tikva Mór s a hallgatók elnézését kéri a technikai zavarokért, minekutána Rozin összehívta az együttest véstanácsra és Csubin ismét kitért és már 29 ponttal vezettünk a főkéletlen olaszokkal szemben...

S ekkor csemetett a telefon. Mintegy negyedóra multán felvettem a kagylót:
— Ki beszél? — kérdezte uraságod a vonal másik végén és én azt válaszoltam, ha emlékeztetem nem csal:
— Leonardo da Vinci.

Még azt is hozzátettem, hogy nem vagyok odahaza és felkértem Uraságodot a gyors lelépésre. Beszélgetésünk ezen fázisában sajnos megszakadt a kapcsolat közöttünk, ugyanis lenyomtam az izét, tekintettel arra, hogy Art Keene, a Simental amerikai zsoldosa, 25 pontra nyomott le bennünket, ám Chajim Starkman felülmúlta önmagát és ismét csak 2.5 kosár választott el bennünket a megváltó egyenlítőstől...

Ekkor csemetett Uraságod másodikban. A kagyló felemelésével egyidejűleg ez a gyalázatos talján Joseppa Bromatti egy nagyszerű kosarat dobott és a török bíró nem átalította megadni, ami teljesen felborította lelki egyensúlyomat. Ha nem tévedek, hosszú futtyorkant hallattam a telefonon keresztül Uraságod fülebe, majd áttertem a népies magyar nyelvre és olyan kifejezéseket használtam, amelyek nem nélkülöznek bizonyos családi jellegű tevékenységre való felszólítást olyan egyének részére, akik 57 másodperccel a befejezés előtt telefonálnak nekem. Eppen ekkor küldte le az ottomán bíró Stevet, Brodit és Menkint is, az egész amerikai kolóniát, öt büntetőponttal, úgy hogy a magam részéről Uraságod szíves elnézését kérem mindazokért az állatvilágból kiköcsönzött zines kifejezésekért, amelyek Önre vonatkozólag szavaimban kifejezést nyertek. Nem állt szándékomban Önt megsérteni.

Ezzel nyilvánosan bocsánatot kérek tapintatlan magatartásomért, amelyet a rendkívüli feszültség és a részrehajló balkáni bíráskodás okozott. Erősen restelkedem amiatt, hogy ilyen szélsőséges módon azonosítottam magamat egy gyengus csapat slendrián játékosával, akik képtelenek saját pályájukon egy nevesítés 34 pontos előnyt behozni az Európa-bajnokkal szemben, megvetésemmel sujtom ezeket a osztályon aluli kosárlabdázókat, mint mondjuk ez a Csubin a botrányával és a kétkedő Brodi és minden. Rendkívül sajnálom moderatán viselkedésemért, drága Uram. Biztosíthatom Önt, hogy ez nem fog több előfordulni, vagy legalábbis csak a legközelebbi kosárlabdát megköszönlés, s ez esetben kérem nem telefonálni nekem a mérkőzés lefutásáig, különben elveszítem az uralmamot az idegim feszlett és úgy fejebevalgok, hogy csak körbe tudsz járni, te marha.

AZ ESEMÉNYEK MARGÓJÁRA

A PETROLEUMVÁLSÁG ÁRNYÉKÁBAN

Írta: ARAD GIDEON

A Wall Street Journal, az amerikai nagyfőke lapja, ismét megkondította a vészharangot: Amerika energiaforrásai kimerülnek, egyre inkább rá lesz utalva a közelkeleti naftara és 1985-ben már kőolajszükségletének felet onnan fogja importálni. A célzás világos: harátságot kell fenntartani az arabokkal, a közelkeleti naftatermelés uraival, mert néhány év múlva torkonragadhatják az Egyesült Államokat!

Hozzászoktunk már a multban, hogy az amerikai naftamogulók, a Szaudiában, Irákban, Líbiában és Iránban érdekeltek nagy petroléumtrösztök vezetői, mindig megkísérlék befolyásuk érvényesítését az arabok érdekében, amikor szönyegre kerül a Közelkelet kérdése. Az utóbbi években kevés sikerült volt ezen a téren. Ezuttal azonban a megszokott manőver, amelyet Huszein király washingtoni látogatására időzítettek, valójában megrémíti az amerikaiakat, mert kiderült, hogy az amerikai energiaforrások valójában a szükségletnek egyre kisebb részét fedezik és az USA tényleg nagyobb kőolajbehozatalra kényserül. Ez csak fokozta a teli fűtőanyag ideiglenes hiánya által okozott riadalmat.

HENRY KISSINGER: Vietnam után az erőforrások kérdése

Amerika most a világtérrel szemben kerekén 30 százalékkal veszi igénybe. A tavalyi termelt 2.6 milliárd tonnából 35 százalékat a Közelkelet szolgáltatott. Csak hogy a fogyasztás az egész világon emelkedőben van, a következő tíz éven belül becsles szerint 80 százalékkal növekedik — és ezzel együtt emelkedik a közelkeleti kőolajtermelés súlya is (35-ről közel 45 százalékra), aminek egyszerű magyarázata a világ ismert kőolajterületeinek 57.6 százaléka a Közelkeleten található és még állandóan új mezőket tárnak fel, míg Amerika már nem tudja növelni termelését, sőt forrásai kimerülnek.

Hogy összehasonlítsuk Izrael „nyomorúságos” évi kétfélmillió tonnával, említjük meg, hogy Észak-Amerikának a jövő évtized elején a 4.4 milliárdra becsült világfogyasztás egynevedére, tehát évi 850 millió tonnára lesz szüksége, ami 390 millió tonnával haladja meg az amerikai források kapacitását. De még rosszabb lesz a helyzet Nyugat-Európában, ahol a Közöspiac nagymértű ipari fellendülése 90 százalékkal emeli a kőolaj és petroléumtermékek fogyasztását, míg Japán szükséglete 80 százalékkal növekszik (az USA-ban az emelkedés csupán 53 százalék). Ennek a három nagy fogyasztónak kerekén két milliárd tonna kőolajot kell majd importálnia, amiből a latinamerikai kutak és az afrikai petroléummezők (főleg Nigéria) legfeljebb 400 milliót tudnak fedezni. Észak-Amerikának tehát a nyolcvanas évek elején már közel negydelemiár tonnát kell évente vásárolnia a Közelkeleten.

A probléma oly komoly, hogy Nixon elnök kivizsgálását annak az embernek a kezébe adta, akiben leginkább bízik: Henry Kissinger professzor szakértők segítségével keresi majd a megoldást, illetőleg megállapítja, hogy az amerikai kormányának milyen gazdasági és politikai következtetéseket kell levonnia a helyzethöz.

AZ ARAB ZSAROLÁS VESZÉLYE
Van kongresszusi bizottság is, amelynek most közzétett jelentése nagyjából a fenti tényeket tartalmazza. És ott van a „petroleum-lobby”, a kőolaj érdekeltségek megbízottainak a Capitol kullisszái mögött működő csoportja, amely már előre levonja a következtetést: arabbárát politikát kell folytatni, be kell szüntetni Izrael egyoldalú támogatását! Henry Jackson, a Demokrata

Párt nagybefolyású szenátora, egészen más megállapításra jut: az arab kormányok megbízhatatlanok és meg kell akadályozni olyan helyzet kialakulását, amelyben az USA ki lenne szolgáltatva az arab zsarolásnak. Jackson, a volt elnökjelölt, ezt per sze diplomatikus nyelvezetbe öltözteti, de ez megállapításának lényege.

Mi a megoldás? Edward Heath angol miniszterelnök „múltheti washingtoni látogatása után azt mondta, hogy a petroléumfogyasztók szervezkedését javasolja. Miután a petroléumtermelők már létrehozták saját kartelljüket, Heath óvatosan tartózkodott annak említésétől, hogy az arab petroléumtermelők külön tömörülnek és egyre nagyobb összegeket követelnek a termelési jogokért. Nem említette azt sem, hogy a nyugati naftatrösztök talán emiatt megkísérlik a termelés félézését — amit legalábbis az arabok állítanak.

Heath saját javaslataként tüntette fel a petroléumfogyasztó kartell tervét, de Washingtonban úgy tudják, hogy a kezdeményezve Nixon elnöktől, illetőleg Kissinger-től ered. Egyelőre nem észlelhető gyakorlati eredmény.

KI SZALLIT KŐOLAJAT IZRAELNEK?

Izraelnek minden este le kell majd vonnia a következtetéseket a nyugati világ és Japán energia-válságából, amely a következő évtizedben a világpolitika egyik fontos tényezőjévé válhat. Növekvő, de világvizonylatban parányi saját kőolajszükségletünk fedezése aligha képez majd problémát, még az esetben sem, ha az „átmeneti megoldás” és a Szezei-csatorna megnyitása következtében nem maradna kezünkben Abu Rodesz.

Hosszu éveken keresztül Irán látta el szükségleteinket és tankerhajók mindenképp jóformán zavartalanul táplálták az Fjlat-Arád csővezeték is, amely részben pótolja a Szezei-csatornát. Erdekes, hogy Abbas Hovejda iráni miniszterelnök sajtóhírek szerint, a napokban azt állította, hogy a tartályhajók nem csak iráni, hanem arab kőolaját szállítanak Fjlatba, tehát jogtalanok a Teheránnak tett arab szemrehányások...

A SZUEZI CSATORNA MEGNYITÁSA

A petroléumválság nem nagyon távoli veszélyének fenyegetése is érthetővé teszi, miért sürgetik nemcsak Amerikában, hanem ismét inkább Nyugat-Európában, a közelkeleti válság rendezését és főleg a Szezei-csatorna megnyitását. Egyelőre még hiába hordíak az üzeneteket Kairóból Jeruzsálembe és vissza, különböző európai és amerikai látogatók, így a napokban Brazília igen jókaratru külügyminisztere — akit nem érdekel a közelkeleti kőolaj. De türelme van szükség...

A jövő hónapban, röviddel Golda Meír washingtoni látogatása után, érkezni hozzánk Giuseppe Medici olasz külügyminiszter, akivel miniszterelnökünk legutóbbi, emlékeztetés római látogatásakor folytatott megbeszélést és akit Aba Eken is felkeresett. Medici a mult héten Kairóban sürgette a Szezei-csatorna megnyitását, onnan Saud királyhoz repült és más arab vezetőket is meglátogat, mielőtt Jeruzsálembe érkezne.

Csak hogy Egyiptom mindaddig ellenzi a Szezei-csatorna megnyitását, mert attól tart, hogy ez végelesítene Szináj négyrésztének izraeli megszállását. Chászán el-Zjáit külügyminiszter azt választotta Medicinak, amit már ezeltől elmondott Maurice Schumannnak és a Közöspiac minden vezető ténylezőinek: szörítse Európa Richard Nixont, hogy kényserítse Izraelt az 1967. évi BT határozat végrehajtására. Edward Heath tagadja, hogy washingtoni látogatása alatt eleget tett volna Zjáit felszólításának. Schuman választási bajokkal van elfoglalva, Scheel kórházban fekszik. Medici pedig inkább a közelkeleti feleket kapacitálja... Mire beszélj rá őket? Lord Caradon, azelőtt Hugh Foot, a Biztonsági Tanács nevezetes határozatának szerzője, azt mondja, hogy a határozat világos, minden szavát jól megfontolták... Ezek után tehát fennmarad a kételey, a vizsály, a Csatorna zárlata — és a petroléumválság fenyegető árnyéka, amely sürgőssé teszi a közelkeleti problémák rendezését

IZRAELI HÉTKOZNAPOK KIÁBRÁNDULT IFJUSÁG

A politikai pártoknak és az ország jövőjéért aggodó magánosoknak egyaránt komoly gondot okozhat egy közvéleménykutatás eredménye, amelyet a most szavazó polgárra érett fiatalok körében hajtottak végre. A novemberi választásokon csaknem pontos becsles szerint 264 ezer fiatal szavazó vesz részt, aki 1969 óta töltötte be 18-ik életét. A szavazók lajstroma alapján kimutatható, hogy ezeknek a fiatal polgároknak a szavazataitól függ a novemberben megválasztandó VIII. Kneszet mandátumainak egynevede. Társadalmilag és politikailag tehát rendkívüli jelentősége van annak, hogy az Izraeli öszlakossághoz viszonyítva ilyen nagy számú szavazó hogyan érez az állam vezetőivel szemben.

A felmérés riasztó adatokat szolgáltatott. Kiderült, hogy a megkérdezettek 55 százaléka, több mint 132 ezer fiatal kiábrándult a pártokból és ezért nem hajlandó szavazni. Milyen érvekkel magyarázzák ezt? Többek között azzal, hogy a pártvezetők állandóan ígérgetnek, de fogadkozásait nem tartják be. Továbbá azzal, hogy nem látnak lényegbevágó különbséget a pártok programja között, ami bizalmatlanságot ébreszt bennük.

Vannak ennél specifikusabb problémák is, amelyek a fiatalokat foglalkoztatják és úgy látszik, 55 százaléknak politikai passzivitásra ösztönzik. Érdeklődésük szempontjából a problémák eloszlanak a politikai és nemzeti kérdések, a gazdasági botrányok, az inflációs tünetek, az új ölék-szerítők tulzolt jogai és a fiatal párok lakásproblémája között.

Az is fáj nekik, hogy a pártok élén ugyanazok a személyiségek állanak, akiknek nevét gyermekkoruk óta ismerik. Ugy vélekednek, hogy Izrael politikai élete stagnál, hiányzik belőle a frissesség, amelyet, szerintük, alighanem csak a fiatalok tudnának bevinni az ország közéletébe. Kiábrándítják őket a gazdasági természetű botrányok, mint a Netivé Neft ügye, az Autocars csődje, a Vered százmillió vesztesége, mert ezekben a kudarcokban a korrupció túltengését látják.

solni bukása óta a katolikus demokrata párt adja a kormánykoalíció többségét, Kanadában és Ausztráliában is megtörtént már, hogy az egyik párt végtelenné tetsző ideig tartotta kezében a hatalmat.

Ha a világtörténet olvassuk, a korrupció tekintetében Izraelt erkölcsösebbnek véljük, mint jónéhány nyugati demokráciát, bár senki sem vallja, hogy anyagolok gyűlekezete irányánál az izraeli közéletet. Olyan hiba, mint ami nálunk a Vereddel történt, ugyszólván minden államban előfordulhat, amely más országokat kölcsönösköl, vagy fejlesztési tervekkel támogat. Nagy csődök vannak mindenütt a világon, urhatnám vezérigazgatók másutt is garázdálkodnak nagyvállalatok élén.

Ha a fiatalok társadalmi életén rendkívül szigorúan fogadja ezeket a jelenségeket, hogy a demokrácia egyik legszentebb vívmányáról, a szavazati jog gyakorlásáról is lemondanak miattuk, úgy ennek alighanem mélyebb okai vannak. Ha politikai és nemzeti témák is a kiábrándulás okai között lehetnek, úgy ebből arra lehet következtetni, hogy ezek az új választók elégedetlenek a hatnapos háború után kialakult helyzettel. Bár erre vonatkozólag a körkérdes nem adott világos feleletet, feltételezhető, hogy a fiatalokat aggasztja a sokféle vélemény, amely a kormánypártok körében uralkodik a megszállt területek jövője tekintetében.

Van ennek az elégedetlen tömegnek egy csoportja, amely szélsőségekre is hajlamos, körükből kerülnek ki az újaboldali elemek, akiknek száma az utóbbi hónapokban sajnálatosan elszaporodott. Ebből a rétegből származnak a nemrég leleplezett sziriai kémsoport szábre tagjai, valamint az a két-három katonakötöles, aki megtagadta a szolgálatot lelkiismereti okokra hivatkozva. Meglepő azonban, hogy, amint a felmérés nyilvánosságra került adataiból kiderült, ezek a fiatalok nem akarják támogatni legalábbis nagy többségükben azokat a pártokat sem, amelyek valamilyen formában újaboldali elveket képviselnek a Kneszetben.

A többi panasz tekintetében is igen szomorú jelenség, hogy az ország közvéleményét irányító távközlési fórumok nem tudták meggyőzni ezeket a fiatalokat, hogy az alijja Izraelnek életszükséglete, és ezért biztosítanak valóban tulzottnak látszó jogokat az új bevándorlóknak. Kiábrándítóan nagymértű bizalmatlanságra vall, hogy ezek az új választópolgárok nem hisznek a kormány jóindulatában a fiatal párok lakásproblémájának megoldási igyekeztében sem.

Vajon megváltozik-e a helyzet a választásokig? A közvéleménykutatás adatai azt mutatják, hogy az emelkedőre tekintnek az a 45 százaléka, aki szavazni akar ez év novemberében, ugyanazt a felfogást képviseli, mint szülei. Tudvalevő, hogy az izraeli polgár politikai állásfoglalás szempontjából rendkívül konzervatív, általában mindig ugyanarra a pártra adja szavazatát, legalábbis ez történt 1949 óta. Az új szavazópolgárok 45%-ka is ezen az uton halad. Kiderül, hogy ezeknek többsége Máaráchot támogatja, és a többi szavazat körülbelül úgy oszlan meg, hogy a választások eredménye alig-alig változtatna a Kneszet összetételén.

viseli, mint szülei. Tudvalevő, hogy az izraeli polgár politikai állásfoglalás szempontjából rendkívül konzervatív, általában mindig ugyanarra a pártra adja szavazatát, legalábbis ez történt 1949 óta. Az új szavazópolgárok 45%-ka is ezen az uton halad. Kiderül, hogy ezeknek többsége Máaráchot támogatja, és a többi szavazat körülbelül úgy oszlan meg, hogy a választások eredménye alig-alig változtatna a Kneszet összetételén.

A hajlandóság tehát megvan az ifjúságban hogy a kitaposott politikai utakat járja, és nézetük szerint a vilék való érintkezés hiányosságai, az a körülmény, hogy a felúttétek nem tudnak közelíteni érzelmeikhez, és intellektusukhoz, okozza azt, hogy 55 százalékuk nem akar szavazni. Nem tagadható, hogy történelem kísérletek az ifjúsághoz való közlekedésre. Hiszen Golda Meir miniszterelnök és a miniszterek közül leginkább Jigál Alon közoktatásiügyi miniszter keresi fel az iskolákat és beszélget a VIII-os diákokkal. De vajon helyese-e, hogy éppen vezető pártmunkások azok, akik ilyen módon keresik az ifjúság kegyeit? Nem riasztja el őket az a tudat, hogy ezek a személyiségek a pártjaik számára szeretik őket megnyerni, a szavazataikat akarják?

Az ifjúság politikai közömbössége riasztó jelenség. Ha igaz az, hogy 264 ezer szavazópolgárnak több, mint a fele nem fog szavazni, úgy igen nehéz kiszámítani, hogy mely pártok fogják szolgáltatni a Kneszet mandátumainak egynevedét. Tovább mehetünk: ha ez a tendencia tart az ifjúság körében, ha az új szavazópolgárok több, mint a fele passzivitást utat választja, és ha nem következik be nagy politikai változás Izrael közéletében, a közömbösök száma jlesztő mértékben növekszik majd és eljohet az idő, amikor a szavazásra jogosult polgároknak fele, vagy talán többsége marad távol a szavazóurnától.

Szomorú tény, hogy az elmúlt hat év alatt, éppen a dicőseges hatnapos háború korszakában az az ifjúság, melynek a történelmet csináló generáció nyomódokába kell lépnie, ilyen közömbösséget mutat az ország vezetése iránt. Mély pesszimizmusa volna okunk, ha nem ismernénk olyan jól ezt az ifjúságot. De nem vagyunk pesszimisták, ellenkezőleg: szent meggyőződésünk, hogy ez az ifjúság megállja majd a helyét minden erőpróbbában. A hatnapos háborút megelőző korszakban, a gazdasági válság és a munkanélküliség idején valósággal defetista hangulat utalkodott az ifjúság körében. Akkor születtek a híres Eskol-vicek, akkor vált népszerűvé az a hirted „aranykőpés”, hogy az utolsó kivándorlóknak kell majd bezárnia a luddi repülőteret.

De amikor kitért a háború, ugyanez a defetista ifjúság a hőstettek sorozatát hajította végre a frontokon, a győztes háború kivívásával megindította a nemzeti újjászületés új hullámát a zsidóság körében az egész világon, felébereltette hosszú álmából a szovjet zsidóságot. Egyetlen pillanatig nem kételkedünk benne, hogy ifjúságunk minden válságban, most is ugyanilyen csodákra lesz képes. Lehet, hogy az ifjúság egy része most kiábrándult, mi azonban nem ábrándultunk ki az ifjúságból. Be kell azonban ismernünk, hogy súlyos hibákat követtünk el velük szemben, és meg kell keresnünk a módot arra, hogy elvesszünk találgunk a hibákra.

Az év meglepetése Haifa.
Szalonbitor meglepő áron
1.150.- font mindössze!
Tartozékai: duplaszappá, 2 fotel, szalonasztal és divatos bútor-szövetek választéka.
SALON 20 1170
REHITEJ ROBI — SHIKI
Haifa, Háneviim 20., tel. 640538

A rakétanászád regénye

Írta: DAN OFRY

Még nincs egy esztendeje, hogy megjelent B. B. Zachlan beiruti egyetemi tanár cikke a Palesztinai Tanulmányok nevű arab folyóiratban. A tekintélyes professzor, aki az egyetem fizikai tanszékének az élen áll, cikkében keserű önostorozással vetette az arab világ szemére, hogy edeskeveset tesz Izrael lehenzerő tudományos-technológiai fölényének a felszámolására. Zachlan professzor számos táblázattal és bőszes adatelemekkel igyekezett bizonyítani, hogy az apró Izrael alig három millió lakosa, tudományos szempontból majdnem két és félszer annyit produkál, mint az egész arab világ együttvéve.

Olvasói felrészára a beiruti egyetemi tanár példaként megemlítette, hogy Izraelben az 1971-es esztendőben 1739 tudományos publikáció látott napvilágot, míg a különböző arab államok, közel százmillió lakossal, együttesen is csak 750 tudományos dolgozatot tudtak felmutatni. Zachlan rámutat arra is, hogy a jeruzsálemi Héber Egyetem önmagában véve nagyobb tudományos potenciállal rendelkezik, mint egész Egyiptom, jóllehet az arab világon belül Egyiptom a legfejlettebb állam.

Keserűségét a libanoni egyetemi tanár az a komor megállapítással zárja, hogy az arabok az elkövetkező évtizedig még csak nem is gondolhatnak arra, hogy utólréjk Izraelt a tudományos és technológiai téren. Zachlan azonban a huszadik század végéig sem remélheti komolyan, hogy egy színtre kerüljön, vagy felülmulja Izraelt a tudomány terén.

Zachlan professzor figyelmeztet: jelenleg „csak” százszor magasabb egy izraeli átlagos tudományos teljesítménye az egy lélekre eső arab tudományos „vívmánynál”. Ha azonban az arabok nem ébrednek fel az ezeregyezsaka átomvilágából, a tudományos fölény még megdöbbentőbb mértékben eltolódhat Izrael javára.

Nem csak az arab világ nyílt szemű kutatói kezdik egyre nagyobb számban felismerni Izrael képességeit. A tulasokra egyáltalán nem hajlamos New York Times, a londoni Observer és a világsajtó más, fémjelzett szócsovei is, mind sürrihben számolnak be Izrael nemzetközi figyelmet érdemlő eredményeiről a tudomány, a technológia, a hadiipari termelés terén. Külföldi sajtótermékek többször beszámoltak már arról, hogy Izraelnek a dimonai atomkutatósi központ-

ban már legalább néhány atombombához elégséges plutonium áll rendelkezésére. Arról is cikkeztek külföldi újságok, hogy Izrael előállította a „Ben-Gurion tankot”, amely különféle tankok legjobb elemeinek összeállításából és a világ legjobb ágyújának ebbe a tankba való beszereléséből áll.

Nem egyszer okozott nemzetközi szenzációt idegen lapok beszámolója, miszerint Izrael elektrotechnikai ipara a világ legjobb katonai hradófelszerelését állította elő, s abból már exportál is harati államoknak. Alig néhány hónappal ezelőtt lepte meg olvasóit a New York Times azzal a hírrel, hogy Izrael repülőgép-iparának sikerült a Barák (Villám) sugárhajtású harci repülőgéppel való kísérlet sorozat és a zsidó állam legendás légihadereje már megkapta az első 24 izraeli gyártmányú Barák harci repülőgépét. Külföldi hírforrások nem felejtették el megemlékezni azt sem, hogy Izrael saját gyártmányú harci repülőgépe a hang sebességénél több, mint kétszer gyorsabban hasítja a levegőt és olyan motorral van ellátva, amely erősebb, mint a Phantom gépeké...

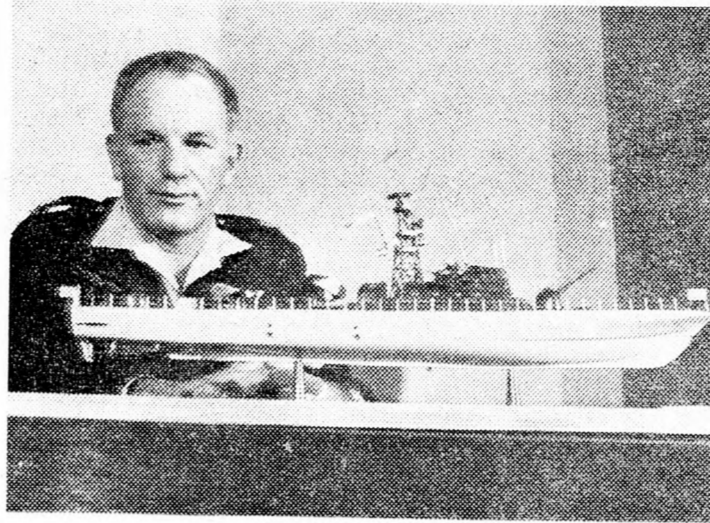
Aki figyelmesen követi a külföldi híradásokat, arra is emlékezhet, hogy annak idején köztük: Izrael repülőgéppara havonta két Barák géppel gazdagítja Mordecháj Hod repülőbázisát...

És mit nem írtak még Izrael sokoldalú felkészültségéről? Szinte mindent, amit engedélyeztek az illetékes hatóságok. Sok esetben olyasmira is kizavargott, amit a katonai cenzura szűrője nem engedett volna át.

Ma azonban nem titok már, hogy hadseregünk lövész-szükségletét teljes mértékben lithon állítjuk elő. Azt is nyilvánosságra hozták, hogy gyalogsági fegyverzetünk túlnyomó része, szintén hazai termék. Mint ahogy Izraelben készülnek a Cáhál különböző méretű aknavetői is. Hogy ne mulasszuk el megemlékezni az ugyancsak izraeli készítményű repülőbombákat, a Gavriel tengeri rakétát, amely — külföldi szakértők véleménye szerint — jelenleg a világ egyik legjobb ten-

geri rakétájának számít.

Vannak, akik esküsznek arra, hogy a Gavriel nem „egy a sok közül”, hanem a nes években a kismértű, nagy gyorsaságu,

Az izraeli gyártmányú

RESEF

rakétanászád

makette

és Telem tábornok

legjobb — szerte a világon. Jobb tengeri rakéta, mint ami a Szovjet hadiflotta és a NATO birtokában van.

Miért említjük mindezt?

Mert e héten felemlétek a titoktartás fátyolát a Resef (Szikra) izraeli rakétanászád létezéséről. Benjámin Telem tábornok, a haditengerészet főparancsnoka, személyesen hozta a helyi és a világsajtó megbízottainak tudomására, hogy elkészült az első izraeli tervezésű és izraeli gyártmányú hadihajó, ami ráadásul a világ legjobb rakétanászádja ebben a kategóriában.

Ujabb bizonyíték Izrael alkotóképességére. És ez az ultramodern hadihajó Haifán készült. Ott fogják többször főnyi meghívott jelenlétében február 19-én, vizre bocsátani.

A léghaderő, a páncélosok, a tüzerek, a híradások felszerelésének örvendtes gyarapodásáról, modernizálásáról szóló hírek után végre elérkezett a hadiflotta nagy napja is.

Megszületett a Resef. Elérkezett a nagy fordulat egész tengerészeti koncepciókban.

Izrael tudomásul vette, hogy a régi, konvencionális hadiflotta ideje lejárt és a hetvenes években a kismértű, nagy gyorsaságu,

mozgékony, de óriási tűzerőjű hadihajók korszaka következett be. Azoknak a rakétanászádoknak a terfoglalásával állunk most szemben, amelyek nehezen sebezhetők, de ugyanakkor legalább olyan pusztító tüzet tudnak okádni, mint az ötvenes és hatvanas évek elején, még a tengerek „királynőjének” tekintett rombolók, cirkálók és hatalmas repülőgépnyahajók.

Izrael nem véletlenül ismerte fel az első között az új típusú tengeri hadviselés szükségességét. Izrael drága árat fizetett ezért a leckéért. Hadiflottája büszkeségét, az Éjlát torpedórombolói és a hajó legénységének nagy részét veszítette el, amikor egy Port Szaidban horgonyzó szovjet gyártmányú Komar rakétanászádról kilőtték a Styx-típusú tengeri rakétát, ami hullámsírba sodorta az Éjlát hajót és annak sok-sok matrózát, tisztjét.

Ennek több, mint öt esztendeje.

Ma már bizonyítható, hogy az izraeli vezérkar levonta a tanulságokat a történetből. Ma már megírható, hogy az Éjlát el-

süllyesztését követő évben, 1968-ban, a hadsereg tényleges intézkedéseket fogantatosított hadiflottánk alapvető átszervezésére. Jóllehet a franciák még előzőleg vállalták öt rakétanászád megépítését a cherbourgi hadigárdában, (amit az embargó miatt végülis ki kellett szökétni), a hadügyminisztérium és a hadiflotta emberei, Mose Daján utasítására, megkezdtek a tárgyalásokat a haifai hajóépítő vállalat igazgatójával, Jiszraél Livertovszky, a hadigárd vezérigazgatója, büszkén mesélte a héten:

— Egy nap a vezérkar és a hadügyminisztérium megbízottai kérdéssel fordultak hozzám. Tudni akarták, képesek vagyunk-e megépíteni egy rakétanászádot Haifán. Mit válaszolhattam? Az igazat mondtam nekik: „Nagyapám nem foglalkozott hajóépítéssel. Apám sem épített hajót. Ezt a naszádot azonban, amit most kértek, mi igenis meg fogjuk építeni Haifán!”

Több mint egy évig tartottak a tervezési és előkészítő munkálatok. A haditengerészet negyven főnyi csoportot küldött Európába az öt rakétanászád tanulmányozására. Közben beszerették külföldről a célnak megfelelő acélt. Megvásároltak egy különleges elektromos fémvágókészüléket és gondoskodtak a legpróbb részletek tisztázásáról is. Ezek után kezdődött a tényleges munka. Három évvel ezelőtt.

És ma készen áll minden. Az utolsó simításokat végzik a Resef rakétanászádon, amelynek technológiai adottságai egy csapásra a világ élvonalbeli hajóépítő nemzetek közé emelték Izraelt. Hivatalosan is bejelentették, hogy ez a szinte teljesen automatikusan, komputer parancsra működő hadihajó, olyan újításokat honosított meg, amelyek még az amerikai és a szovjet flottában sem találhatók. A szakértők szerint, a Resef bizonyos fokig a „cherbourgi naszádok” mintájára készült, de annak jelentős továbbfejlesztése. Ha a franciaországi hajók a közönséges naszádok, akkor a Resef a szupernaszád címére tarthat igényt.

És ami a legényegesebb: A hajó Izrael sajátos szükségletei szerint épült. Ugy is mondhatnánk, „testre szabott” hadihajó. Válasz a problémákra, amelyeket az idő, az ellenség kezében lévő fegyverzet és az Izrael meghosszabbított tengeri határai, valamint sajátos nemzeti érdekei okoznak.

Az új rakétanászád hosszú tengeri utazás (Folytatása a 6-ik oldalon)

GOLDSTEIN DEZSŐ

Kirját-Gát
65-İK SZÜLETESNAPJÁRA ÉS NYUGDIJAZÁSA
ALKALMÁBÓL
GRATULÁL ES SOK SZERENCSET KIVÁN

felesége, fia, menyé és unokája

80 ÉVES SZÜLETÉSNAPODRA

ÖROMMEL KÖSZÖNTÜNK DRÁGA

EDIT KÉM

Szerető férjed: Károly,
gyermekeid: Ibolya, Magda,
Kató, Évike és ferjeik
és unokáid

A JO I. ÁLDÁSÁT KIVÁNJUK,
HOGY EGÉSZSÉGBEN ÉS BOLDOGSÁGBAN
HOSSZABBITSA MEG ÉLEDET 120 ÉVIG,
MINDNYÁJUNK ÖRÖMERE.

ATTENTION! ATTENTION!

UJ OLE — használja ki a lehetőségét!

3 ÉVIG BEHOZHAT VAMMENTES ARON
(katonáknak, diákoknak 3 év után is). Ujonnal érkezőknek 6 hónapig nagyobb kedvezmények. • Világmárkas TELEVIZIÓT, MIXERT, MOSOGÉPEKET, GAZKÁLYHAT, SZÖNYEGEKEKET, STB. • GYORS SZALLITAS
R. M. Aser — Diamantstein Zoli. Tel. 62-49-45

SHARON T.A. ALLENBY 93

UZLETI UT? * UDULES? * TURISZTIKA?

ROKONLATOGATÁS?
BÁRMILYEN UTÁZÁSI ÜGYEVEL
FORDULJON BIZALOMMAL

CITOUR

UTÁZÁSI IRODÁHOZ.
TEL-AVIV, BRENNER 2,
(Allenby sarok)
Telefon: 281-755 • 285-959

Pészáchi kirándulások:

- * FÖLDKÖZI-TENGERI HAJÓKIRÁNDULÁS (IV 12-24)
- * GÖRÖGORSZÁG — TÖRÖKORSZÁG (IV 16-30)
- * ATHÉN — RHODOS — IZMIR — ISTANBUL (IV 11-23)
- * SPANYOLORSZÁG — PORTUGÁLIA (IV 18-V 13)
- * ANGLIA-SPANYOLORSZÁG-SVÁJC-OLASZORSZÁG (IV. 12-V. 5)
- * OLASZORSZÁG — SVÁJC — FRANCIAORSZÁG — HOLLANDIA — ANGLIA (IV 16-V 8)
- * CIPRUS (április 10-24; április 13-24; április 16-24)

Kedvezményes repülőutazások:

EURÓPA FŐVÁROSÁIBA, USA-BA, KANADÁBA, DEL-AMERIKÁBA, DEL-AFRIKÁBA, AUSZTRÁLIÁBA, TÁVOL-KELETRE
BESZÉLÜNK MAGYARUL!

BESZÉLŐ SZÁMOK

KIVONAT AZ 1972 DECEMBER 31-IKI MÉRLEGBŐL

	A BANK IL.	EGYESULT IL.
A mérleg összesen	8,070,625,373	9,448,318,685
Letétek (beleértve letéteket kölcsönök nyújtására)	6,989,546,903	7,998,039,688
A közönség letétjei	5,163,113,995	5,882,168,340
Készpénz és egyenlegek bankoknál	3,463,335,731	3,921,232,981
Kölcsönök (beleértve kölcsönöket a letétekből kölcsönnyújtásra)	3,185,972,826	3,951,536,739
Kölcsönök a bank pénzeiből	1,622,778,951	2,135,848,230
Vagyoni eszközök	171,074,439	206,085,684
Tiszta haszon adók levonása után	29,748,064	29,837,912

ISRAEL DISCOUNT BANK LTD.

Dahaf

Egymás között...

— NAGY AB ZSIDÓ KIBUC —

Dr. Mose Rosen, Románia főrabbija, izraeli látogatása idején, egy szombatot Bné Brákhám templomban imádkozott. Dr. Rosenberg Oszkár, a templom előjárója köszöntötte az ilusztris vendéget, aki mélyen szántó drását mondott és időszerű szempontok szerint magyarázta a hetiszakaszt.

Menáchem Cvi Keddári professzor, a Bár Ilán egyetem rektora, tartott rendkívül érdekes, a zsidótudomány és más tudományágak vonatkozásait is figyelemmel kísérő előadást a kumráni tekerésekről, a WIZO szemináriumán. A másik előadást Dán Ofry újságíró tartotta, politikai és világ-gazdasági problémákról. Eichler Chava vezette be az előadókat.

Jókívánságokkal halmozták el New Yorkban, Kahán Kálmánt, lapunk amerikai munkatársát és feleségét, lányuk, Eszter és Jehosua Weia joghallgató, eljegyzése alkalmából.

Fuchs Kuti és Dávid (János) elsőszülött lánya, Dáfná megszületése alkalmából, számosan ke-resték fel szerencsekívánásaikkal a szülőket és a boldog nagy-szüloket, Fahn Lilit és Sidneyt, valamint Fuchs Sárít és Ferencet.

Elon Jehudát, a HOH re-chovti szervezetének alelnökét, szeretettel ünnepelték a héten, 60. születésnapján.

A Bné Brit rend tel-avivi „Nordau” páholyában „Sajtó és irodalom” címmel dr. Kovács Elemér tartott szerda este, nagy figyelemmel kísért előadást. Egy héttel korábban dr. Fodor A. Sándor adott elő „A légi terror” címmel, Mindkét elő- adót dr. Földán Imre, a pá-

holly alelnöke, vezette be.

Kármel Jochánán tartott elő- adást vasárnap este Herzlián, a WIZO közönsége előtt, nem- zetközi kérdésekről. Az est má- sodik felében Benedek Pál bíró- sági történetéből adott elő.

Hazaérkezett a héten euró- pai tanulmányútról Irsai Ta- más, a Herskovits butorgyár igazgatója, aki Londonban, Kölnben és Párizsban, külön- böző szakmai találkozókra vett részt.

Meleg hangulatu búcsúün- nepiséget rendeztek szombaton este a Köhlat Chátám Szofér templom - egyesületben (Tel-A- viv, Achád Háám 58), a ros- kolél, Schlesinger Jáfe Avra- háam tiszteletére, akit genfi fő- rabbinak választottak meg és a napokban foglalja el új tisztségét. Elnöki megnyitót Grünhut Áron mondott, majd Schlesinger Jáfe Mordecháj fő- rabbi — az ünnepelt édesapja —, Ráv Bernfeld Jechák Cvi, a volt genfi főrabbi —, Ráv Szofér Szimcha Bunem, a po- zsonyi főrabbi és az ünnepelt mondott beszédet. Ungár Mose, a templomegyesület főgá- beja mondott zárszó.

A barátok és ismerősök jó- kívánságokkal halmozták el a lévai származású Keiser Reu- vént és Ilánát, abból az alka- lomból, hogy Jásá fiuk üzletet nyitott Herzlián.

Az „ILÁN” emberbaráti szer- vezet magyar nyelven működő csoportja teadulmányt rendezett Tel Avivban, a Bét Cioné Ame- rika külterületében. Katz Etel- ka, a csoport vezetője, beszá-

mult az államelnöknél megren- dezett ünnepi fogadásról, vala- mint „A pruták felvonulása” akcióról. Dr. Weisz Imre érde- kes nőgyógyászati előadást tar- tott. A vendéglátó háziasszony Aluf (Rifka) Ibi volt.

New York-i tudósítónk írja, hogy az Amerikai—Izraeli Ba- rátság Házában, szép ünnepsé- gen iktatták be a Bné Cion szervezet „Kassa és környéke” új vezetőségét, Mendel Willi- ammal az élen. Jelen volt Her- man Z. Quittman, a Bné Cion szervezet országos főtitkára, aki mellesleg szintén kassai szá- rmazású és emléklapokat nyuj- tott át Galan Endrének és fe- leségének, Galan Endre ugyan- is 15 éven át volt lelkes és odaadó titkára a csoportnak. Ugyanebben a keretben ren- deztek meg néhány nappal ez- előtt, a Kisvárdáról és környé- kéről származók csoportjának műsoros vacsoráját.

A haifai Idősebbek Klubjá- ban élénk figyelmet keltő elő- adást tartott Abraham Olga, az erdélyi cionista mozgalom revizionista ágának veterán ve- zető személyisége.

Jeruzsálemben nagy részvét mellett helyezték örök nyugalom- ra — utolsó kívánságának meg- felelően — Rosenthal Izidort (Arit), aki Máramaroszigetről származott el és 68 éves korá- ban, Los Angeles egyik perm- városában, elhunyt. A legidősebb fia volt a néhai Reb Mose Rosenthal szigeti nyomdatu- lajdonosnak, s az ortodox hit- község előjárója és a Mizrahi mozgalom vezetőségi tagjaként is érdemeket szerzett.

KINERET ÖTVEN ÉVE

Írta: RÖSSEL MORDECHAJ

Fél évszázad telt el azóta amióta a Jordán-völgyi Kineret kibucban az első három dunám banánt elültették. A lelkes vilnai fiatalberek — egyikük életéve sem haladta meg a huszat — chaluci lelkesedéstől fűtve dolgoztak. Ma már görnyedt hátú öreg emberek, akiknek életük nagyobb része — öt évtized — az országépítés és a honvédelemben telt el.

Szürke, mindennapos földmunka, amelyet soha sem kísért hangos reklám. Szürke, név- telen emberek, akiknek egyetlen vágyuk volt:

Képeink a Kineret kibucról. Felső képünkön az „öregék”, az alsó képen a „fiatalok”

került, Sztolert 1930-ban Tenerife és a Ka- nári szigetekre küldték a banánültetés mód- szereit tanulmányozni. Amikor visszatért, új lendületet vett a munka. A Jordán-völgyi kibuc- ok is követni kezdték a Kineret példáját és a banán meghonosított. 1939-ben Sztolér ki- sérleti telepet állított fel, ahol tudományos rendszerességgel tanulmányozta a növény ter- meszteték problémáit. Ez a kísérleti állomá- s a mai napig működik. Az utkeresés és az improvizáció helyét átvette a módszeres kutató munka.

A ZMIRIN CSALÁD ÉS A BANÁN
Sztolér első kinereti munkatársa a baná- nosban Smuel Zmirin volt. Először fuvaros volt a kibucban, később áttette magát az iltetvényhez. Megszállította ennek a gyümölc- nek és egész életét a mezőgazdasági ág fejlesztésének szentelte. Később a „Banán- termelők Szövetsége” titkára lett, szaklapja- nak a szerkesztője, de igazán jól csak akkor érezte magát, amikor otthon volt és dolgoz- hatott.

Smuel Zmirin öccse, Izráél „csak” negy- évvel előzőlt elállított és a mai napig a Kineret banánosának egyik irányítója. A csalá- d harmadik tagja, Sálom, szintén ebben az ághban dolgozott egészen a Felszabadító Há- borúig, amikor a völgy védelmében elesett. Vele együtt halt hősi halált Dávid Lechner, Smuel Strausz és Cvi Katz, valamennyien a Kineret banán-ültetvényének dolgozói.

Zmirinek, akiknek a nevéik összenőtt a Ki- neret kibuc banánosával, nosztalgiaival beszél- nek az elmúlt időkéről és a modern időköt nem nagyon értik. Jiszráél Zmirin öröklé- sajnalja, hogy ő nem volt az első három dunám banán elültetői között.

— Az álljást követő időkben — emlékezik vissza Zmirin —, mint asztalos dolgoztam, de voltam pék, kocsis és sok minden más, mert az volt az élmény, hogy a chaluc minden- nent használható, ahol szükség van rá. De megszakítás nélkül harcoltam azért, hogy a banánosba kerülhesek. Nem azért jöttem a Kineretbe, hogy építőmunkás legyek, hanem a mezőgazdaság vonzott. Végre harmincöt év- vel előzőlt teljesült a vágyam és a két fi- vérem mellé kerültem a kibuc banán-ültet- vényére.

Hányzór történt — mondja —, hogy egész éjjel öntözünk és gyalog kellett hazame- nünk, mert az ösvényünk megszűnt, ma- gunkra maradtunk a kocsival. Illyenkor az is megtörtént, hogy Cemáchról, ahol arabok voltak, kövekkel dobáltak meg, vagy utánunk löttek. És a „szerszámok” külön fejezetet képeznek. A „turia” és az ázó-villa, az a ke- gyetlen két szerszám, ugy hozzártartozott éle- tünkhez, mint a közgyűlés, vagy mint az éj- szakai órség.

— A magam részéről — jegyzi meg Smu- el Zmirin — mindig többet láttam a ba- nánban, mint megélhetési forrást. Szinte misztikus vonalmat éreztem kikutatni e nö- vény titkait, minden tavaszkor való mezuho- dásának talányát. Bárcsak érzéseimet átadha- nám az utánam következőknek.

INDOKOLT-E A BORULÁTÁS?
Bizonyára sok alapja van és könnyen meg- érthető az ötven előtti alapítók nosztalgia- ja és fájdalma. Hiszen az akkori három dunából huszezer lett és az egykori két tonnás termés 40—50 ezerre rug. Mindez a zsidó kéz és a zsidó agy eredménye. Es félnek, reszketnek, hogy egy napon az alapí- tók álma a zsidó munkáról, termelésről, az átrétegeződésről, szertefoszlik.

De talán még sem olyan súlyos a hely- zet, ahogyan a vatikok látják? Amikor a banán-ültetés idején látni, hogy miként mozgósítja a kibuc minden épkezláb emberét az iltetés nehéz munkájának gyors és sikeres lebonyolítására, amikor erre a célra hazarendelik a városban dolgozó képi- selőket és minisztereket, vállalati igazgató- kat, magas állami- és pártfunkcionáriusok- kat, akik munkaruhát öltenek és az ötvenhat- van kilós facsemetéket cipelik, iltetnek, ön- töznek és szüretelnek — az az érzés vezet erőt az emberen, hogy még nem aludt ki teljesen az ötven évvel előzőlt lángra lobbant szikra.

Levelek a SZERKESZTŐHÖZ

BEREGI OSZKÁR EXHUMÁLÁSA

Engedjék meg, hogy az Új Kelet február 2-iki számában megjelent „A heti szidra” című rovat egyik részéhez néhány ki- gészítő és kiegészítő megjegyzést fűzzek.

Arra a részre gondolok, amely boldogult nagybátyám, Beregi Oszkár — Áser Lipé ben Avra- háam Hálevi — exhumálásáról és a budapesti Pantheonban va- ló elhantolásáról szól.

Kezdem ott, hogy Braunék, az ortodox vendéglősök, közeli rokonaink voltak ugyan (lányuk- kal, Paulával, Herzl Tivadár ba- ráti kapcsolatot tartott), de Osz- kár apja nem Braun vendéglős,

hanem nagypám, Berger Adolf volt.

1919-ben Beregi Oszkár az ébredő magyarok üldözése követ- kéztében, nemcsak a Nemzeti Színház volt kénytelen elhagy- ni, hanem Magyarországot is. Éj- nek idején szöktették át barátai Bécsbe, mert az antiszemitaik valóságos az életére törtek. Az ellene készülő merényletről le- vélbéli értesítést kapott.

Bécsben művészete teljesen ki- forrt és stílusbeli átalakuláso- kon is átment. Nagy sikereket aratott a Theater an der Joseph- stadtn és a Karltheaterben, és ebben az időben vált voltaké- pen világszerte ismertté.

Beregi Oszkár igen közeli ba- rátságot tartott fenn dr. Bach professzorral és Chájész bécsi főrabbiával. Chájész főrab- bival és Weizmann elnökkel egy- ütt szerepelt az Erec Jiszráél érdekeit szolgáló gálaesteken, il- letve azok művészi részében. Bécsből ment először Ameriká- ba filmezni.

A huszas évek végén engedett a magyarországi színházi embe- rek rábeszélésének és visszatért Budapestre. Az ébredők akkor is tüntéréseket rendeztek ellene. A Magyar Színházban, a Vig- színházban és a Belvárosban lé- pelt fel, sorozatosan, nem volt „állástalan”, minden szegont vé- gig járt, és csak nyáron ment „chalurázi” a vidéki városok- ba, mint ahogyan még Bécsből is ellátogatott Szlovákiába és Erdélybe.

Beregi Oszkár a második vilá- gháború alatt, a negyvenes években volt állástalan, amikor a zsidótörvények értelmében nem akadt Magyarországon színház, amely felleptette volna. Ekkor az OMIKE kis színpadán lépett fel, a pesti hitközség Goldmark termében. Ebben az időben, mint rendező is működött.

Az Izraelbe küldött magnosza- lagokon nemcsak „szavaltok”, parádés szerepeiből való részle- tek” vannak, hanem bibliai recitációk is, a Berésit könyvének egyes fejezetei és Ezékiel prófé- ta látomása, amely tudvalevően a zsidó nép felépülését szimbo- lizálja. Beregi Oszkár volt egyi- ke az elsőknél, akik ezt a mű- fait, a Biblia-recitálást, állandó műsorukba iktatták és tökélete- sítették. Ő három nyelven tette ezt, magyarul, németül és angol- ul. Még bécsi éveiben kezdett ezzel foglalkozni.

Még csak azt akarom hozzá- fűzni, hogy a rabbi, aki Beregi Oszkár zsidó rítus szerinti teme- tését annakidején Los Angeles- ben levezette, dr. Krausz (aze- lőtt Kaposvár) rabbi volt.

Zeháviné Beregi Éva

MARY SOREANU

A JIDDIS SZINPAD

KIRALYNOJE

nagy együttessel

a világsikerben:

Rendező: M. GRINSTEIN

Aranydíj: A. LUSZIG

ICH WIL A KIND

Ma, péntek, febr. 9 — 8.45

Kirját Motzkin — Orot

Szombat, febr. 10 — 8.30

Jeruzsálem — Mitchell

Hétfő, febr. 12 — 8.45

Kirját-Ono — Or-On

Kedd, febr. 13 — 7.30

Dimona — „Dimona”

Szerda, febr. 14 — 8.45

Ráánáná — Orot

Péntek, febr. 16 — 8.45

Kirját-Sprinzák — Nof

Szombat, febr. 17 — 2 előadás, 6.45 — 9.00

TEL-AVIV — „OHEL SÉM”

OPERETT FESZTIVÁL 73

GERDA SCHEYERER

a bécsi állami opera művésznőjének vendégjátéka, az ország legjobb operett-énekesinek fellépévtel

GALAELOADAS

TEL-AVIV

HÉJCHÁL HÁTÁRBUT

Kedd, febr. 13 és szerda, febr. 14

este 8.30-kor.

Jegyek korlátozott számban:

„Kanaf” — Allenby 83,

„Union” — Dizengoff 118

és a többi irodákban

NATANJA — „SHARON”

Csüt., febr. 15., 9-kor

BEÉR-SEVA — „KEREN”

Péntek, febr. 16., 9-kor

JAFFA — „NOGA”

Szomb., febr. 17., este 6.30

TVERIA — „CHÉN”

Vas., febr. 18., 9-kor

RISON-LECION — „TIFERET”

Hétfő, febr. 19., 8.30

BÁT-JAM — „ÁCMAUT”

Kedd, febr. 20., 9-kor

HAIFA — „ÁRMON”

Szerda, febr. 21., 9-kor

Jegyek: Kupát Makkábi

NAHARIA — „HOD”

Péntek, febr. 23., 9-kor

Bravó! Bravó! Dicséri a sajtó és a közönség!

JENNY KESLER és INO TOPER

ÉNEKKAR, EGYÜTTES, NAGY ZENEKAR

Vezényel: Saul Berezovski Rendező: M. Hilsberg

Ma, péntek, febr. 9, 8.45

Kirját-Jám — Nicán

Szomb., febr. 10 — 7—9.15

Tel-Aviv — Ohel-Sém

Hétfő, febr. 12 — 8.30

Kír-Atá — Shavit

Kedd, febr. 13 — 8.30

Tel-Aviv — Ohel-Sém

Szerda, febr. 14 — 8.30

Ludd—Orly

Csüt., febr. 15 — 8.30

Petách-Tikva — Héjchál

Jicchák Rábin, Izrael washingtoni nagykövete:

»Utasítást kaphat egy nagykövet, hogy mit tegyen, de munkája stílusát egyedül kell kialakítania«

— Öt éves szolgálatom alatt az időm nyolcvan százalékát nem-formális munkával töltöttem — Ismerni kell az amerikai belső erőviszonyokat, s kapcsolatunkat Izrael érdekében kell gyümölcsöztetnünk — Soha nem voltunk ilyen jó kapcsolatban Washingtonnal, mint jelenleg — Fegyverkezési téren az utóbbi két év folyamán mindent megkaptunk, amire csak szükségünk volt — Hajlamok nálunk eltulozni a veszélyt, hogy Amerika majd nyomást gyakorol Izraelre — Meggyőződés, hogy Golda Méir és Nixon elnök találkozása a barátság jegyében történik — Öt év alatt kétszer viseltem frakkot — Szeretnék bekapcsolódni Izrael politikai életébe

Írta: RAFAEL BÁSAN

Rövidesen befejezi Rábin nagykövet öt éves szolgálatát, mint Izrael washingtoni nagykövete. Barátságos búcsúhívatgatáson volt Nixon elnökkel, s tevékenysége végső szakaszában előkészíti Golda Méir és Amerika elnökének legközelebbi találkozóját. A napokban itthon járt, s ebből az alkalomból felkerestem. Alig változott öt év alatt. Legfeljebb két változásra lehettem figyelmes. Az egyik, hogy nem dohányzik — két éve nem volt cigareta a szájában — továbbá egy farkaskutyát láttam forgolódni a házában, amely csak angolul ért és az „Apolló” névre hallgat.

— Hogyan látja nagykövet ur Izrael és Amerika viszonyát?

— Természetes, hogy erre a kérdésre nem válaszolhatok a legteljesebb objektivitással. Öt éve szolgálok Washingtonban Izrael nagyköveteként, tehát a két ország közötti kapcsolatban központi szerep jutott nekem. Ennek ellenére, van némi érzésem a tények és a szubjektív benyomások kettéválasztásában. Ezért így fogalmaztam meg a választ: Soha nem volt a kapcsolat ilyen jó Izrael és Amerika között. Ami nem jelenti persze, hogy ezek a kapcsolatok már jobbák nem is lehetnének. Az a véleményem, hogy az utódomnak, aki rövidesen átveszi tőlem a munkát, további eredményeket kell elérnie.

— Hogyan értendő, hogy soha nem volt ilyen jó a kapcsolat a két ország között?

— A legfontosabb, hogy Amerika hozzájárította Izraelt a katonai erejének fokozásához. Ezt nem azért említem első helyen, mert személy szerint katonai multum van, de az elmúlt 25 év tanulságai alapján jól tudjuk, hogy mindenképp a fizikai létünket kell biztosítanunk és ez a hadsereg, a Cáhál erején, felfegyverzettségén múlik. Ezért minden azon múlik, hogy mennyi fegyvert kaptunk, kapunk, illetve fogunk kapni és milyen minőségű. Legfontosabb fegyverzárlatunk Amerika. Az utóbbi két évben — ezt örömmel hangsúlyozom — eljutottunk odáig, hogy lényegében mindent megvásárolhattunk Amerikában, amire csak szükségünk volt. Van egy megállapodás a két ország között, amely megszabja a fegyverek szállítási rendjét. Nos, Amerika részéről a maximális pontosságot tapasztaljuk a határidőket illetően. A jelenlegi szerződés 1974 elejéig van érvényben. Ami nem jelenti, hogy utána a bizonytalanság korszaka következik. Kapcsolataink jellemzése és értékelése során második helyen a pénzügyi, a gazdasági segítséget említettem. Amerika pontosan ismeri azokat a nehézségeket, amelyek biztonsági helyzetünk folytán Izraelre nehezednek. Az utóbbi négy évben Amerika olyan hitelkereteket biztosított számunkra, amelyek révén lehetővé vált hadseregünk fegyver-tartalékainak folyamatos felújítása.

— Hallhatnánk egy példát?

— Természetesen. Az utóbbi négy és fél évben Amerika egymillió és kétszázmillió dollár hitelkeretet biztosított a számunkra. Összevetésül elmondom, hogy Izrael fennállásának 25 éve alatt Amerika összesen egymillió és négyzázmillió dollárnyi hitel nyújtott nekünk katonai erőnk fokozására. Pontosabban fegyvervásárlásra. Ezen kívül évről-évre kapunk további 50 millió dollár segélyt, amely kifejezetten gazdasági jellegű, hogy könnyítsen Izrael gondjain, tekintettel a súlyos hadi-kiadásokra. Megemlítem, hogy további 60 millió dolláros hitelkeretet is kapunk élelmiszer- és áru-értékesítésre. Nem szabad elfeledkezni végül arról sem, hogy különböző tudományos kutatási területek és nevelési programok az alátámasztásának az amerikaiak rendkívüli pénzügyi segítségével. Visszatérve a katonai segítségre — megemlítem, hogy az amerikai kongresszus jóváhagyott erre a költségvetési évre több, mint 400 millió dolláros kölcsönt valamennyi, Amerikában vásároló országnak. Ebből 300 milliót Izraelnek szavaztak meg!

— Miben látja a két ország kapcsolatának jelentőségét politikai vonatkozásban?

— Nemzetközi síkon főleg azt kell hangsúlyozni, hogy a jó izraeli-amerikai kapcsolatok láttán a Szovjetunió visszaretent az ellenünk való katonai beavatkozástól. Azt hiszem erkölcsi megfontolások nem tartanak vissza Moszkvától a lépéstől. A Szovjetunió mindenképp jól tudja, hogy Izrael nem hagyja magát, s beavatkozás esetén harcolna a fennmaradásáért. Ennek a tudata befolyásolja egyébként a szabad világot is az Izraellel kapcsolatos álláspontja kialakításában. Az amerikai erők jelenléte a Földközi tengeren, szintén megfontolásra készteti az esetleges beavatkozni akaró oroszokat. Közel viszi őket a felismeréshez, hogy nincs szabad kezüket Izraellel szemben. A Nixon-kormányzat nagy mértékben erősítette Amerika elrettentő erejét itt,

Jicchák Rábin, Izrael washingtoni nagykövete.

— Hogyan látja a két ország közötti kapcsolatok elmélyülését?

— Ebben a térségben. Van végül egy további sikkja is az amerikai-izraeli kapcsolatok elmélyülésének.

— Espedig?

— TARGYALÁSOK UTÁN

— Közösen keressük az esetleges lehetőségeket a közkeleti konfliktus békés, politikai eszközökkel való érendezésére. Amerika magáévá tette Izrael eredeti álláspontját, amely szerint tárgyalások útján lehet eljutni a békéhez. Szakaszosan és nem egycsapásra lehet békét teremteni.

— Hogyan?

— Az egyiptomi-izraeli viszonylatban az a helyzet — hogy a legfontosabb példát említsem —, hogy a békeszerződés megkötése előtt is tárgyalni lehet a Csatorna megnyitására. Elérhető lenne, hogy az élet visszatérjen a normális mederbe Suez térségében.

— Van egy olyan felfogás, illetve feltevés, amely szerint Amerika — miután befejeződött a vietnami háború —, többet foglalkozik majd a közkeleti helyzettel és nyomást gyakorol Izraelre. Mi erről a véleménye?

— Ez hibás feltevés. Meg kell mondanom, az izraeli közvélemény hajlamos eltulozni a veszélyt, ami a várható amerikai nyomást illeti. Ettől nem kell tartanunk. Másról van szó. Amerika vezetői látták, hogy milyen nagy a háborús veszély a Közelkeleten, ezért a béke-kezdemenyezés eszközehez nyúltak.

— Ön biztos abban, hogy az amerikai presz-szió elmarad?

— Lehet, hogy lesznek javaslatok Amerika részéről, vagy ennél erőteljesebb kifejezést is alkalmazhatnak, de preszsiótól nem kell tartanunk. Hangsúlyozni szeretném annak a jelentőségét, hogy Nixon elnök a választások után — tehát nem előtte! — beszédet mondott, amelyben megismételte, illetve újra kifejtette Amerika közkeleti politikájának alapvető célkitűzéseit, s ez a beszéd kedvezőbb perspektívákat mutatott számunkra, mint a választás előtti szónoklatainak reánk vonatkozó szakaszai.

— Öt éves szolgálat után hogyan látja Izrael amerikai nagyköveteinek tennivalóit? Hallottunk olyan véleményt is az ön munkásságáról, hogy a kettőtől önállóbb volt. Igaz ez?

— A nagykövet, aki Izraelt képviseli, utasítások alapján dolgozik. Amerikában nem csak az a dolga a nagykövetségnek, hogy összekötő kapcsol legyen a két kormány között, hanem valamennyi amerikai belpolitikai erő Izrael szolgálatába kell állítania. Ez több feladattal jár, mint a diplomáciai munka formalitásai. Aki azt hiszi, hogy a diplomáciai munka a hivatalos szervekkel való kapcsolat ápolásában merül ki, az téved. Saját tapasztalataim alapján mondhatom, hogy munkám 80 százalékban a különböző zsidó és nem-zsidó szervezetek vezetőivel, valamint a társadalmi szervezetek élén álló személyiségekkel való kapcsolat felvétele, kiépítése és a lehetőségek szerint való fejlesztése volt. Csak 20 százalék jutott a munkából a formális diplomáciai kapcsolatokra. Vagy még annál is kevesebb. Az a tapasztalatom, hogy a jó nagykövetség önállóságra van szüksége társadalmi téren. Az megkövetelhető egy nagykövettől, hogy mit te-

gyen, de hogy hogyan — ez már nehezen követhető. A munkája stílusát egyedül kell kialakítania.

— Felvetődött önmagában kapcsolatban néhány hónapja, hogy a választási harc idején beavatkozott a küzdelembe Nixon javára. Mi erről a véleménye?

— Nem közömbös, ki lesz az elnök... — Nem léptem át azt a határt, amely

A KOR AMELYBEN ELÜNK:

Ha a »bébiszitter« — gyermekorvos

Írta: BOROS GYÖRGY

A fiatal orvos, akiről az alábbiakban bővebben szólnunk, akaratán kívül, véletlenül csöppent a különös szituációba, nem is sejtve, hogy amikor elvállal — rokonai szíveségből — egy néhány perces kised-örzöl szerepkört, „bébiszitterseget”, egyben főszereplővé is előlép kedve „házi-szerzőnk” egy kis komédiájában.

Néhány hónappal ezelőtt érkezett rokonai látogatásra külföldről. Nem tartozik szigorúan a témához, de megemlíti a rövid hetekre tervezett látogatásból hosszabb tartózkodás fejlődött ki és a jelek szerint végül is itt fog letelepedni. Szakorvos, gyermekgyógyász. Ismert nagyvárosban végezte el az egyetem, majd az ottani klinikán kapott állást és fiatal korra elerőse, néhány év alatt, a szakma jelensei közé emelkedett.

A „bébiszittersegre” úgy került sor, hogy váratlanul, minden előzetes bejelentés nélkül, látogatója meg jeruzsálemi unokahúgát. A fiatalasszony — az egyik közismert beér-szévi orvos menyje — kétszeresen is megőrült a fiatal rokon betoppnásának: fiaeskája, a nyolc hónapos csecsemő, éppen a látogatóval reggelén lázasodott be. Nem volt ugyan magas láza, csak hőemelkedése, de ahhoz hozzájárult erős hasmenés és néhány vörös kiütés is a hasán.

— Milyen kár, hogy nem értettél előre jöveleledről. Ha tudtam volna, hogy ma jössz, nem hívtam volna ki a Kupát Cholim orvosát — mondotta, lesegítve rokona kabátját. — Azt ígérted, körülbelül féltizenkettőre itt lesz, tehát már minden pillanatban megjöhet. Most már nem mondhatom le... Mindenesetre jöjkor futottál be, ugyanis gondban voltam: le kell hogy ugorjak csecsemőápolásért, meg tejtér és kenyérrét a szupermarketbe és nem volt kire hagyjam a gyereket. Ha közben megjön az orvos, az sem baj: te még szakszerűbben tudsz majd referálni, hogy mi a baja...

Néhány perccel később befutott, vagy inkább: bekihört, a betegesgélyező orvos. Egy közép-korú, ideges, ingerült hangulatú doktor, aki nagy sietésében, kapkodásában, nem is kopogtatott, hanem egyszerűen benyitott a kátsba. Miközben a fiatalam bervezte a gyerekszobába, barátságosan hangon kérdezte: — Hol a csecsemő anyja? Maga kicsoda? Az apa?

Az ideges, ingerült és szemrehányó hang megtette a magáét a fiatal orvos begubózott, visszahúzódt a csigaházába. Ahelyett, hogy bemutatkozott volna, felfedve foglalkozását is, szűkszavúan és jüdisz szavakkal kevert hibás, rossz héberrel, válaszolta:

— Az anyjának le kellett mennie bevásárolni, én az unokatestvére vagyok.

Az intézeti orvos egyáltalán nem örült az anyát helyettesítő, hebegő-dadogó fiatal rokonnak. Dühre szembőlhatólag csak fokozódott, mert éles hangon, bosszankodva kérdezte:

— Minek megy el hazulról, ha kihívta az orvost? Le tud maga egyáltalán vetkőztetni egy gyereket?

Gyermekgyógyász fejéhez ennél nagyobb sértést nem vághattak volna.

Am a fiatal doktor elengedte a sértést a füle mellett. Ártatlan, buta képet vágott:

— Azt hiszem, hogy igen — felelte és gyorsan elfordította a fejét, hogy elrejtsé, elnyomja mosolyát kollégája előtt. Elvezni kezdte a humoros helyzetet, amibe belekeveredett.

— Na, akkor fogjon csak hozzá szaporán, mert nagyon sietek — mondotta, kinyitotta műszer-táskáját, kivette a szetoszkópot, a gyerek Kupát Cholim-i kóspilapját, és a recept-blokkot. Elművellet közben meg megkérdezte:

— Remélem, el tudja mesélni értelmesen, mik a panaszok? Hány-e a gyerek, mióta van hasmenése és mennyi a láza?

Most volt az utolsó alkalom, hogy felfedje inkognitóját, s elmondja izraeli kollégájának, hogy ő is orvos. Miközben levetkőztette a kicsit, tévovázott a választás. Ha elmondja, kicsoda tud-lajdonképpen, akkor a a bejelentéshez egy sor magyarázkodást is kell fűznie noha orvos ugyan, de ezúttal nem orvos minőségben tartózkodik a helyszínen, hanem mint most érkezett rokon, aki nem látta, nem vizsgálta meg a kis páciens és nincs is szándékában beavatkozni tiszteletre méltó kollégája munkájába.

Lehet, hogy az izraeli orvos jó képt volt a bejelentéshez, de az is lehet, hogy reakciója az ellenkező végletbe csap át, dühösen odavágja fejéhez és már szedi is a cökmökjait:

— Minek bolondítják ki az embert, ha orvos van a háznál?... Tehát a hallgatás mellett döntött. És kollégája kérdéseire válaszolva, a laikus szokásosával mesélte el az anyától hallott tüneteket és nem mint szakmabeli.

A Kupát Cholim orvosa alig figyelt szavára. Míg ő kinyögte azt a pár mondatot, az már meg is vizsgálta a gyereket. Ha ugyan vizsgáltnak lehet nevezni azt a vizsgát, felületes „rápillantást”, a kis páciensre. Csak úgy tessék-lássék megnyomkodta itt-

a nagykövet számára határnak számít. Másrészt viszont tudnivaló, Amerika elnökének személye — tehát hogy ki lesz az elnök —, az nemcsak Amerikát, de más országok népet is érdekli, Izrael nem kivétel ebből a szempontból sem. Nos, az izraeli nagykövetség az a dolga, hogy megmagyarázza Amerika zsidó és nemzsidó választóinak, mit akar Izrael Amerikától. Tudnia kell a választóknak, hogy mit várhat Izrael ettől, vagy attól az elnöktől. Ha egyetért a választó velem, akkor olyan elnökjelöltet tüntet majd ki a bizálmával, akitől aztán megkövetelheti, hogy Izrael érdekében megfelelő politikát érvényesítsen.

— Miért utazik Golda Méir most Washingtonba?

— A kapcsolat, mint mondtam, kitűnő a két ország között. Nixonnak ez a munkastílus, hogy a legfontosabb határozatokat az érdekelt államok vezetőivel való közvetlen tárgyalás útján hozza és hozza. Golda Méirrel való korábbi találkozásai igen jó hangulatban folytak le és rendkívül eredményesek voltak. Minden reményünk megvan, hogy a most következő találkozás is ilyen lesz. Hozzá kell fűznöm még, hogy véleményem szerint, igen szerencsés időpontban kerül sor Izrael miniszterelnöke és Amerika elnökének küszöbön álló találkozására.

— Hogyan öltözik fel nagykövet ur, ha az elnökkel találkozik?

— Az Amerikával való jó kapcsolataink következtében nincs nagy tere a formalitásoknak öltözködési síkon sem. Az ilyen jellegű érintkezés nem olyan Washingtonban, mint az európai fővárosokban. Rendszerint sötét ruhát viselnek, ha Amerika elnökéhez vagyok hivatalos. Öt éves amerikai szolgálati időm alatt legfeljebb kétszer, vagy háromszor vettem fel frakkot.

— Mivel kínálják meg az embert a Fehér Házban, ha Nixon elnök vendége? — Amerikában nincs kínálgatás hivatalos fogadáson. Legfeljebb egy csésze kávé kap a vendég. Más dolog az úgynevezett „diplomáciai munkabéd”, amelynek során komoly dolgokról folyik a tárgyalás étkezés közben. Golda Méir a legközelebbi washingtoni tárgyalása során ilyen „munkabédre” lesz hivatalos Rogers külügyminiszterhez.

— Hol fogadja Nixon a vendégeit?

NAGYSZERU KILATAS

A PARKRA

— Rendszerint a munkaszobájában. Ennek a szobának már hagyományai vannak. Elegáns egyszerűséggel berendezett tágas szoba ez, gyönyörű parkra néz. Az elnök vagy az irásztala mögött ül, vagy az egyik fotelben foglal helyet a vendég mellett.

— Milyen megszólítással illeti ön az elnököt?

— „Elnök ur”. Ez a hivatalos megszólítás.

— Hogyan szól az elnök önhöz?

— Azt mondja, hogy „nagykövet ur”. — Végül engedje meg, hogy az interjú utolsó kérdésére feltegyem. Ön rövidesen hazatér Amerikából. Milyen tervei vannak a jövőre nézve?

— Az a szándékom, hogy részese legyek az ország belpolitikai életének. Bekapcsolódnom a politikai életbe. Még nem tudom pontosan, hogy miként, de azt hiszem, hogy katonai multam és az öt éves washingtoni gyakorlatom nagy segítségemre lesz, s megtalálom majd a helyemet a hazai közéletben is.

— Az anyjának le kellett mennie bevásárolni, én az unokatestvére vagyok.

Az intézeti orvos egyáltalán nem örült az anyát helyettesítő, hebegő-dadogó fiatal rokonnak. Dühre szembőlhatólag csak fokozódott, mert éles hangon, bosszankodva kérdezte:

— Minek megy el hazulról, ha kihívta az orvost? Le tud maga egyáltalán vetkőztetni egy gyereket?

Gyermekgyógyász fejéhez ennél nagyobb sértést nem vághattak volna.

Am a fiatal doktor elengedte a sértést a füle mellett. Ártatlan, buta képet vágott:

— Azt hiszem, hogy igen — felelte és gyorsan elfordította a fejét, hogy elrejtsé, elnyomja mosolyát kollégája előtt. Elvezni kezdte a humoros helyzetet, amibe belekeveredett.

— Na, akkor fogjon csak hozzá szaporán, mert nagyon sietek — mondotta, kinyitotta műszer-táskáját, kivette a szetoszkópot, a gyerek Kupát Cholim-i kóspilapját, és a recept-blokkot. Elművellet közben meg megkérdezte:

— Remélem, el tudja mesélni értelmesen, mik a panaszok? Hány-e a gyerek, mióta van hasmenése és mennyi a láza?

Most volt az utolsó alkalom, hogy felfedje inkognitóját, s elmondja izraeli kollégájának, hogy ő is orvos. Miközben levetkőztette a kicsit, tévovázott a választás. Ha elmondja, kicsoda tud-lajdonképpen, akkor a a bejelentéshez egy sor magyarázkodást is kell fűznie noha orvos ugyan, de ezúttal nem orvos minőségben tartózkodik a helyszínen, hanem mint most érkezett rokon, aki nem látta, nem vizsgálta meg a kis páciens és nincs is szándékában beavatkozni tiszteletre méltó kollégája munkájába.

Lehet, hogy az izraeli orvos jó képt volt a bejelentéshez, de az is lehet, hogy reakciója az ellenkező végletbe csap át, dühösen odavágja fejéhez és már szedi is a cökmökjait:

— Minek bolondítják ki az embert, ha orvos van a háznál?... Tehát a hallgatás mellett döntött. És kollégája kérdéseire válaszolva, a laikus szokásosával mesélte el az anyától hallott tüneteket és nem mint szakmabeli.

A Kupát Cholim orvosa alig figyelt szavára. Míg ő kinyögte azt a pár mondatot, az már meg is vizsgálta a gyereket. Ha ugyan vizsgáltnak lehet nevezni azt a vizsgát, felületes „rápillantást”, a kis páciensre. Csak úgy tessék-lássék megnyomkodta itt-

avatkozást, a váratlan fordulat, a görög sorstragédiákban. Félő volt, hogy kihatásként az intézeti orvost, ott helyben megítélt a gutta. Fuit, futtatott, miközben kezét törülte, és vörös arccal, patogva mondta:

— Miért nem szólt, hogy kolléga? Ez nem volt szép magától! Ez kollégiatlan viselkedés! — Kartársam nagyon sietett, miért tartottam volna fel feleslegesen? — mentegézőt. — Vendég vagyok itt, rokon, és nem mint orvos, nem lett volna illő, hogy belekortárkodjak kolléga ur munkájába...

Nem válaszolt neki, dühösen bedobálta homliját tászkájába. De nem akaróztott mennie. Nyitogatta, csukogatta tászkáját, to-pogott egy helyben. Majd le-gyűrve mérgét, enyhültebb hangon kinyögte:

— Megnéztem meg egyszer azt a gyereket! Ha már egy kolléga kis rokonáról van szó...

— És ezúttal igen alapos, tüzetes vizsgálat alá vetette kis páciensét — a lázmérő is előke-rült a tászkából — cseppet sem sietve, sőt igen ráérősen. — ahogy ez kartársak között szokás, egyazon területen működő specialista-között illik, megtanácskozni fiatalabb kollégájával a kör-esetet, a szükséges tennivalókat a gyógyulás elősegítésére.

A konzilium eredménye nem is lehetett kétséges — a megirt receptet összetette és egy újabbat írt, hatékonyabb hasmenés-gátlóval, és a csecsemő érzékeny bőrre alkalmas kenőcs ki-váltásának utasításával...

Dalia Lavi, az izraeli filmszínésznő és szanzenekesnő megtalálta a védekezés módját a londoni hideg ellen. Elegáns ezüst-ruka bundába burkolózott, ezenkívül Floridába szülő reptéri-jegyet vett magának. Együtt repül Peter Rittmeyer amerikai sportemberrel, akivel legújabb házasságát akarja megkötni. Ké-pünkön a pár a londoni reptéren látható.

EZ A LÁNYKA ELADÓ

Írta: BENEDEK PAL

— Hogy van a kedves lány, szomszéd-asszony?
— Köszönöm jól.
— Ir rendszeresen?
— Irni bizony nem ir, onnan tudom, hogy jól van. Általában akkor jut észébe az anyja, ha szüksége van valamire. Ugy látszik, minden rendben, szegénykém eleget küzdött abban a mély-nagy londoni rengetegben, amíg kitaposta a helyét. Tudja, szomszédasszony, nem könnyű pályát választott magának az én lányom. Szegény urammal váltig könyörögtünk, hogy menjen tanítónőnek, de macs volt és minden áron táncolni akart.
— És legalább bejutott a londoni operába?
— Majdnem. A londoni opera környékén táncol. Egy lokál szinpadán.

— Mi tagadás, a mama tévedésben leledzett, mert kedves lány a tel avivi beszélgetés időpontjában nem volt Londonban, hanem a szomszédos Libanon fővárosának éjszakai publikumát szórakoztatta.

Egy beiruti lokálban táncolt. Persze ott nagy feltűnést keltett volna, ha körjött a szinpadra, hogy ma és minden este Ziva Kopolovics lejt el a férfiak képzeletvilágát felkavaró fátálytáncát, ezért valami buja, nemzetközi csengésű nevet választott magának.

Még Londonban történt a névváltozás. Az artistájnők hamis angol utulevel is szerzett Zivának, azzal repült Libanon fővárosába. Kintő szerződése volt. Beirutban magas a szöke lányok árszaja.

Három arab — a beiruti éjszaka koronázatlan császárai — mondhatták maúkének a lokált, ahol Ziva a műsor gerincének példát mutatott abban a tekintetben, hogy a szomszéd-népek között teljes meéértés, sőt kulturakapcsolat is kialakulhat. Igaz, senki nem bírta meg a teifehér höri tel avivi lányt ezzel a missziós munkával, inkább csak partizán-módon tevékenykedett, sőt ha megígéri az olvasó, nem lesz közöttünk félreértés, azt is leírom, hogy a saját szakállára dolgozott.

A szerződése értelmében konzumálnia nem kellett, tehát táncolt egy jó nagyot, s műsora befejezése után szabad volt.

Akadak volna persze mindig önkéntes vállalkozók, akik a produkciója után hazakísérik szerény, de minden alapvető igényt kielégítő hotelszobájába, ő azonban nem tartott igényt az olajosképi szeladonok lovagi szolgálataira, mert állandó udvarlóra tett szert.

A lokál egyik társtulajdonosa személtében jelentkezett az állandó udvarló. Fehér ló helyett drapszínű luxuskocsin jött elé, s úgy vitte magával házasságötletű tudományos kutatóintézetnek is beillő legénylakására.

A szerződés értelmében hetente egy szabadnap is járt Zivának. Azt is az udvarlója társaságában töltötte. Keresztül-kasul beutaztak Libanon, a partnere a lokáltulajdonosokat megszeméltető érdeklődést tanúsított kultur-történeti problémák iránt, s főleg az ország keresztény kulturájának történeti színhelyeire irányította figyelmét. Melleleg ő maga is az ortodox szertartású katolikusok szektájához tartozott.

A lényeg, hogy nagyon rendes ember volt. Már azon járt Ziva esze, hogy meghosszabbítsa a szerződését, ha majd lejár, mert tényleg jól érezte magát. A gázsija szinte érintetlenül került az egyik beiruti bankban vezetett folyószámlájára, mert az udvarló teibe-vaiba fűrésztötte, s kisebb ékszerék ajándékozásától sem riadt vissza.

Egy szép napon meglepetészerű változás történt a lokálban. Ziva tudta egyébként, hogy honnan fúj a szél — a két másik társtulajdonos elhatározta, hogy kivándorol, ezért eladták az üzletet. A harmadik társ — Ziva udvarlója — nem akadályozhatta meg az adásvételt, mert kisebbbégben volt, a részvények negyedrészt mondhatta csak a magáénak, s a majoritás keveset törődött a lelkijével, tehát meg se kérdezte, csak szembeállították a ridég tényekkel — ahogy ez már lenni szokott.

Felmerült egyébként, hogy maradjon a lokál felelős vezetője, de az új tulajdonosok hallani sem akartak erről, mert a régi butoradab csak zavarta volna a köreiket, ők új üzleti elvek alapján akarták tovább vezetni az éjszakai vállalkozást.

Kifizették tehát, s a nagy pénzből Zivának is jutott egy bűnda, meg néhány közepes értékű himmi-hummi.

Az új tulajdonosok új szerződési ajánlatot keresték fel Zivát. A lényege az volt, hogy cenzurált konzumálnia is kell, de mivel 10 százalékos részesedés is úti a markát a társaságban elfogyasztott italokért, a jövedelme a duplájára emelkedett.

Elfogadta az ajánlatot és új mederben folytatta az életét. A lokálban való konzumálás-hoz jó gyomor kell, de ő rendelkezett ezzel a belsőséggel. Az erkölcsi élményést csak hibából, illetve a szakirodalomból ismerte.

Különben is feltette magában, hogy bizonyos határnál nem megy tovább, még akkor sem, ha szeparéba invitálja a vendég, ennél belteresebb meghívást — hotel, még ilyesmik — eleve visszautasított.

Tehette, mert záróra után várta őt a drapp színű luxuskocsi, egykori főnökével a volán mögött.

Takarékossági okokból már régen feladta saját hotelszobáját és udvarlójának legénylakásába költözött, hisz az odaköltözés előtt is ott virradt rá mindig a délután. Azért nem a reggel, mert rendszerint a napfelkeltével egyidőben tértek viszonylagos nyugalomra.

Történt egyszer, hogy az udvarlója nem volt két-három napig Beirutban — el kellett utaznia az ország északi vidékére, ahol valami telespekulációba igyekeztek bevonni őt — Ziva nagyon egyedül érezte magát.

Megpróbálta pezsgőbe fojtani a bánatát, ami elég könnyen ment, ugyanis egy arab sejk invitálta az asztalához. Ettek-ittak, a sejk pedig rendkívül lelkesen tette a szépet.

— Hol tanult meg ilyen jól angolul, sejk ur? — kérdezte Ziva anyagi naivsággal.

— Londonban neveltetett az apám, meg aztán egész üzleti tevékenységem amerikaiakkal kapcsolód össze.

— Hát mivel foglalkozik, ha meg nem értem?

— Olajkutajaim vannak.

— Ez komoly? Akkor maga egy olajsejk, ugye? Eddig csak újságokban olvastam erről a mesterségről. Szép pálya.

— Bizony szép. En az apától örököltem, ő meg a nagyapától.

— És azt is megmondaná, hogy hány olajkutja van?

— Szívesen. 342 kut. De ez nem csak az enyém, mert van két öcsém, egy nőném és három hugom is. A vagyon megoszlik, de azért szerényen megélünk valahogy. Magát ennyire érdekli az olaj? Pedig a pezsgő érdekesebb.

— Engem minden érdekel, sejk ur.

— Ennek örülök. Egyszer majd meghívom olajszüretre.

— Nem is tudtam, hogy az olajat is szüretelik, mint a szőlőt.

— Nem éppen. De nálunk, a Perzsa öbölben kialakult egy szleng, amely szerint akkor van szüret, amikor megjönnek az amerikai olajkereskedők és kifizetik a termést. Ilyenkor még szüreti mulatságot is rendezünk a tiszteletükre. Eljön?

— Talán.

— És ma este eljön?

— Hová?

— Ha felkísér a hotelszobámba, rendezek a maga tiszteletére is egy kisebb fajta szüreti mulatságot.

— De sejk ur, hová gondol? Én nem vagyok o'van lány!

— Ezt azonnal sejtettem, ezért tripla honoráriumot ígértem magának. Tudja mennyit kap? No hajoljon közelebb, belesugom abba a picit, rózsaszín fülecskéjébe.

Ziva kíváncsi teremtés volt, tehát közelhajolt, s abban a pillanatban elállt a lélegzete.

A sejk ugyanis körülbelül olyan összeget emített, amennyiért fél évig kellett dolgoznia nappalt éjje téve Beirutban.

Valami azt sуетa neki nagyon mélyről — olyan mélyről, ahol el volt temetve már rég az erkölcsi érzéke —, hogy nemet kell mondania, de mégis ígert mondot.

Tíz perc múlva már indultak is. Amerikai luxuskocsi gördült a bár elé, s Zivának feltűnt, hogy a hátsó ülésen három felfegyverzett férfi foglal helyet. Derekuhoz szorított géppisztollyal.

— Kik ezek? — kérdezte remegve.

— A magántitkárim! — felelt az olajsejk.

Ez már nem tetszett Zivának. Reggel megkapta a pénzt, de egy újabb ajánlatot is kapott hozzá.

— Gyere velem haza. Megtetszettél nekem, nehéz lenne nélküled élnem. Legalább is egy ideig. Tudod, hogy mennyi pénzt kapsz? — Ziva hálót megint ide a picit, rózsaszín füleddel.

Beszédült az ősszeg hallatán, mégis elhatározta, hogy nem megy vele a Perzsa öbölbe. Dehogy akar ő a sejk ágyasa lenni. Még a reklámja sem.

Nemet mondot, de a sejk megfenyegette: — Nem vagyok hozzászokva, hogy az történiem, amit a szeretőm akar. Ez nem divat nálunk, a Közél-Keleten.

— De nálunk, Angliában nagy divat. Vég-telenül sajnálom!

— Vedd tudomásul, hogy a kezemben vagy! Ha nem jössz szépzerével, még ma elrohok az embereim. Hiszen láttad a magántitkárimat. Most elmehetsz, de vedd tudomásul, hogy követni fognak! Még megbánod, hogy ilyen hívősen fogadtad az én becsületos ajánlatomat. No, ég veled, ma-holnap újra látjuk egymást. Kellesz nekem, tehát elrohok. Ez csak egyszerű, vagy további magyarázatra szorul?

Ziva elment. Nem vette észre, hogy követnék. Ugy látszik, estére tervezték az elrablást, mikor majd indul hazafelé a lokálból.

Haza ment, az udvarlója lakására és magára zárta az ajtót. Este a lokálban betegezt jelentett, s bár nem fájt a torka, mégis nyaka köré csavarta az erkölcsi príznict.

Másnap megírt az udvarlója. Elmondta neki öszintén, hogy mi történt.

— Nagy szerencséd van, mert akit te olajsejkek hittél, az álsejk csupán. Foelalkozás-ra nézve leánvkereskedő — mondta a férfi.

— Mi volt velem a célja?

— El akart vinni magával valamelyik kuveiri exkluzív bárba, ahol valóban olajsejkek szórakoznak, s ott aztán tényleg fantasztikus

A NAGYKORÚ

Írta: CHARLES WEBB

37.

— Igy. — Felvette a kést a tálcáról, nyelével megkocogtatta a poharat, majd a lány kezébe nyomta. — Legyen szíves... — A lány visszatalanul forgatta a kést, majd elkezdett vele a poharán csengetni.

Benjamin felugrott egy székre. A körülötte ülő lányok már előbb abbahagyták az evést, és őt lesték. De lassan a terem közepén levő asztalnál is elcsendesedtek, aztán az összes lány elhallgatott, végül valamennyien, a lányok és a személyzet is, visszafajított lélegzettel figyeltek.

Benjamin megköszönte a torkát: — Egy Elaine Robinson nevű lányt keresek. A falak visszaverték hangját. Senki sem mozdult. — Van itt valaki, aki ismeri Elaine Robinsont?

Néhány pillanatig senki sem mozdult. Aztán a terem különböző pontjain néhány lány tévován felemelte kezét. Benjamin megvárta, amíg a kezek határozottan feléje emelkednek, és bólintott.

Azok a lányok, akik felemelték a kezüket, legyenek szívesek idejönni. Köszönöm. — Lelépett a székről, és odatolta a lányoknak, akitől elérte. A lány leült és folytatta ebédjét.

Azok a lányok, akik az előbb jelentkeztek, lassan átfurakodtak a székek és az asztalok között Benjaminhoz. Az első ránézett a fiúra figyelmes arckifejezéssel.

— Ismeri? — kérdezte Benjamin.

— Igen.

— Hol van?

— Nem tudom. Itt kéne lennie.

Benjamin a következőnek befutó lányhoz fordult: — Ismeri?

A lány bólintott.

— Nem tudja, hol van?

— Nincs itt?

— Nincs.

A lány földre szegte a szemét. — Talán a könyvtárba ment.

— Biztos?

— Rémlik, hogy ma délután vizsgázik valamiből. Biztos arra készül, valami baj van?

— Nincs — és kitört a lányok gyűrűjéből. — Köszönöm. Visszamehetnek a helyükre.

Elaine nem volt a könyvtárban. Benjamin vagy egy óra hosszat járta a folyosókat és az olvasótermet, kereste a lányt a könyvkupacok és a polcok között. Végül lement az irodába a főportálval szemben.

— Hogy lehet valakit megtalálni ebben az épületben? — kérdezte.

A nő felpillantott a könyvből, amit olvasott és rámosolygott. — Sehogy — mondta.

érteke van az ilyen szöke, fehérhúsu lányoknak.
— Most mi lesz?
— Bosszút forral ellened. Jó lenne, ha a zonnal visszamennél Angliába.
— Mikor?
— Még ma.

Igy is történt. De nem azzal az utlevéllel szállt fel a gépre, amellyel érkezett, hanem az udvarlója a rendelkezésére bocsátotta saját nővérének valódi, libanoni utlevélét.

Aztán textit rendelt az udvarló — az ő kocsiját esetleg figyelmeik a magántitkárok — s háromszoros borralval ellenében felkérte a sofőrt, hogy tökéletes kerülőúton rohogjon a beiruti repülőterre.

Ziva aznap este már Londonban volt. Féllemlét azzal vette le, hogy elment a rendőrségre, s elmondott mindent töviről-hegyire egy nyomozónak.

Azonnal eljárás indult ellene — ilyesmivel nem tréfálnak az angolok —, hamis utlevél használat címén.

Most pedig levelekkel bombázza a beiruti udvarlóját, közlegyöz előtt hitelesített megbízólevelet is küldött neki, hogy vegye ki megtakarított pénzét a bankból, amely elég szép summa és juttassa el hozzá Londonba.

Az ügyről hasábkokat írtak a londoni lapok, átvette az anyagot a héber sajtó is, tehát Ziva mamája végre értesült arról, hogy a lánya hála Istennek, jól van. Mert levél még nem jött tőle.

Ő maga sem érkezik haza a közeljövőben, mert beiruti kirándulása miatt itthon meggyúlna a baja a hatóságai emberekkel. A feszültség csökkenésben van ugyanis a Közél-Keleten, de nem annyira, hogy a hazai könnyű műfaj reprezentánsainak beiruti vendég szerepére már időszerű volna.

Vigyázni kell a sorrendre. Ha majd aktuális lesz a dolog, előbb egy jiddis operett-együttest küldünk el Libanonba, s annak a sikerén lesz csak lemerhető, hogy öszintén akarják-e odaát a velünk való barátságot.

Benjamin még egy órát töltött a különböző könyvtárak átkutatásával, aztán hazaindult. Csak a bejárat előtt vette észre az apját.

— Helló, Ben.

A fiú megtorpant és rábámult. — Apa?

— Szeretnék beszélni veled — mondta Mr. Braddock.

A fiú még mindig csak nézte, aztán megrázta a fejét: — Ne haragudj, igazán ne haragudj, apa. De most nem érek rá beszélgetni.

— Dehogynem.

— Apa...

Az apa kinyúlt, és megmarkolta a fiú karját. — Menjünk be. — Benjamin habozott egy kicsit, aztán belökte a kaput, és felvezette apját a szobájába. Mr. Braddock becsukta az ajtót maguk mögött, és hosszú pillantást vetett a fiúra, aki a szoba túlsó végébe, az íróasztal mellé állt.

— Fel sem tudom fogni, hogy tehettél ilyet — szólt meg végül.

Benjamin némán állt.

— Csak nem érzed ártatlannak magad?

— Nem — mondta nyugodtan Benjamin az íróasztal lapját nézegetve.

— Hogy történt?

— Nem tudom.

Mr. Braddock felvette a mellette levő széken heverő inget, leült és az inget az ölébe tette.

— Úlj le és mondd el, hogy történt.

Benjamin megrázta a fejét.

— Úlj le.

Benjamin lassan leült, de még mindig nem nézett fel.

— Mikor kezdődött?

— Múlt nyáron. Az után az este után, amikor a diplomámat ünnepeztük.

— Másnap este fekiúdtél le vele?

— Nem. Vacsora után felvitt magához. Azt mondta, hogy le akar feküdni velem.

— És te mit feleltél?

— Hogy nem tartanám ezt helyenvalónak.

— De ő tovább üldözött szerelmével?

— Nem, hanem... — Hanem?

— Egy este felhívtam. Azzal nagyon rosszkedvű voltam. Hívtam, hogy igyunk meg együtt valamit. Találkoztunk.

— Hol?

— Egy szállodában.

— Melyikben?

— Nagyon kínos erről beszélni, apa.

Mr. Braddock elnémult, és az ölében heverő fehér inget nézte. Hosszú ideig csend volt.

— Akkor most csomagolj — szólt meg végül.

— Tessék?

— Hazajössz velem.

Benjamin megrázta a fejét.

— Szedd össze a holmidat.

— Nem.

— De igen, fiam.

— Apa — állt fel Benjamin —, nagyon hálás vagyok, hogy annyira nyugtalan-kodtál miattam, és ideutaztál. De én nem mehetek el innen.

— Elaine miatt?

— Miatta.

Mr. Braddock bólintott. — Benjamin, te soha többé nem találkozhatasz vele.

Benjamin ránézett. — Ilyet nem kívánhatok tőlem.

— Huszálj.

— Képtelen vagyok.

— Ben, elmondok neked valamit — állt fel a férfi. — Mr. Robinson két éjszakán át ott ült nálunk a nappaliban, és sírt, mint egy két éves gyerek amiatt, amit vele tettél.

Benjamin nem szólt.

— Hangosan zokogott, Ben. A diványba verte a fejét, mint egy kisgyerek. Teljesen... — Jó.

Mr. Braddock még egy pillanatig rajta hagyta a tekintetét, aztán lenézett a földön fekvő bőröndre. Felvette, és az ágyra téve kinyitotta.

— Reggelre be vagy jelentve az orvosnál — mondta, miközben a fehér inget betette a bőröndbe.

— Hová?

— Be vagy jelentve egy ideggyógyásznál.

Benjamin egyet lépett feléje. — Azt hiszem... azt hiszem, nem jól hallottalak.

— De jól.

— Ide figyelj — mondta Benjamin. —

Lehet, hogy valami baj van velem. De nem az elmeállapotommal.

— Gyerünk, Ben. Szedd össze a holmid.

— Hoztál kényszerzubbonyt is magaddal? Mert ha nem, akkor meggebedhetsz amíg engem...

Mr. Braddock hirtelen kiegyenesedett és teljes erővel pofon vágta Benjamin Braddock hátrátarodott, majd visszaverve egyensúlyát, és apjára nézett. — Bocsáss meg, Ben. Mr. Braddock a szekrényhez ment, és kivette a fiú öltönyt. Odavitté az ágyhoz, és kezdte a kabátot összehajtogatni. Benjamin lassan az íróasztal előtti székbe ereszkedett és onnan figyelte, ahogy az apja az összehajtott zakót a bőröndbe teszi, és a nadrágot lehúzza az akasztóról. Aztán hátfordult, résnyre kinyitotta a legfelső fiókot, és belenyúlt. Felmarkolta a pénzt, hátrapillantott apjára, aki még mindig a nadrág hajtogatásával volt elfoglalva, óvatosan kihúzta a bankjegysomót, ölébe reitette, majd belegyömökölte a nadrágzsebébe. Egy pillantással meggyőződött róla, hogy a köteg nem nyomja ki a zsebet, aztán felállt, és a komódhoz lépve kinyitotta a felső fiókját. Kivett belőle egy khakiszínű nadrágot, és az ágyhoz vitte. Összehajtotta és beletette a bőröndbe.

— Ben — szólt meg mellette az apja.

— Tessék?

— Nagyon bánt ez az ügy — tette kezét Benjamin karjára. — Mélyen megrázott. Bocsásd meg azt a pofont. Próbálj meg megérteni.

— Megértelek.

— Örülök neki — mondta Mr. Braddock, és leült egy székre.

— Apa.

— Tessék, kisfiam.

— Mennyi ideig tart az út ide?

— Kora hajnalban indultam.

Benjamin bólintott. — Ezek szerint jó késő lesz, mire hazaérünk.

— Nem nagyon.

Benjamin elrendezte a nadrágot, és az ajtó felé indult.

— Hová mész? — pattant fel Mr. Braddock a székről.

Benjamin ránézett. — Tessék?

— Hová mész?

— A fürdőszobába — mondta apja arcába bámulva. — Kint van a folyosó végén.

Mr. Braddock megrázta a fejét, és visszauült. — Bocsáss meg. Kivagyok. Teljesen kivagyok.

— Semmi vérsz — felelte Ben. Kilépett, és csak annyira hajította be az ajtót, hogy a szobából ne lehessen kilátni. Bement a fürdőszobába, és megereszlette a mosdó csapját. Gyorsan visszahátrált a folyosóra és betette a fürdőszoba ajtaját.

Hivja Elaine Robinsont, 200-as szoba. — Feszülten figyelte, ahogy a lány a pult mögött tárcsázik, majd egy kis várakozás után megszólal.

— Elaine Robinsont kérem — mondta. Hallgatott egy kicsit, aztán bólintott. — Köszönöm, megmondom neki — tette le a kagylót, és Benjaminhoz fordult: — Ugye, ön Benjamin Braddock?

A pillangók szabadok (Orna mozi, Jeruzsálem)

A vak fiú San Francisco művésznegyedébe költözik, hogy megszabaduljon édesanyja elviselhetetlenül való szeretetétől.

A féltékeny mama persze nem örül ennek a fejleménynek. Addig acsarkodik, míg végül is ráveszi a lányt, hogy álljon tovább, mert nem maga az, akire Donnak szüksége van.

"A pillangók" egy sikeres Broadway-i színdarab — amely Izraelben is színe került. — filmváltozata Milton Katselas finom, szentimentalizmustól mentes rendezésében.

A Viking, aki Délről jött (Maxim mozi, Tel-Aviv)

Kedves komédia egy olasz üzletember szerelmi kalandjairól Koppenhágában. Ozario (Lando Buzzanca, a „Homo Eroticus” hőse) remek komikus és a film poénja az, hogy bár kedveli a női nemet, lelkiileg képtelen beilleszkedni a Dániában uralkodó szexuális szabadság légkörébe.

A darab jól tart, számos mulatságos epizóddal. Egy mozgalmas partynak vagyunk így szemtanúi, ahol a vendégek állandóan

változtatják partnereiket a szerencsétlen hős kivételével, aki nem tud mit kezdeni a besüppedt lánnyal, aki a nyakába varrta magát. Később a tempó lelassul, miközben Ozario megpróbálja összeegyeztetni a dán erkölcsi kódexet saját érzelmeivel.

Koppenhága palotái, régi negyedei, kanálisai és parkjai ragyogó keretként szolgálnak a történethez.

SKÓCIAI IMPORT-VICC

Ebédél a skót család. A leves és a hus között megszólal a család személfénye, a 20 éves fiatallány:

— Drága szüleim, szeretném bejelenteni, hogy eljegyeztem a szomszédok lányát.

A papa, meg a mama áradoznak az örömtől, csókolják egymást, végül a mama megszólal:

— Ez az életem legkellemesebb meglepetése! Nem is tudtam, hogy együtt jártok. Mióta tart az ügy?

— Tegnap este óta.

— Ilyen gyorsan ment? Meseled el, hogy történt!

— Nagyon gyorsan lettem belé szerelmes. Tegnap este találkoztunk a lépcsőházban. Meghívtam, jöjjen velem moziba. Mire tudjátok, hogy mit felelt ez a csodálatos teremtes?

— Mit? — Kérdi egyszerre a papa, meg a mama.

— Hogy csak egy feltétellel jön. Ha maga fizetheti a saját jegyét...

HOROSZKOP

VIZONTÓ — (Január 21-től február 19-ig)

Vegye kicsit könnyedebben az életet. Ha ön komolyabb megfontolásokkal mérlegeli az eseményeket, mint a környezetének tagjai és a barátai, abból csak egyre mélyebb konfliktusok származnak. Ezt kerülni el, van rá lehetőség.

HALAK — (Február 20-tól március 20-ig)

Szépén felejtse el, hogy valakivel szemben egy ígéretet kell teljesítenie, mert ha teljesíti, abból nagyon kellemetlen következmények származhatnak. Az illető persze megérdemelné, de hagyja szaladni, többé kerülne végül a leve, mint a hus.

KOS — (Március 21-től április 20-ig)

Ha kialakul egy bizonyos helyzet, akkor tartsa magát ahhoz, ne akarjon minden áron valami egészt más, ez nem vezet jóra. Az érdekei szerint cselekedjék, ami azt jelenti, hogy legyen okosabb, átgondoltabb.

BIKA — (Április 21-től május 20-ig)

Téved, ha túlzásnak tartja azokat a szabályokat, amelyek egészségügyi okokból föl tétlen betartandók. Ön nem is tudja, milyen szerencse, hogy e tanácsok hirdetésében elejét veheti komolyabb bajoknak.

IKREK — (Május 21-től június 21-ig)

Száz érv is szól a visszavonulás mellett. Ön háboruszkodni akar, de akkor legalább vegye figyelembe a harc alap szabályait. Például azt, hogy senki ne tudja előre, milyen harci lépések előtt áll.

RAK — (Június 22-től július 22-ig)

A bizalom hiánya a legsebbe együttműködési terveket is felboríthatja. Önnek be kell látni, hogy ha a társa nem is makulátlan, ez még nem teszi alkalmatlanná, hogy részt kapjon bizonyos elképzelési kivitelezéséből.

OROSZLÁN — (Július 23-tól augusztus 23-ig)

Sikeres korszak következik most az életében. Egy nagy kö leesik a szívéről, illetve egy nagy dolog elintézése által elveti a gondját valami bosszantó dolognak, s ettől szinte szárnyakat kap.

SZCZ — (Augusztus 24-től szeptember 22-ig)

Tartózkodjon a mértékletlen evés-ivástól. Ez akkor is arany szabály, ha nem írja elő az orvos. Egyelőre nem tartozik az ön problémája orvoshoz, de kérdés, hogy meddig.

MÉRLEG — (Szeptember 23-tól október 22-ig)

Próbálja logikusan áttekinteni a problémáit, s teremten rendet a teendői között. Ön sokkal többre lenne alkalmas, ha megtalálná a munkamódszert, amely gyümölcsöző és ráadásul kellemes is lenne, az egyéniségének tökéletesen megfelelő.

SKORPIO — (Október 23-tól november 21-ig)

Vissza kell utasítania egy ajánlatot, amely látszólag nagyon kedvező, de sok rejtett buktatója van, s okosabb, ha nem is vág a dologba. Vigyázzon, ne vesszen össze egy emberrel, aki fontos nagyon az ön számára.

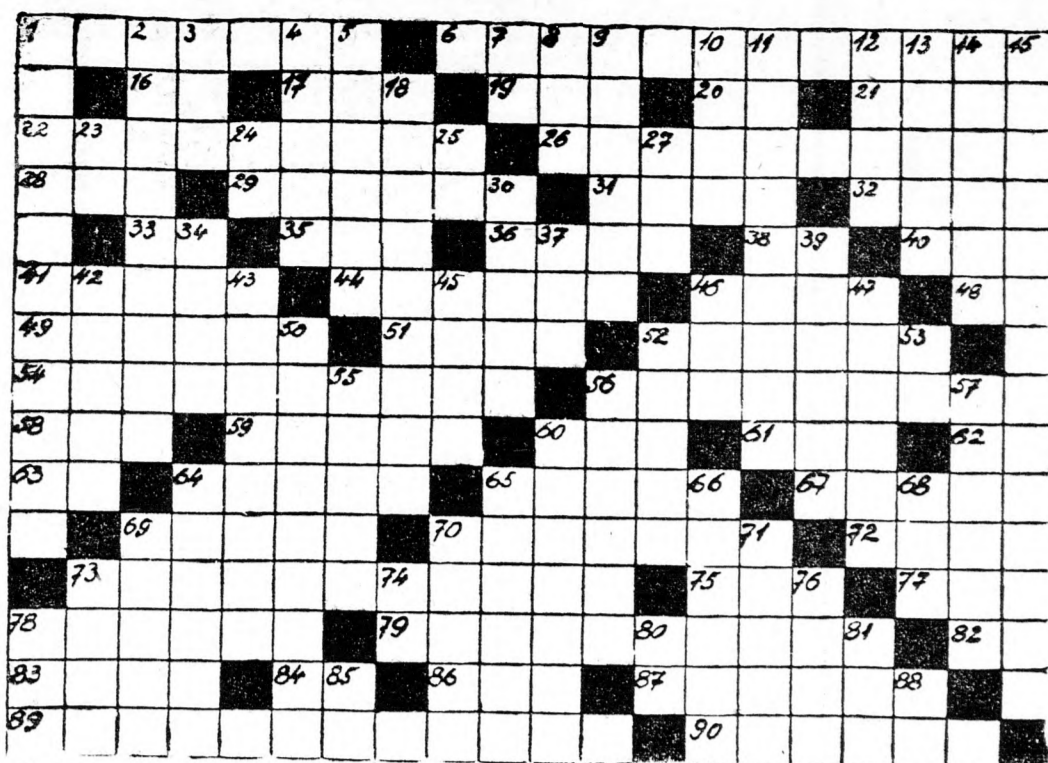
NYIL — (November 22-től december 21-ig)

Hagyja magát meggyőzni okos, logikus érvek által. Minden szempontból jó, ha egyelőre nem határoz, mondván, most gondolkozik, és mérlegeli a lehetőségeket. Tudja meg viszont, hogy ha határoz, az majdnem visszavonhatatlan lesz.

BAK — (December 22-től január 20-ig)

Pénzügyi helyzetén jó lenne változtatni. Ne higgye, hogy már minden lehetőséget kimerített. Erről szó sincs. Ön még sok kellemes változást lát majd önmaga körül, s e változások részben egyéni értelemben is jó irány felé alakítják az életét.

KERESZTREJT VÉNY 529

Vizsintes. 1. Belga detektívregény (George). 6. Szakácsművészet, inyesmesterség. — 16. Távolodik. 17. Vissza: pikáns fele. 19. Az egyik német névelő. 20. Cipész szerszám. 21. A lennek, kendernek van. 22. Szórákóztant való elbármeszkodás. 26. Kiderítette. — 28. Folyó spanyolul. 29. Görög város az Eurotas völgyében. a Parnon és Taygetos hegy között. Központja a dörök államának. 31. Teng ikerszáva. 32. Ház körül van, főleg falun. 33. Egyiptomi istenség. 35. Fohász. 36. Félisziget a Fekete és az Azovi-tenger között. 38. Egymást követő betűk az abcében. 40. S. I. U. 41. Vissza: éjjeli, táncos (esetleg műsoros) szórakozóhely. 44. Vissza: katolikus szellemű olasz író. Nagy hatású a Krisztus regénye (Giovanni). 46. A döntetlen eredmény egyik formája a sakkjátékban. — 48. Érv, bizonyíték eleje. 49. Hullócsillag. 51. Ékezetes dal. 52. Tiroli szabadsághős 1767—1810. utolsó kockában személynevének kezdő betűje. 54. Két szó: 1. Ékezetes kis rácsaló; 2. Görög sziget az Ion szigetek csoportjában. 56. Az új olasz zeneszerzés vezéralakja Casella mellett (Francesco). 58. Zokog. 59. Ékezetes elkerülhetetlen, megamisíthatatlan sors. véget. 60. Kopasz. 61. Lap betűi keverve. 62. Ruhamosószter márká. 63. ipso. 64. Imaköpeny. 65. Vissza: a drágakövek mérésénél használatos súlyegység. 67. Üzleti alkalmazott. 69. Vissza: seprű készülő belőle. 70. Sirás-rivás. 72. Vissza: idegen női név. 73. Két szó: 1. Téli időjárás jelensége; 2. Hömpölyög. 75. B. P. A. 77. Vissza: ismeretlennel bír. 78. Nagy eszem-izom. 79. Néger vallási ének (Észak-Amerikában). 82. Rét fele. 83. Házörző teszi. 84. Négylábú. — 86. O. N. O. 87. Állapot jelzője lehet (nők-nél). 89. Két szó: 1. Sokszor lelki megrázkódtatások után, főleg nőknél fellépő vérkeringési zavarokkal járó betegség; 2. Európai nép. 90. Magyar Afrika utazó. A Rudolf és Stefánia-tó felfedezője 1845—1916.

AZ 526 SZÁMÚ KERESZTREJT VÉNY MEGFEJTÉSE

Vizsintes: 5. Oldat — 14. Guy de Maupassant — 23. Alvilág — 26. Ól — 33. Totalizátor — 43. New Deal — 54. Moloch 69 — Menorea — 72. Ibn Ezra — 74. Medence — 77. Kondor. Független: 2. Lukács — 6. Viola — 7. 1) Dubois — 2) Indig Ottó — 11. Kargo — 12. Engels — 19. Danton — 27. Chanoch Levin — 32. Albrecht Diürer — 34. Lewis — 36. Rapallo — 59. Monas. Nyereménykönyv McCULLERS: ÓRA MUTATÓ NÉLKÜL

BRIDZS

Az információs kontráról (147)

Az ellenfél 1 káróval nyitott. Partnerünk kontrázott.

Lapunk: P: A B xx Kő; K B zx Ká; xx T: xxx

Lapunk 10 pontot képvisel. Meglehetősen jó lap. Két szint is licitálhatunk, a leghelettebb azonban, ha ebben az esetben logikusan a pikkot mondjuk be.

Egész más a helyzet, ha az ellenfél nem, vagy nem-nemes színnel nyit. Az előbbi esetben, gyenge lap esetén, 1 szanzaduval kell válaszolnunk. Ha partnerünk az ellenfél által bemondott nem-nemes szint kontrázza meg, akkor 1 szanzadot csak akkor mondhatunk, ha erős lapunk van.

Ellenfelünk 1 körrel nyitott. Partnerünk kontrázott.

Lapunk: P: A 9x Kő; D B 9x Ká; xx T: D 10 xx

Válasz: 1 szanzadu. 9 pont s kétszer fogjuk a kört. Helyesebb ez a licit, mint mondjuk a két treff.

Ellenfelünk 1 kört mondott. Lapunk: P: 9 xx Kő; K B x Ká; xxx T: D xxx

Helyes válasz: 1 szanzadu. 9 pontos lapunk van. Ez a bemonadás logikusabb, mint például az 1 pikk.

(Folytatjuk)

„Az öregek...”

Az alábbi partit a Majorja-szigeti bridszfesztiválon játszották le, mégpedig a csapatversenyen, ahol a svédek az „öregek” képviselték...

Bridge hand diagram showing cards in each hand: K 9 8, 9 3, D 7 5 4, 9 5 4 2, D 2, K B 7 5 2, 10 9 3, A K D, A 3, D 10 8 4, K B 8, B 10 8 6.

A licit: Kelet kezdte a licitet 1 körrel. Észak 2 pikkelt választott, amire Dél 2 szanzadot mondott.

A játék: Nyugat a kör 9-el indult, amit Kelet a kör királlyal ütött. Utána lejátszotta a három magas treffjét, majd visszahívta a kört. Hogyan kellett Délnek folytatnia a játékot, hogy minden védelemmel szemben teljesítsen? (kim)

Advertisement for EMPISAL wool sweaters. Text: MÁR CSAK 6 NAPIG! Óriási gyapju-kiárusítás! SPECIALIS AJÁNLAT Gyapju/Acrylic 40 gram. Több, mint 20 szín, azelőtt 2.50, most 1.25. SZINTETIKUS, VASTAG MIDI — PARIS NÁMER azelőtt 2.75, most 1.50. CSAK 350 KILO APOLLO több, mint 30 szín azelőtt 2.50, most 1.65. NAGY ENGEDMÉNYEK — PÉLDÁTLAN ÁRAK! EMPISAL. TEL-AVIV: Allenby 98., King George 62., Ávi, Hágáil 9. (Tácháná Merkázit) HAIFA: Herzl 31. JERUZSÁLEM: King George 21. NATANJA: Bahat, Tácháná Merkázit — és Herzl 7. ASDOD: Sávej Cion 127. BEER SEVA: Herzl 66. CHEDERA: Sderot Hánási 60. ASKELON: Herzl, a Kupát Ám bankkal szemben. PETACH-TIKVA: Askenázi 3. RÁMÁT-GAN: Bialik 29. RISON LEJON: Rothschild 48. HERZLIA: Sokolov 16. DIMONA: Merkáz Miszhári 11. CHOLON: Sokolov 66. ÁRAD: Merkáz Miszhári NAHARIA: Reichenthal, Herzl 77. RECHOVOT: Herzl 194. OFAKIM: Merkáz Miszhári KIRJÁT GAT: Semadar-u. 787/19. KIRJÁT SMONÁ: Dahan, Merkáz Rassco 78

Emelkedett a gyilkosságok és súlyos bűncselekmények száma Kanadában, amióta a halálbüntetést ideiglenesen felfüggesztették. Az ország kriminológusai úgy vélik, a halálbüntetés elrettentő hatásával van a bűnökre, s ezért szükség lenne mielőbbi visszaállítására — írta a Times. Egy washingtoni étteremben, a Nicosse-ban, újítást vezettek be. A csinos kiszolgáló lányok görkorsolyán hozták az ételt, italt a vendégeknek. A látogatók szeretik a gyors kiszolgálásnak ezt a módját, de stílusérőbnek tartanák, ha az étterem vezetősége is görkorsolyán járna — írta az Elle. Finnországban egymillió száunak működik. A nyugat-európai országokban is mind több család rendelkezik be a fából készülő száunafüldőre. Nyugat-Németországban hozzávetőleges statisztika szerint, több mint kétezer házisauna van már. Tulajdonosaik esküsznek rá, hogy megvéd a fertőzéstől, segít fogyni, fiatalít és nagyon kellemes — írta a Stern.

UJ KELET SZELVENY 529 REJT VÉNYPÁLYAZAI. Név:

JATEKOS GYEREK

Nem baj, Mojszele, az a fontos, hogy naponta fürdjünk...

SZÓTÁRLAPOK

A MAI NAP: Az a holnap, amely tegnap aggasztott bennünket.
NOI FODRASZ-SZALON: Az a hely, ahol már a sok pletykától is felborzolódik a jelenlévők haja.
SZOMSZED: Aki többet tud rólad, mint te magad.
GYAVA: Olyan ember, aki veszélyes órában nem a fejevel, hanem a lábával gondolkodik.
TANGO: Olyan tánc, amely lehetővé teszi, hogy egész körzéről megismerjük a partnerünket.

BIROSAGON

A bíró: — Szeretném tudni, hogy miért éppen hét végén gyilkolta meg a feleségét?
 A vádlott: — Dolgozó ember vagyok én, bíró ur, hétköznap nem érek rá ilyesmire...

SULYOS ESET

A pszichiáter már vagy egy órája vizsgálja a páciensét, míg végre megkérdezi:
 — Szeretném tudni, milyen körülmények között vette először észre, hogy önmagát különleges örömet okoz az adófizetés?

ELTART EGY IDEIG

— Felépült már a feleséged a súlyos műtét után?
 — Sajnos, még nem teljesen.
 — Hogy érted ezt?
 — Hogy még mindig napi 2-3 órán át beszél róla...

IDO ELŐTT

Rohog a vonat. Egy férfi átöleli a mellette ülő nőt, aki ráüt a kezére.
 — Maga szemtelen!
 — Bocsnát — védekezik a férfi — kicsit elhamarkodtam a dolgot.
 — Ezt meg hogy érti?
 — Azt hittem, hogy már az alagutban vagyunk...

FILOZÓFIA A MELLÉNYZEBBEN

Svájc azért szép ország, mert magasabbak ott a hegyek, mint az adók.

Ha két nő hirtelen összebarátkozik, az annak a jele, hogy két másik asszony most elvesztette a barátját.

Szörnyű dolog, ha az ember látja, hogy valaki szórja a pénzt, s képtelen a segítségére sietni.

Minden embernek van ára, de egyesek gyakran kelnek el szezonvégi kiárítási áron.

Az asszonyok memóriája rendszerint rossz. Gyakran azt is elfelejtik, hogy kinek a társaságában feledkeztek meg legutóbb önmagukról.

BÖRTÖNÖRÖK

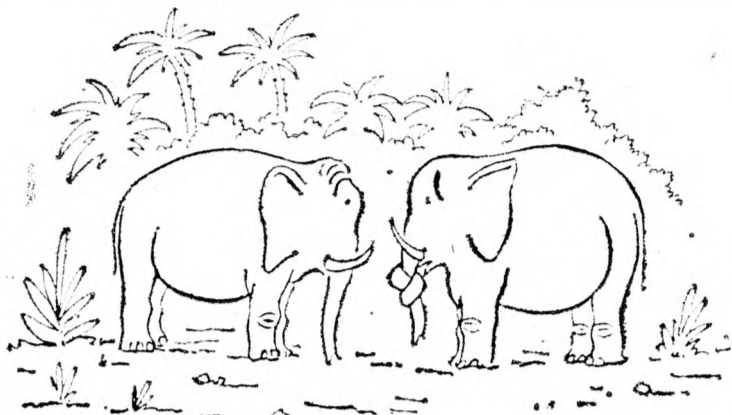
— Te biztos vagy abban, hogy a börtönigazgató úr felesége?

REMÉS RIMEK

Ha van egy régi, jó darab, amit valaha láttál, s most ismét bemutatásra kerül, lehet sikeresebb a vártnál.

Szaknyelven úgy hívják: Repríz, vagyis egy régi produkció mása, hogy aki azelőtt elmulasztotta most a felújítását lássa.

A „Csomagügylet” egyszer megbukott, a gazdasági dráma, most felújítják mint operettet és azt mondja a fáma, hogy a néző majd sokat nevet, csak a színházigyész lesz kicsit drága (meredék)

IMPOR T VICC AZ ÖSERDOBÓL

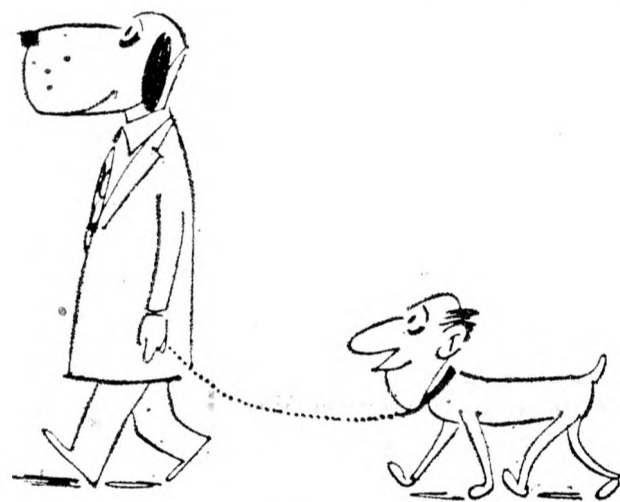
— Már napok óta valami fontosat akarok mondani...

JÓL JEGYEZZE MEG!

A neveléses vonásokat nehéz leplezni. De ha valaki teljes egészében neveléses, az nem derül ki rendszerint azonnal.

Az igazi kamasz nemcsak a saját öltönyét, meg cipőjét nézi ki, hanem a papáját is.

Nehéz időköt élünk! Már a jövő sem az, ami régen volt.

PURIMI ELŐZETES

NEM KEZDŐ TITKARNO

Uj titkárno jön a hivatalba. Bevezetik a direktorhoz, aki a bemutatkozás után így szól:
 — Nézzé kérem, kár lenne az időt, én nem fogom most kérdezni magát, ellenben itt a kérdőív, szépen kitölti, én elolvassom a válaszokat és gyorsan tudni fogok mindent.
 Így is történt.
 Az új titkárno minden kérdésre pontosan felelt. Az igazgató a legnagyobb érdeklődéssel olvasta. A nyolcadik kérdés például így szólt:
 „Van-e korábbi szakmai gyakorlat?”
 Az új titkárno így felelt erre a kérdésre:
 „Ojje, azt meghiszem!”

G. B. SHAW MONDOTTA

— Nem szeretem, ha az olvasó nagyon igényes. Ha például elvárja az írótól, hogy soha ne alkalmazzon negatív jelzőket. Vegyük tudomásul, hogy minden könyvben akadnak negatív jelzők, talán a telefonkönyv kivételével...

MEGERTÉS

Két jómódu kereskedő — egyebékként belső barátok — sétálnak az utcán. Egyszer csak arra leszik figyelmes az egyik, hogy valaki követi őket. Azonnal figyelmezteti a másikat:
 — Azt hiszem, egy zsebtolvaj követ bennünket, jó lesz vigyáznál!
 A másik így nyugtatja:
 — Ne légy olyan szigorú! Mi is voltunk kezdők, fiatalok...

NUDISTA VICC

Ujságíró látogat a nudista-telpre. Körülvezetik, mindent megmutatnak neki, majd beültek a klubba, hogy alkalm legyen interjú csinálni a tagokkal.
 Az ujságíró először egy szép, fiatal lánnyal beszélget.
 — Aztán mondja csak — kérdi tőle —, hogyan lett magából nudista?
 — Az úgy van — mondja komolyan a lány —, hogy nudistává nem leszünk.
 — Hanem?
 — Nudistának születünk...

PÁRIZSI IMPORT-VICC

Odalép egy turista Párizsban egy taxifőrhöz és ezt mondja:
 — Szeretném, ha elvinne engem Madame Pompadour házába.
 A taxifősr széttárja a karjait és ezt feleli:
 — Sajnálom uram, de a rendőrség bezárta az ilyesféle házakat...

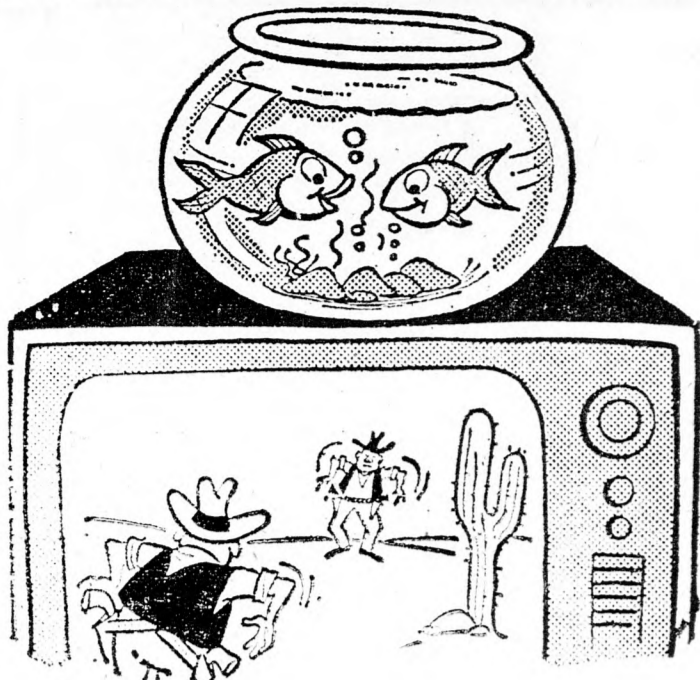
KONFEKCIÓNT BÖLCSÉSSÉG

Egész életed végéig elég egy autó, ha a sofőröd nem vezet elég figyelmesen.

Ha Edison nem találta volna fel a villanyt, most gyertyafény mellett néznék a televíziót.

A magunkról alkotott rossz véleményél csak a másoknak rólunk alkotott véleménye rosszabb.

Egyes szélkakasok azt hiszik magukról, hogy ők szabják meg a széleket, merre fújjon.

MINT HAL A VIZBEN

— Isten!
 — Mi isteni?
 — Újra működik a padlófűtés...

MICSODA KÜLÖNBÉG!

Két jóbarát sétál az utcán. Elmennek egy nyilvános telefonfülké elé. Az egyik megszólal:

— Öregem, várj rám pár percig, erről a fülkéről jut eszembe, hogy fel kell hívnom a menyasszonyomat.
 — Kérlek, addig elszívok egy cigarettát.

A fiatalember bemegy a fülkébe, ahonnan feltűnően rövid idő múlva, alig egy, vagy másfél perccel később felféheren lép ki.
 — A barátja észreveszi a dolgot és tele segítősándékkal — érdeklődik:
 — Mi történt öregem? Mit tehettek érted?
 — Kedves barátom, szörnyű dolog történt. A menyasszonyom közölte, hogy férjhez megy.
 — Ezt mondtad?
 — Ezt.
 — Azért ne bánkódj öregem. Nem dől össze a világ. Tudod, hányszor előfordul az ilyesmi? Majd megvizsgálódsz!

— Pajtas, te félreértetél.
 — Mit értettem félre?
 — A menyasszonyom azt közölte telefonon, hogy hozzám jön férjhez...

TÖRTÉNET AZ ÉJSZAKÁBÓL

Bétyér egy vendég a lakáiba és leül egy közepes méretű asztal mellé.

Egyszer csak odalép hozzá a pincér és így szól:
 — Uram, igazán sajnálom, de fel kell önt állítanom.
 — Miért?
 — Azért, mert ez nem asztal.
 — Hanem?
 — Ez a táncparkett...

GYERMEKSZAJ

A vendég megkérdi a 4 éves Mojszelét:

— Hány éves vagy, kisfiam?
 — Átmeneti korban vagyok, bácsi kérem.
 — Hogy értem ezt?
 — Ahogy mondom. A mamám azt mondja, hogy ne sírjak, mert már nagy gyerek vagyok, az apám meg azt mondja, hogy nem káromkodhatok, mert még kicsi vagyok...

MEGLEPŐ FELIRATOK

Egy lokál falán:
 „Alkohol lehet inni hűsra, főzetekre, tézsanemüre — csak üres zsebre nem!”
 Egy hanglémez-üzlet kirakatában:
 „Használt lemezek is kaphatók kitűnő állapotban, potban, potban, potban, potban, potban, potban, potban...”
 Egy férfi naplójának mottója:
 „Szörnyű dolog egyedül megöregedni. Az én drága feleségemnek már négy éve nem is volt születésnapja...”

HÁZASSÁG ELŐTT

Megkérlik a lány kezét. A papájának nem nagyon tetszik a kérdés, az ellenkezését éles formában fejt ki.
 A lány végül felteszi a kérdést:
 — Egyszóval, nem akardod, hogy hozzá menjek feleségül?
 — Nem!
 — Egy egész rövid időre sem?

TÖRTÉNET EGY HÁZASSÁGRÓL

Egy fiatalasszony felkeresi a szűcsöt és ezt mondja:

— Bocsnát a késésért, két-három napig nem voltam jól, most azonban elhoztam a pénzt. A kereskedő nagyon udvarias akar lenni, tehát így felel:
 — Semmi baj, asszonyom, biztos pénzre szívesen vár az ember.
 Az asszony közben kinyitja a retiküljét, elővesz a tárcájából egy csekket, átadja, de ezzel a szöveggel:
 — Bocsnát, kicsit piszkos a csekk.

A szűcs forgatja, forgatja, majd megjegyzi:
 — Valóban, kicsit piszkos. Mi történt vele, asszonyom?
 — Megmondom őszintén. Nagy nehezen sikerült aláírtni a férjemmel, de miközben aláírta, hullottak a könnyei és így lett ilyen piszkos a csekk...

IRODAI MESE

A főnök ur a következőket mondja az irodákasszonyoknak:

— Azt mondják, hogy a különféle irodai gépek végül teljesen felváltják majd a tisztviselőket. En ezt nem hiszem. Elképzelhetetlen olyan gép, amely magát pótolja.
 Az irodákasszony ezt máris bókna veszi, kedvesen rámosolyog a főnök urra és felteszi a kérdést:
 — Miből gondolja igazgató ur?
 — Mert olyan gépet még nem találtak ki, amelyek semmit sem csinál...

MÁR KÉSŐ

A festő panaszkodik a barátjának:
 — Nem megy a munka. Képtelen vagyok festeni.
 — Mi lenne, ha áttérnél valami más pályára?
 — Sajnos, nem megy. Már késő.
 — Miért késő?
 — Mert már híres festő vagyok...

KEZDJÜK KORÁN

A kilencedik hónapban lévő leendő kismamától kérde a barátja:
 — A kórházi felvételt elintézted már?
 — Nem intéztem. Kórházba nem megyek.
 — Ertem. Szóval, itthon szülsz. Bábaasszonyról gondoskodnál?
 — Nem gondoskodtam.
 — Hogy értem ezt?
 — Minden segítség nélkül fogok szülni. Elhatároztuk a férjemmel, hogy a maximális önállóságra szoktatjuk a gyereket — már az első perctől...

Kizárólag logikusan gondolkodóknak

Tudósok szerint az atommagot egészségügyi okokból nem szabad piritani.

Ha megállapítod, hogy most vagy a legszebb éveidben, akkor sajnós az a helyzet, hogy a legszebb éveiden már túl vagy.

Néha azt hisszük, hogy jó a szívünk, holott csak gyenge az akaratunk.

A kémia ugyanaz, mint a fizika, csak rosszabb az illata.

Az előadó firkész pillantást vet a hallgatóságára, magában azt mondja, milyen jó, hogy nem vagyok gondolatolvasó, melyet sóhajt és folytatja előadását.

Dr. GOLDMAN UJRA IJESZTGET...

Írta: KARMELO JOCHANAN

Biztosan ismerik a történetet arról az emberről, aki annyira félt a haláltól, hogy félelmében öngyilkos lett.

Dr. Náchum Goldman, a Zsidó Világkongresszus elnöke, úgy látszik Izrael számára a fenti anekdota hősét próbálja példaképpé állítani. Goldman, az örökös és hívatásos Cassandra, ugyanis ismét ijesztget minket. Nem hiszem, hogy a huszadik század zsidó történelmében lett volna még egy ember, aki ennyire megtestesítette volna a defetizmus és a kishitőség fogalmát. Bármilyen különös is, de én nem tudok egyetlen egy esetet sem, amikor az az ember, aki évi-zedekig, mint a Cionista Világkongresszus elnöke, Herzl tisztségét töltötte be, nem bajt, és pusztulást jósolt volna nekünk. Még az egyetlen szerencse, hogy eddig még egyszer sem fogadtuk meg a szavát.

Most a vietnámi háború végét használta ki dr. Goldman arra, hogy ismét az ijesztgető szerepében jelenjen meg. Szerinte, most, hogy az amerikaiak megszabadultak a vietnámi háború gondjaitól, nyilván első dolguk lesz, hogy a közelkeleti viszalra fordítsák minden figyelmüket. Dr. Goldman elképzelése szerint, ez persze úgy fog történni, hogy az amerikaiak és az oroszok majd a közeljövőben megegyeznek megkérdezésünk nélkül, és azután reánk fogják kényszeríteni ezt a megegyezést.

Dr. Goldmannak persze orvossága is van ez ellen. Izraelnek meg kell szünnie „makacsnak” lenni és gyorsan engednie kell, hogy megelőzze az amerikai-orosz megegyezést és az ezt követő szörnyű nyomást. Vagyis pontosan tegyünk úgy, mint a cikk elején említett öngyilkos. Önként adjuk fel, ami a birtokunkban van, nehogy esetleg mások erre kényszeríteni akarjanak minket.

Ha jobban megnézzük a dolgokat, az a sejtelmünk támad, hogy még ez a hasonlat az öngyilkos emberrel sem pontosan alkalmazható. Az az illető ugyanis félt a haláltól és nem vágyott meghalni. Viszont dr. Goldman nem fél attól, hogy a nagyhatalmak engedményekre fogják Izraelt kényszeríteni, hanem tulajdonképpen alig várja, hogy ez végre-valahára bekövetkezzen.

Persze, nem dr. Goldman az egyetlen a körünkben, aki úgy gondolkodik. Amióta befejeződött a vietnámi háború, már jóformán másról sem lehet olvasni az izraeli újságokban, mint hogy mikor jön már a szörnyű amerikai nyomás, és hogyan kell felkészülni rá. El tudom képzelni, hogy milyen családok lesznek ezek a szakértők, ha a nagy nyomás ismét elmarad.

A valóságban a vietnámi megegyezés és az azt megelőző párizsi tárgyalások ennek éppen homlokegyenest az ellenkezőjét bizonyítják. Azt, hogy csaknem lehetetlen rákényszeríteni megoldást egy olyan félre, aki nem akarja, és hogy a kis államoknak nagyon sok és hatékony lehetőségük van nem elfogadni diktátumokat a nagyhatalmaktól.

Nézzük csak meg, mi történt Dél-Vietnámban. Dr. Kissinger és Le Duc To között minden jel szerint — ezt elsősorban Kissinger salát megnyilatkozásait bizonyítják — már többé-kevésbé készen volt a megegyezés október közepén. Nguyen Van Thieu labornok délvietnámi elnök azonban önmaga és kormányja, vagy ha úgy tetszik, a délvietnámi nép szempontjából, veszedelmesnek tartotta ezt a megállapodást és nemet mondott. Nixon egyik legbizalmasabb bizalmasa, Alexander Haig tábornokot küldte Szaigonba, hogy meggyőzze Thieut. Eredmény nélkül.

Mit tettek erre az amerikaiak? Fenyegetőzni kezdtek, és rákényszerítették a délvietnámiakra a számukra elfogadhatatlan megoldást?

Nem.

Mint azóta már azt mindnyájan tudjuk, ennek pontosan a fordítottja történt. Ennek ellenére Thieu tábornok vétója nem csak, hogy megváltoztatta a helyzetet, de még azt is elérte, hogy az amerikaiak sok kérdésben elfogadták az ő álláspontját.

Thieu elnök vétójának egyenes következménye volt, hogy november közepén megszaktadtak a párizsi tárgyalások és az amerikaiak minden idők legnagyobb bombatámadásaiba kezdtek Hanoi és Haifong városai ellen.

Előfizetőknek figyelmébe!

Február 1-től
az Új Kelet előfizetése

HAVONTA 16.-FONTO

Kérjük előfizetőinket, hogy az esedékes összeget az új áron fizessék be.

A kiadóhivatal

hogy a kommunistákat megpuhítsák. Mint tudjuk, sikerrel. Nixon nyilván nagyon is pontosan tudta, hogy ezek a súlyos amerikai bombatámadások vad Amerika-ellenes tinte-teseket eredményeznek majd a világban, és nagy ellenállásra fognak találni a szenátusban és a kongresszusban is. Mégis ezt az utat választotta, és nem a népszerűbbet. Azt, hogy cserben hagyhatta volna délvietnámi szövetségét.

Akárhogy is nézzük a dolgokat, Izrael helyzete százszor jobb, mint a délvietnámi kormányé volt. Elsősorban, ami a legfontosabb, mi magunk védjük meg magunkat, míg Vietnámban amerikai katonák áldozták fel az életüket. Vietnámban az amerikaiak beavatkozása nélkül veszélyben lett volna a rendszer fennmaradása, Izraelben pontosan fordítva, mi vagyunk az erősebb fél, és arra kellene rábírnunk minket, hogy győzelmiük eredményét áldozzuk fel. Ez pedig óriási különbség.

Bármilyen legyen is a véleményünk a vietnámi háborúról, azt a tény tudomásul kell vennünk, hogy a vietnámi háború hallatlanul népszerűtlen volt az amerikai nép körében, és a kongresszus, illetve a szenátus többsége is a bombatámadások feljutása ellen volt. Ezzel szemben, Izrael az amerikai közvéleményben népszerű és a szenátus és a kongresszus tagjainak közel háromnegyede kimondottan Izrael-barát.

Nguyen Van Thieu elnöknek. — ha az amerikaiak valóban komoly nyomást fejtettek volna ki rá —, nagyon kevés gyakorlati lehetősége lett volna ellenállni. A csaknem tökéletes függősége következtében, amelybe a hosszú háború az amerikaiakkal szemben hozta. Ezzel szemben Izrael esetében az amerikaiaknak vannak ugyan eszközeik nyomást gyakorolni rá, úgy gazdaságilag, mint politikailag, de ezek közül egyik sem lenne rövid távra, és nyomban döntő kihatással az életünkre és ellenálló képességünkre. Az igazság, hogy feltéve, ha az amerikaiak valóban nyomást akarnának gyakorolni Izraelre, a mi ellenállási lehetőségeink csaknem kitérők.

Világos persze, hogy mindez csak akkor igaz, ha valóban akarjuk az ellenállást, és nem a dr. Goldmanhoz és a hozzá hasonlókhöz alkalmazkodva alig várjuk, mikor is jön végre. Ha a saigonai kormány minden gyenge helyzet ellenére nem mert volna határozottan nemet mondani, akkor az amerikaiak nyilván nem sokat törődtek volna a véleményével és ma egy, a számára sokkal rosszabb fegyverszüneti állapottal, annak problémáival bírkóznának.

Sőt, az esetben, ha az amerikaiak biztosak lennének, hogy Izrael semmi esetre sem fog beleegyezni abba, hogy rákényszerítsenek egy számára elfogadhatatlan megoldást, akkor meg sem fogja kiverelni azt. Meggyőződésem szerint, ismét abba a helyzetbe kerülünk, amikor a belső defetizmus sokkal veszélyesebb minden szempontból a számunkra, mint az összes kívülről jövő valódi, vagy elképzelt fenyegetés.

SZABOLCSI BENCE EMLÉKEZETÉRE

Mint röviden közöltük, a megrövidítő hírt a magyar sajtó nekrológiáiból tudtuk meg, melyek a 74-ik életévében elhunyt tudós január 26-án, Budapesten tartott temetéséről, a nagy nemzeti gyászról számoltak be. A vesztéséget, mely az egyetemes zenetörténetnek, a magyar és zsidó zene kimagasló tudósának, uttörőjének, a nemzetközi hírnévnek örvendő személyiségnek elmúltja jelent, nemcsak hazájá, de az egész zene-kultúra és nem utolsósorban a zsidóság számára, még képtelene is vagyunk felmérni.

Tóth Aladárrel együtt Bartók és Kodály művészetének hatalmas uttörője, szállásosinálója volt. De nem kisebb jelentőségűek, mint a magyar zenetörténeti tanulmányai, írásai, könyvei Mozartól, Haydnról és a zenetörténet más nagyságairól. — valamint a zsidó zenéről, és Dubnov „A zsidók története”-nek általa átdolgozott magyar fordítása. Szabolcsi Miksa fia híj maradt szellemi hagyományaihoz élete végéig. S szenvedő részesévé vált később a nagy magyar-zsidó tragédiának; kislejárt Budapestre a náciok Auschwitzba hurcolták, honnan nem tért vissza...

Kelet-Németország az elrabolt zsidó vagyonból épült ujja

A kártérítések egyharmadával tartozik a zsidóknak — Rengeteg zsidó vagyont szálítottak Keletre a náci

Most, hogy Németország kéri felvételét a népek családjába, s ezzel kapcsolatosan Izrael kártérítési igénytel jelentkezett vele szemben, automatikusan felmerült a kérdés, hogy milyen összegre rug az a náci által szét-erabolt és harcsolt zsidó vagyon, amely kelet-német területen volt, vagy oda került.

Ezt csak úgy lehet kiszámítani, ha előzőleg pontosan megállapítjuk, hogy a náciak milyen nagyságú zsidó vagyont sikerült a háború idején „felhalmozni” gyilkosság, rablás, fosztogatás és „elkobzás” útján.

Gideon Hausner képviselő, az Eichmann per ügyésze, ezzel kapcsolatban a Kneszetben kijelentette, hogy a második világháború végén összegyűjtött adatok szerint, a németek mintegy 20 milliárd dollár értékű, magánkézben lévő és köztulajdonú képező zsidó vagyont raboltak össze. Tuvia Friedmann, a haifai dokumentációs központ vezetője, aki egyuttal a náci által megkároított zsidók világszervezetének elnöke is, kijelentette, hogy ez az összeg távol áll a valóságtól.

A dokumentációs központ ugyanis már 1961 augusztusában füzetet adott ki, amely „a náci által legyilkolt európai zsidók vágyona” témájú foglalkozik. Ebben a füzetben Tuvia Friedmann okmányok segítségével bizonyítja, hogy a náci által leigázott 18 európai ország zsidóságának vágyona a legmagasabb náci intézmények és parancsnokságok közvetlen hatáskörébe került. Friedmann becslése szerint, ez a zsidó vágyon sokszáz millió dollárra rugott és ezért javasolta a náci által megkároított zsidók világszervezetének, hogy folytassák az erre vonatkozó adatgyűjtést. Mind a világszervezet, mind Izrael kormánya a nyilvánosságra hozott adatok és okmányok birtokában nyújtja be követeléseit Kelet-Németországnak (és a nyugat-németeknek).

Gideon Hausner kiegészítő magyarázatában elmondotta, hogy a 20 milliárd dolláros becslés kizárólag a magánvágyonra vonatkozik, s nem foglalja magában a hitközségek és más zsidó intézmények vágyonát. Hausner becslése Nechámja Robinson által az 50-es években folytatott kutatómunkára támaszkodik. Mint emlékeztet, Robinson adatai szolgálták a Nyugat-Németországnak benyújtott kártérítési követelések kiszámításának alapját. Robinson, az ismert nemzetközi jogász, felbecsülte, hogy a németek által megszállt 18 ország mindegyikének mennyi volt a németi vágyona, ebből kiszámította, hogy mennyi volt a zsidók része benne.

Hausner képviselő becslése szerint, Kelet-Németország lakossága egyharmada Nyugat-németország népességének és ezért az elrabolt zsidó-vágyonért a nyugat-németek által fizetett jóvátétel egyharmadát kötelesek

fizetni. Hivatalos német okmányokból kiderül, hogy az elrabolt zsidó vagyont majdnem teljes egészében Berlinbe vitték, vagy azokon a területeken koncentrálták, amelyek ma Kelet-Németországhoz, vagy Lengyelországhoz tartoznak. A zsidóktól elrabolt vagyont Berlin és lakosainak rehabilitációjára, továbbá a szovjet hadsereg által felszabadított területen élők talpraállítására használták fel.

Friedmann azt állítja, hogy a náci által megszállt 18 ország 10 millió zsidó lakója között legalább 200 ezer dusgazdag ember volt, közöttük gyártulajdonosok, nagykereskedők stb. Nem vitás, hogy ezeknek a vágyona, beleértve az ingatlanokat és ingóságait, továbbá a többi „egyszerű zsidó” kis vágyonkájá, beleértve a butorokat, az értékes festményeket, drágaköveket, aranyt, ékszert, szőnyegket, devizát, szőrméket és hasonlótak, — együttesen több-száz milliárd dollárra rugnak és követelésüket Kelet-Németországtól (és Nyugat-Németországtól is) eme reális becslések alapján kell elkészíteni.

Az 1952-ben Luxemburgban aláírt egyezmény szellemében Nyugat-Németország — Friedmann magyarázata szerint — 2,5 milliárd dollárt fizetett 100 ezer zsidó Izraelben történő leteleptetésének és beilleszkedésének elősegítésére. Ezen kívül 1500 márkát fizetett minden egyes zsidóért elrabolt vágyon kárpót-saként. A nyugat-németek eddig különböző cím-en — bonni hivatalos jelentés szerint — mintegy 50 milliárd márká jóvátételét és kártérítést fizettek, amelynek összege 1980-ig eléri a 80 milliárd márkát.

Ha a számításba vesszük a dollár régi árfolyamát, vagyis amikor a dollár négy márkát ért, ez az összeg pontosan 20 milliárd dollárt tett ki, mint azt Gideon Hausner képviselő mondotta a Kneszetben — magyarázta Tuvia Friedmann.

Hausner képviselő becslése szerint, a 20 milliárd dollár kizárólag az elrabolt magán-vágyonra vonatkozik. A németek által eddig kifizetett összegek egy része, közötté a tanul-

mányok felbeszakításáért, egészségvesztésért fizetett kártérítés, nem tartozik ebbe a kategóriába. Az elrabolt ingóságok egy részét a jogos tulajdonosoknak sikerült a háború után visszakapniuk.

A németek által elrabolt zsidó vágyon nagyságáról némi fogalmat kapunk a hivatalos német jelentésekből és okmányokból, amelyek megmaradtak. A „M”-jelzésű Rosenberg-féle lőntmény, például közli, hogy 1942—44 években a francia, a holland és a belga zsidóktól elrabolt butorokat, személyi tárgyakat, devizát, értékpapírt és egyéb holmit, 674 szerelvényen, azaz összesen 26,984 vatu vágyonban szállították Németország különböző városáiba. Hasonló részletes adatokat tartalmaz a lublini Globocnik-jelentés (1942), az auschwitzi Rudolf Hess jelentés, a malmbergi Katzmann jelentés, Oswald Phol vallomása Nürnbergben a náci bírók felett itélkező nemzetközi törvényszéken, stb.

Ezek a jelentések és más okmányok természetesen csak egy részét képezik az elrabolt és összeharcsolt zsidó vágyonra vonatkozó dokumentációnak. Friedmann szerint, a felsorolt okmányok egymagukban bizonyítják, h a náci többszázmillió dollárt kitevő zsidó vágyon raboltak. Most, hogy a kártérítési követelés Kelet-Németországtól időszerte vált, itt az ideje végre annak, hogy a németek által megszállt 18 európai ország levétárában ismét újabb okmányok után kutassanak, hogy azok segítségével a lehetőség szerint felmérjük az elrabolt zsidó vágyon nagyságát. És ezeknek az adatoknak a felhasználásával megbízható és reális kártérítési igényt nyújtsanak be Pankovnak.

A Kneszet a közeljövőben részletes vitát szentel a kérdésnek. Miután a kincstár szakértői már foglalkoznak a Kelet-Németországhoz benyújtásra kerülő kártérítési követelés részletes kidolgozásával, ideje már olyan nagyságu követelést benyújtani, amely a lehetőség szerint, megfelel a zsidók által elrabolt vágyon eredeti nagyságának — jelentette ki Tuvia Friedmann.

SZEBB BŐR

HELENA RUBINSTEIN
SKIN DEW
szépségápolószerek sorozatával)

A hidegben, melegben, napon és szélben bőre kiszárad, vesztit rugalmasságából és szépségéből. Az első ráncok közelednek. Skin Dew új életet ad arcbőrének — létfontosságú nedvességet visz bőrébe. Skin Dew nyugtat, simít és megakadályozza az időelőtti ráncképződést, amelyet a bőr kiszáradása okoz: megadja bőrének az üdítő harmatot, amely fiatalossága megőrzéséhez szükséges. Skin Dew — Helena Rubinstein nedvességpótló szépségápolószerek sorozata. A Skin Dew szépségápolószerek sorozata: Skin Dew Emulsion — Nedvességpótló make-up alap, sürített tejkivonatokat tartalmaz, amelyek egyensúlyban tartják a bőr nedvesség tartalmát. Skin Dew Cream — Sűrített tejkivonatokat tartalmazó éjszakai krém, harcol a ráncképződés ellen és megőrzi a bőr puhaságát. Skin Dew Emollient Cleanser — Nedvesség pótló folyadék a bőr tisztítására. Skin Dew Cleanser and Eye Make Up Remover — Erősen sűrített krém a bőr tisztítására és a szem make-up eltávolítására. Skin Dew Freshener and Toner — Rózsaszínű tonika a bőr pezsdítésére és üdítésére. Skin Dew Herbal Lotion — Alkoholmentes tonika, illatos növénykivonatokból. Skin Dew Eye Cream — Tápláló krém a szem környéki finom bőrszövetek számára. Skin Dew Hand Cream — Zsiradékmentes kézkrejm.

הלנה רובינשטיין היפוי בטעולה

Dijmentes kozmetikai tanácsadás a Helena Rubinstein útmutatási központban, Tel-Aviv, Sd. K.K.K. 94., hétfőn és szerdán délután 3.30—6.00 óra közt — fiatal lányoknak kedden is, délután 3.30—6.00 óra közt.

PATAKI LÁSZLÓ

Katonák és munkaszolgálatosok

— Magyarországi hang a soronyezsi katasztrófáról —

Írta: SURÁNYI IMRE

1943 eleje: A wagneri nagyopera befejezéséhez közeledik. A nibelungok kincse már csak a legkonkább néptársak szeme előtt káprázik, a valkürök diósége a kutyáké, és Szigfrid, a legyőzhetetlen vésres hever a keleti szteppén. A zenekar az istenek alkonyát intonálja. Az ezerevre tervezett birodalomból csupán egy évtizednyi svungra futotta. Január 31-én a 6. német hadsereg maradéka Paulus tábornagy vezetésével feltétel nélkül kapitulált Sztalingrádnál.

Ezzel eszünk meg egyidejűleg, de a monumentális színpad reflektorfényével be nem világítva, január 12-én 208 kilométer széles frontszakason megindult Donnál a szovjet gőzhengető a második magyar hadsereg ellen. A gyatán felszerelt, testileg-lelkileg elgyötört honvédség hamarosan beszüntette a védekezést a reménytelen túlerővel szemben és megfutamodott. A harcokban, a rendezetlen visszavonulást kísérő mérszárlásokban és a rendkívül szigorú tél következtében a tüzbetűtött csapatok szokatlanul magas vérvesztéssel szenvedtek.

Ezről a különböző hadtörténeli munkák egymástól eltérően nyilatkoznak. Az egyik forrás szerint az expedíciós magyar hadsereg eredetileg 250.000 emberből állt s ebből mintegy 150.000 főt veszített. Egy másik tudományos dolgozat csak 202.000 katonáról tud. Ennek nagyobb fele esett el vagy jutott fogságba. Az arányok érzékeltetésére megemlítjük, hogy a magyar történelem leggyászosabb csatavesztése, az 1526-os mohácsi volt. Kortársi beszédek szerint az itt felvonult 26.000 magyar katonákba tartozott harcosból 12.000 pusztult el.

Különös édeskölsűnkre tarthat számot, hogy a második magyar hadsereg mellé a legszerényebb számítások szerint 11.000, döntő többségében zsidó munkaszolgálatos volt beosztva. Az ő vesztéseiket általában ismert forrás nem tartja nyilván.

Az akkori közállapotokat jellemzi, hogy ugyanakkor, amikor a magyar sájt a sztalinradí német hadsereg pusztulását nemzeti gyászként siratta, saját csapatainak megsemmisüléséről még csak említést sem tett.

A kései siratói erkölcsi kötelességének akar most Nemeskürty István a budapesti Magyar Nemzetben megjelent „Requiem egy hadseregért” c. könyvében eleget tenni. Könyved, élvezetes stílusban, de a kutató törettség igényességével szegődik a csaknem egy emberöltőre lezajlott események nyomába. Foglalkozik a korszak magyar kormányainak felelősségével a tiszteletben: Milven mértékben kellett szerezni vállalniuk a hitleri háborúból a tárgyalási időszakban, mennyi rész terhelte őket a hadsereg botrányosán silány felszerelésében, ellátásában és végül teljesen hiábavaló, céltalan felállításában? Elemzi a német hadvezetés taktikáját és a magyar parancsnokok politikai beállítottságát és emberi elégtelenségét a gondjaira bízott csapatok védelmében. Külön fejezetet szentel a hadsereghez beosztott munkaszolgálatosoknak. („Ne sirón, akit ütnek...”) Sorukat evitvénnyel kíséri és nem futarkodik azoknak dicsegetéséről, akik a leemléltetőbb körülmények között a legnagyobb áldozatokat voltak kénytelenek vállalni.

De éppen ez a tónus hívja ki ellenérzésünket. Először is a humanitás vizitkáriának elhelyezése a szelben szétvárt sírokon, és eléggé meggyőző-e, ha a jókora szerző széles gesztussal interjúllja az áldozatokat a magyar-szába, amelyből száz fenekedéssel üzték ki őket, mielőtt a pokol keretlegénveinek prédájává lettek? Arról nem is szólva, hogy egy „szerepny legénynek zivés devótiója” semmiképpen sem ellensúlyozhatja „egy országának immel-ámmal való izykezését”, mert ennél sokkal többnek csakugyan nem nevezhetők a hazai hivatalosok és nemhivatalosok kezdeti tesztvá-probákhoz. És a legfontosabb: Van-e komoly fedezete, megfelelő hite az olyan szimpátiának, amely ilyen vagy olyan

oknál fogva húzódik a teljes igazság brutális feltárásától?

Mihez kezdhetünk például ezzel a megállapítással: „Mindjárt meg kell jegyeznünk, hogy az ugynevezett „kitolások” nem szabad különleges elbánásnak tekinteni. Származásától függetlenül, minden katonát ki van és ki volt szolgálatra kiképzője kénynek-kedvének és sok kiképző volt kegyetlen és következményeiben végtelen. A frontéletnek azok a panaszai, amelyekről szintén sok helyen olvashatunk a memoáriródalomban: hóban-fagyban gyaloglás kilométereken át, telvesség, rendszeres étkezés és meleg ruházat hiánya, betegen vagy sebesülten kórház helyett szolgálat és gyaloglás a hidegben, a kimúlt ló helyett a megmaradt élelmet tarogancra huzni, —mind ez borzalom, de olyan borzalom, amelyben egyrészt a 2. hadsereg minden egyes katonájának része volt, másrészt minden téli háborúban minden katonának része van Napoleon óta.” — Milyen célt szolgál ez az egyenlőségi játék?

A valóságban a katonák „kitolások” skálája nagyon széles volt, s az egyszerű vezetőkön túl a nyitl cazaromániai keresztúli a leplezetlen szadizmusig terjedt. Határt ezeknek a legtöbb esetben csupán a félelem szabott. A félelem az otthoni bosszútól, a vérig alá-zottak reakciójától, a felettesi megrovástól vagy csak egyszerűen a bevett emberi normák durva felugrásától. A lehetséges következmények a legtöbb esetben fékézőleg hatottak. Ezekre gondolva, még a legvadabb „lélecs” őrmester is iparkodott legalább a kámbinban ivás közben bajtársi képet öltetni és cimborászni.

A zsidó munkaszolgálatosok esetében azonban ezekre a korlátokra nem kellett tekintettel lenni, sőt teljes negligálással lett az új társadalmi törvény. A „kitolás” itt a gátlástalan gonoszított gyűlötfogalmává degenerálódott. A közéletben folyó eszevesztett igaztás egyenesen provokálta az emberben lévő állatit, és az elkövetett bestialitásokért nemcsak hogy büntetlenséget ígért, hanem jutalommal is kecsgettet. A mesterségesen felduzzasztott antiszemitizmus gátat tört: a „buták szocializmusából” a buták forradalma és rémuralma lett, páratlan lehetőséget nyújtva minden sehonainak arra, hogy saját szerencsésének kovácsa legyen. Hiszen felettesi premizáltak mint fejedelmek, és a még nyakukon lévő fejek szerencsétlen gazdái állandó sáppal tartották melegen „emberséget”. Keretlegénynek lenni nagyon sok esetben Eldorado felfedezésével volt egyenrangú. Mit mond ezkről az emberekről Nemeskürty? „Kikből áll a keret? Állt nyolc-tíz, néha kéttucatnyi honvédből: állt egy szolgálatvezető őrmesterből, többnyire ez volt az alakulat réme: ehhez beosztott néhány tisztihettesből és egy zászlósi vagy ilyenféle rangú parancsnokból. Ezek többnyire gyenge jellemű, civilben félbenmaradt ezisztenciák voltak, akik túrták a szolgálatvezető rémuralmát.”

Valóban ilyen lett volna hát ez a szendvics: Felül egy nihilista tisztfele, alul egy kisebb-nagyobb következetességgel kiválasztott sánta őrmester és közöttük néhány mindenfélől őszefutott honvéd? Nem, ilyen egyszerű nem tehetők a szerzőnek a szerencsésen-mosdatást. Ne a bünbakra vadászunk, hanem a bűnre!

A döntő probléma itt: Rosszabbak voltak-e általában emberi tisztesség szempontjából a musz-száradok keretei, mint bármelyik honvéd-alakulat átlaga? Erre a kérdésre nagyon nehéz egyértelmű igennel felelni. Nincsen semmi bizonyíték ugyanarra, hogy a keretek tagjait különösen választották vagy kénezték volna ki. Ami pedig a parancsnokokat illeti, azok jobban nem bizonyítlan egzisztenciák voltak, hanem mindenhol tömegével feltalálható kismembek, szerény jóvedelmű tisztviselők és sok esetben néptanítók. Közülük nem egy fényesen állta meg az emberség

próbáját a legnagyobb szorongattatások idején.

A keretek emberanyaga túlnyomó többségében nem az új, feltörő nyilas rendszer híve vagy pláne harcosa, hanem egyszerűen a kor neveltje volt. Egy ellenforradalmi korszak, amely 1919 óta a népbűntetést és benne az antiszemitizmust kormányzati eszközként használta és államreznóná emelte. Egy korszak, amely a kiáltó szociális problémákat, saját gyengeségét és vétkes impotenciáját a hagyományos antiszemitizmus féktelen megnövelésével próbálta eltönni, s az emberek számára a falun és a városban négereteket kreált, rabzolgákat a rabszolgáknak. A közöny, a butaság és a tompaság ült soha nem látott véres tórt a Petőfik és Kossuthok F-ájában. Akit csak megérintett, azt járványos éjén megmérgezte, és elrohasztotta, akit elfogott.

Egyetlen kis részlet ennek illusztrálására Köszegi Ábel „Törödek” című könyvecskéjéből, amely tavaly jelent meg Budapesten a Szépirodalmi Kiadónál: A század, Radnóti Mikós költő egysege a bori pokolból hazakerkiz Szentkirályszabadjára, nagy megkönnyebbülés, könnyes meghatottság és a vá-ható jobbra való felkészülés reménye. És ekkor... „A keret teljesen megvadult. Utik, verik az embereket, okkal és ok nélkül. Akik Szerbiában a partizánoktól való félelmük miatt leginkább igyekeztek jóban lenni a munkaszolgálatosokkal, azok most napok alatt veszik át a nyilasok szökincsét és magatartását. Még az eddig emberségesnek ismert katonák közül is jó egynéhányat mintha kieserltek volna. Az egyik szegedi szakaszvezető szerint az oroszok kegyetlenkednek az otthoniakkal: olvasta és hallotta is. Dühében a munkaszolgálatosok áll bosszút...”

Radnóti Mikós utolsó hónapjainak krónikáját nem idézem tovább, Pedig nagyon idekivánczozna annak a néhány oldalnak a lemosolása, amely arról szól, hogy miképpen lette halálát a költő csupán az azért, mert néhány szabadságra siető katonát a gondjaira bízott betegeket nem tudta kényesen elhelyezni. Ezek a hóherók nem szadisták, születtek gonoszitok voltak, hanem egyszerű népfiak, falujukban a papjukat bizonyára áhitatosan hallgató parasztok.

Viszont nem takaríthatom meg az olvasónak, hogy Nemeskürty könyvéből további két passzus idézzek: „De még a visszavonulás előtt tisztázunk kell néhány körülményt. A munkaszolgálatosok — akik között, mint említettem, kommunisták és nazarenusok is voltak — nemcsak erősítettek, hanem egészségügyi szolgálatot is elláttak. Képzett orvosok, ha ugyan nem kerestek éppen aknát, gyakran küzdöttek sebesültvívőkét az élvonalban: halálmegevető bátorsággal mentették megsebesült honvédek ezreinek életét, olyan önfeláldozással, amit prédikációkban oly szívesen neveznek krisztusinak és kereszténynek. Erről ír katonák rövidséggel régi ismerősünk, Vecsey alezredes, a 35. gyalogezred parancsnoka:

„Kénytelen vagyok megállapítani, hogy ezek a zsidók sokkal fegyelmezettebbek, mint a mi honvédek, munkakészségük és teljesítményük is jobb, mint a honvédeké. A zsidók a legnagyobb tübben fegyver nélkül is kihozták a sebesült és halott honvédekét, volt is egy zsidó századnak vagy ötven halottja és kétszer annyi sebesültje. „Tegyük ehhez egy másik nyilatkozatot: „A zsidó századok elől igen bátran viselkednek, nem hagyják sem sebesült, sem halott magyart vissza. Még megérjük, hogy hősök lesznek belőlük, amikor a mi gyalogezredünk mindig megszabadul.” Nem tudom, hogy a Voronyezsnél halálba kergetett munkaszolgálatosok, ha beszélni tudnának, vagy hozzátartozók és a tulajdók, ha beszélni akarnának, miképpen vélekednének erről az „erkölcsi bizonyítványról”. „Még megérjük” indítja mondatát körültekintő óvatossággal stilisztikai fedezetek áva magának Vecsey alezredes ur, akinek személy szerint nevezhető a kijelentése alapján vitéségi kitüntetés adni.

És bizonyára nem lesz kegyeltsértés, ha azt mondom, hogy a felsorolt vakmerőségek forrása semmiképpen sem az volt, amit Nemeskürty tulajdonít neki. A csapkodó tübben előrecsuszó munkaszolgálatos a gyors halál elébe ment, a filiszteusok közé keveredett és meggyalázott Samson keserűsége járta át tagjait, és szerelmében megcsalva, maga is pusztulni akart egy pusztuló világgal együtt.

„Elmulik a január, mulik a február. Zsidók és nemzsidók már nem külön menetnek. Összekeveredtek, a rongyok között fel sem ismeri már, ki a reguláris katonát, s ki a zsidó. Ez a háború, ez a hideg, ez a menekülés mindenkit nyomorult emberi mivoltára egyszerűsít.”

Nemeskürty megható zárójelentéshez nem tudok hozzászólni. A csillagosokat kellene megkérdézni arról a közös menetelésről. Anyai azonban bizonyos, hogy a második magyar hadsereg nagyon régóta esedékes sirtása lehet méltó requiem az elhullottak nagy részéhez, jizkornak azonban nem tekinthető azokkal kapcsolatban, akik feledhetetlenek számunkra.

Wiesenthal: »Egy zsidó, akit Kolombusz Kristófnak hívtak...«

„A remény vitorlája” című történelmi művében a bécsi náciavadász párhuzamot von a kereszt és a horogkereszt között

Simon Wiesenthal újabb ösvényre bukkant. Ezúttal azonban az ösvény nem vezet valami Délamerikában rejtőzö náci nyomára. És nincs kapcsolatban a bécsi Zsidó Dokumentációs Központ sokezer dossziéjának egyikével sem. Mint ismeretes, Wiesenthal, a „Gyilkosok vannak közöttünk” szerzője, a mathauseni Kz-táborból való kiszabadulása után alapította meg ezt a Központot, amely 27 éves fennállása alatt a „végső megoldás” 1100 felelősnek letartóztatására vezetett.

Wiesenthal új ösvénye nemrég megjelent. „A remény vitorlája” című könyvében található. Miről van szó? Az ötszáz évvel ezelőtti Spanyolországról; a zsidóüldözés koráról és az Inkvizícióról, amelynek vezérkara azzal gyanusította a marránokat, a keresztiséget kényszerítésből felvett zsidókat, hogy nem tagadták meg ősi hitüket, tehát elárulták új hitüket. És két jelentős eseményről, amelynek néhány óra leforgása alatt az 1492 augusztus 3-ára virradó éjszakán történtek s amelyek új fejezetet nyitottak nemcsak Spanyolország és a zsidó nép, de az egész világ történelmében.

Ejfélig a spanyol korona rendeletének értelmében minden zsidónak végelesen el kellett hagynia a királyság területét.

Hajnalba, az első szellő megduzzasztotta Kolombusz Kristóf karavellájának vitorláit és a negyárbaos kis hajó elindult az Új Világ felé.

Mit keres Wiesenthal ezek között az árbócok között? Hiszen nem hívatásos történész és eddigi tevékenysége csupán a XX. század véskorszakára szorítkozott.

Kolombusz Kristófról szóló, husz évvel ezelőtt megjelent könyvében Salvador de Madariaga spanyol író vetette fel először a hipotézist, hogy Amerika felfedezője zsidó származású volt és, hogy a zsidók válságos helyzetben Spanyolországban fontos szerepet játszott korszakalkotó vállalkozásában. Eszerint, Wiesenthal csupán meg akarta erősíteni Madariaga feltevését?

A dolog nem ilyen egyszerű. Mert a Zsidó Dokumentációs Központ igazgatójának szemében a történelem nem csupán a tények felszárkázata, hanem elsősorban tanulságos lecke.

A 63 éves Simon Wiesenthal eredetileg építész-mérnök volt, de a véskorszak tragédiája új vágányra terelte életútját. A feladat, amelyet kitűzött magának amikor megnyitotta a haláltáborok kapui egy parancsoló lelki szükségletből fakadó küldetés: felkutatni az üldözöket, valami elégteltelt szolgáltatni az életbenmaradt üldözötteknek és megakadályozni, hogy a modern történelem legvalóságosabb büntetése feledésbe merüljön. Ennek a küldetésének a jegyében és századunk szomorú fényé mellett tanulmányozza Wiesenthal a zsidó nép múltját. A folytatottakozás múlt prófétája, kinek számára a múlt jelen marad.

Beszélgését a párizsi Point munkajársával (új francia politikai hetilap, a L'Express konkurrensa — a ford.) egyébként a jelenlét kezdi:

— Idestova három évtized telt el a második világháború óta, s ha még mindig hajszolom a bűnösöket, teszem azt azért, hogy megbizonyítsam: igenis van igazság. Realista vagyok. Tudom, hogy nem sokat tehetünk. De mindaddig amíg a Központunk létezik, minden háborús bűnös felni fog és ez a félelem már büntetésük egy része. Amikor 1967-ben Brazíliában letartóztatták Stangl-t, a treblinkai tábor parancsnokát, az odamenetlített 300 náci náci szerény félelem foata el. Meg voltak örvendő, hogy tudok rólok valamit. Valójában nem tudtam semmit.

— Mi köze Kolombusz Kristófnak, illetve a róla szóló könyvének a náci bűnösökhöz? — Mint tudja, nem Hitler fedezte fel az antiszemitizmust. Az egyetlen különbsége a spanyol múlttal az, hogy a németek a XX. század technikáival tökéletesítették az Inkvizíció módszereit. Könyvében számos párhuzamot állítottam fel.

— A sárca csillag, például. Az Fehér keresztet be és viselgette a Latran-i Zsinat követek a zsidókat, a lenzásokat és a prostitúáltakat. A faj tisztasága? Spanyolországban a hetedik nemzedékig visszamenően kellett igazolni, ami aránylag nem volt nehéz, mert ak-

koriban az emberek nemzedékeken keresztül egy helyen laktak. Németországban meg kellett elégedni három nemzedékkel. Rábukkantam „Cion bölcsői” jegyzőkönyvének spanyol prototípusára is. Ez egy rabbi meghamisított levele volt, amelyben az áll, hogy a zsidóknak látszólag fel kell venniük a keresztiséget, hogy kezükbe ragadják a világ uralmát.

Wiesenthal megáll, néhány pillanattal szünetet tart, mintha habozna. Aztán halk hangon folytatja:

— A kérdés hosszas tanulmányozása után arra a konklúzióra jutottam, hogy amit hajdan a kereszt jegyében kezdek el azt korunkban a horogkereszt jegyében folytatták. Az Inkvizíció sokmillió áldozatot szedett, akik közül az Egyház mind a mai napig egyetlen egyet sem rehabilitált.

— Ezt a pontot akarta érvényre juttatni könyvének megírásával?

— A kereszténység legnagyobb bűné az, hogy kétezer évvel ezelőtt Krisztus és egy igazalmas vallás nevében gyűlöletet szított, amelynek természetes következménye a vérfürdők sorozata volt. Azt hiszem, hogy szükséges a könyvem. Ezért írtam meg De a könyvem nem katolikus-ellenes. A népeknek, intézményeknek és egyéneknek csak javára válik, ha belátják tévedéseiket.

— Nem gondolja, hogy megiscsák van különbség az Inkvizíció és a náci között?

— A spanyolok a következő alternatíva elé állították a zsidókat: a megkeresztelés vagy a halál. Sok esetben az egyik feltétl illuziórikus volt: a megkereszteltet azzal vádolták, hogy csak az életüket akarták megmenteni és visszavetették őket az Inkvizíció kínzókamrájába. A náciizmus idején egyáltalán nem volt alternatíva. Ez a különbség.

Wiesenthal szemében az inkvizíciótól a Bécsi Dokumentációs Központ aktaig az utkorri zsidó történelem egy és ugyanannak a történetnek a folytatása.

— Amikor ezen a könyvön dolgozni keztem, csak akkor döbbsentem tudatára, mennyire nem ismerem a zsidó történelmet. Salvador de Madariaga feltevése szerint a marránok azért támogatták Kolombuszt mert ő is marrán volt. Meggyőződésem szerint valóban az volt, de Madariaga magyarázata nem kielégítő. Két marrán miniszter Luis de Santangel és Alonso de la Caballeria látta el Kolombuszt pénzzel és ők voltak azok, akik minden elköveték a vállalkozás sikere érdekében. Pusztán az a tény, hogy Kolombusz is kikeresztelkedett zsidó volt, mint ők, nem elég meggyőző. Kellett, hogy valami más is legyen a dologban. Mert az idő tájt a két miniszter hatalmas kockázatot vállalt. Ha Kolombusz kudarcot vall, mindent elveszítettek volna, talán az életüket is. S ekkor vettem fel magamban a kérdést: vajon miért érdekelték annyira a spanyolországi zsidók India iránt? E kérdésre az ősi zsidó történelemben próbáltam választ találni. Minden élő zsidó Izrael két törzséből származik. A másik tíz törzs leszármazottai eltűntek. De a középkorban még élénken élt a remény a zsidók szívében, hogy valaha valahol megtalálják az eltűnt tíz törzset. Nemcsak a zsidók, a keresztények is hitték, hogy ezeknek a törzseknek a leszármazottai még élnek valahol.

— Ön azt hiszi tehát, hogy Kolombusz vállalkozása összefüggésben áll az eltűnt zsidó törzsek felkutatásával. Hogy azokat a földet kereste, ahol a zsidók szabadságban és függetlenségben éltek?

— Ezt az egész történetet egy üldözött zsidó szemével látom át tanulmányoztam. Ha 1938-ban valaki azt javasolja, hogy meneküljünk a holdba a náci elöl, hajlandó lettem volna követni, mert a maradás kockázata nagyobb volt minden más kockázatnál. Egyáltalán nem tartom irreálisan a feltevést, hogy annak idején Kolombusz Kristófról hasonló megfontolások vezérelhették...

(Le point)

ÚJ KELET USA-ban

Felvilágosítással szolgáló előfizetési, hirdetési és szerkesztési ügyekben

KALMAN KAHAN
619 E. 2nd Street
BROOKLYN
New York 11218

Phone: 633-0564, 633-0543

KÜLFÖLDI ELŐFIZETŐINK FIGYELMÉBE

AZ ÚJ KELET ELŐFIZETÉSI ÁRAI:

LEGIPOSTAN

1972 SZEPTEMBER 1-TŐL

Európa	naponta	3 hónap		péntek és ünnepnap	
		\$ 19.-	\$ 25.-	6 hónap	\$ 14.-
USA, Kanada	3 hónap	\$ 25.-	6 hónap	\$ 18.-	
Mexico	3 hónap	\$ 30.-	6 hónap	\$ 21.-	
Délamerika	3 hónap	\$ 37.-	6 hónap	\$ 27.-	
Ausztrália	3 hónap	\$ 40.-	6 hónap	\$ 29.-	

Kérjük a befizetésnél a fenti árakat figyelembe venni!

«KEEP SMILING!» – VÁDLOTT URAK

Irta: BARKAY ZEEV

Ugye, milyen helyes fiúk ezek itt három? Az ember, ahogy így elnézi őket, úgy vélné, hogy valami kedves családi albumból való a kép s kedélyes familiáris, összefutó alkalmából készült; a Chani néniék aranylakodalmán, vagy ilyesmí. Hol látni manapság ennyi mosolygó embert Izraelben? Epp a napokban állapítottam meg, az autóbuz-utasokat s az utcai járókelőket szemlélve, hogy csupa gonderhelt arc vesz körül bennünket, önmagunkat is beleértve, persze; dragság, a sztrajkok, a közlekedési nehézségek Tel Avívban, a várható politikai fejlemények, plusz mindenkinek az egyéni baja — mintha lehervasztották volna rólunk a derűt. Különösebb szomorúságra sincs ok ugyan, de az izraeli polgár arca, ahogy mindennapi munkája közben löt-fut, fáradt elnyúlt, mélyen barázdált.

Hol talál az ember mégis három ilyen szívderítő ábrázatot izraeli lakost? Nem családi albumban, polgártársak; ez a felvétel nem a Chani néni aranylakodalmán készült — hanem a haifai törvényszéken a vádlottak padján. „Abból az ünnepek alkalmából, hogy benyújtották ellenük — s még három tarsuk ellen — a vádiratot, mely szerint ezek a „kedves gyerekek” kemékdéssel, államelles felforgató tevékenységgel, röviden: hazaárulással foglalkoztak.

Na, persze, ez még csak a vád, a rendőrségi vizsgálat és a gyanúsítottak ennek keretében elhangzott vallomása alapján. A bíróság döntése még nem hangzott el, tehát nem volna fair dolog részünkről hazaárulóknak nevezni őket, egyelőre csak jelöltek erre a címre. De úgy látszik, ez is elég ahhoz, hogy derűt varázsoljon az arcukra, mint a mellékelt ábra mutatja.

Nézünk csak itt középen ezt a jóvialás mosolyú urat: Daud Turki, arab nemzetiségű izraeli állampolgár, haifai könyvkereskedő, a hálózat irányítója és főszervezője. Derék, harcos forradalmár ő, csak rá kell nézni.

Már 1968-ban megkezdte marxista földalatti mozgalom szervezését az izraeli államrendszer megdöntésére, s ebből a célból Cipruson érintkezésbe lépett bizonyos Chabib Kahaudzi nevű egyennel, aki a multban szintén izraeli állampolgár volt, de felforgató tevékenység gyanújával elfogták, letartóztatták, el is ítélték, majd szabadlábra kerülése után kivándorolt — azóta vigan dolgozik a szíriai kémszolgálat javára. Nos, Kahaudzi mester igen szívélyesen fogadta Turkit, s rögtön összekötötte egy másik kollégával, aki kioktatta a rejtjeles érintkezési

formára, amely szerint a szíriai rádió bizonyos műsorában elhangzó jelszavak irányítják az izraeli hálózat tevékenységét.

Turki és Kahaudzi igen összegeledett, ezután többször találkoztak Törökország és Görögországban, amikor Turki különböző szíveségeket kért Kahaudzistól: így, hogy juttasson némi fegyvert és robbanóanyagot a szépen fejlődő hálózatnak, amit Kahaudzi meg is ígért. Abban maradtak, a többit a damaszkuszi rádió kívánságműsora keretében tudja majd meg Turki, ami igen stilszerű valami, elvégre hol tegyenek eleget egy ilyen szívhez szóló kívánságnak, ha nem a kívánság műsor keretében? Turki mester ki-járta még azt is, hogy az irányítása alatt álló hálózat arra érdemes tagjai valamely arab országban kapjanak szabotör-képzést, olyan nemes cél érdekében, mint fegyveres küzdelem. — szabotázs-cselekmények formájában, — Izrael állama ellen. Mindenekelőtt a Cáhál különböző létesítményei, táborai ellen tervezett néhány fegyveres akció Turki ur, de számításba vett azért — civil célpontokat is, az ember nem lehet olyan válogatos, ha forradalomról van szó. Ő maga az elsők között volt, aki a hálózat keretében, fegyveres kiképzésben részesültek Szíriában, megtanult kézigánálatt, robbanóanyaggal banni, abban a reményben, hogy ezt a tudományát minél eredményesebben fel is használhatja Izrael állama, illetve annak lakosai ellen.

Derék dolog, mit is tagadjuk, elégedett is lehet magával, már ami a szándékot illeti. Persze, lehetett volna még elégedettebb is, ha mindaz, amit ilyen szépen kitervezett, sikerül is. Dehát Daud tervez — Allah végez s mégiscsak nem is a legrosszabbul. Tudja ezt jól Daud és nyilván azért mosolyog olyan elégedetten: Arra gondol, például, hogy mi volna fordított esetben; nevezetesen, ha nem a gyűlölt Izraelben, hanem az imádott Szíriában ülne hazaárulás gyanújával a vádlottak padján. Vajon, akkor is volna-e kedve mosolyogni? S egyáltalán, van-e kedve mosolyogni Szíriában egyetlen zsidónak is, még, ha nem is vádlójként közvetlenül hazaárulással? De ő, az izraeli arab, derűs ábrázattal foglalhat helyet a vádlottak padján: tudja, védik őt a „fasiszta megszálló hatalom”, Izrael, törvényei; az az államrendszer, melynek megdöntéséért tevékenykedett...

S mellette, jobbról, azzal a kissé nőies füzürával, csinos kis cakkoskával ott a homlokán, könnyedén tartott cigarettával a kezében; láthatjuk Dan Veredet, a tanár urat,

népünk gyermekét, a Rámát-Gán-i lakost, aki többek közt, diákjainak előadást tartott az arab terror erkölcsi jogosultságáról, beleértve a müncheni eseményeket is.

Igen szorgalmas és sokoldalú fiú ez a Dani, mint a vádirat róla szóló fejezete elmondja; Intellektuel, ő szerkesztette a Vörös Front röpiratit, de nem maradt meg az elméletnél, ő is átment Szíriába, hogy fegyveres kiképzésben részesüljön Izrael állama s annak népe ellen. Viszonyként elmondott ottani oktatóinak mindent, amit mint izraeli zsidó állampolgár, a hadseregről s annak fegyverzetéről tudott; repülőterek, a Hadügyminisztérium bizonyos épületeinek elhelyezése, különböző tanktipusok, tartalékoszolgálat részletei — szóval mindent, amivel, úgy gondolta, ártani tud az országnak s a benne élő zsidó polgároknak.

Természetesen, ő is mosolyog. Szerényen, finoman, mint intellektuelhez illik, — de mosolyog. Miért is ne tenné? Bántja talán valami? Furdalja a lelkiismeret, hogy talán azért mégsem illdomos, amit művelt? Á, dehogyl! Ilyesmírl szó sincs! S különben is, mi baja lehet? Majd csak lenyomja azt a néhány évet amit itt a törvényszéken a nyakába varrnak, aztán kiszabadul, s esetleg külföldön folytathatja tovább áldásos működését a világforgalomban érdekében, mint mester, Kahaudzi ur, aki, mellesleg még aból a szempontból is kollégája, hogy szintén ifjuság oktatásával foglalkozott Izraelben. Hát, szóval, előtte a jövő.

Jól van, Dani, mosolyogj csak, ha már mi nem mosolygunk, mert nekünk bizony nem volt sok kedvünk hozzá, amikor megtudtuk, hogy te s még három zsidó társad tartozik Daud mester társaságához. Örülünk, hogy téged nem kintott meg a rendőrség, vagy a Sin-Bét mindenféle villanyosokkal, egybekeltek, ahogyan Löwenbraun Keszét-képviseelő ur szerint, drága csemetéjével teték, (igaz, később visszavonta azzal, hogy nem a fia, hanem „valaki más” volt az illető, de akkor a hír már bejárta a világot). Mindenesetre, az az érzésünk, Dani, hogy ha a rendőrségen megkínóztak volna

téged, vagy elvtársaidat, valahogy kevesebb derűvel ülnének a vádlottak padján.

Mert derű sugárzik Szimon Cháddá arcáról is, aki itt ül előlnek, balról. Ő a haifai egyetem arab diákszervezetének vezetője volt, s habár tudták róla, hogy a törvényen kívül helyezett El Árd szélsőséges arab nacionalista szervezet szimpatizánsai között tartozott — senki sem zavarta ebben a tevékenységében, mert hiszen demokrácia van nálunk, Cháddá szerint ugyan fasiszták vagyunk, de azért bizonyára nagyon meglepődött volna, ha mondjuk, internálótáborba rakjuk, pusztán azért, mert a törvényen kívüli szervezettel rokonszenvezett, ahogyan ezt minden valamire való fasiszta ország tenné. De az ellen is tiltakozott volna — az izraeli demokráciára hivatkozva, persze, — ha csak annyi szigorítást alkalmaz vele szemben Izrael, hogy nem engedi köztetvékenységet folytatni a főiskolai falai között.

Am a „megszálló, elnyomó, fasiszta Izrael” hagyta tevékenykedni, csak akkor avatkozott be, amikor kiderült, hogy Cháddá egyben Daud Turki helyettese is a kémhálozatban. Ilyenformán ő is elégedett lehet helyzetével, legfeljebb az bánthatja, hogy ő az egyetlen a társaságból, aki nem járt „hivatalos küldetésben” Szíriában, s erra a közeljövőben nyilván aligha kerül sor. A dolog elönye, viszont, hogy talán a tárgyalás során enyhítő körülménynek tekinthető. Akárhogy is legyen, minél tovább nézem

ezt a képet, ezt a három derűs arcot, annál inkább az az érzésem, hogy Izrael megint produkált valami egészen sajátos, valami egészen eredeti jelenséget: kedélyes hazaárulókat (pardon: jelölteket).

Eletem során ugyanis már volt alkalmam szemlélni egynehány felvételt vádlottak padján ülő, különböző rendű és rangu, vélt, vagy valódi kémekről és hazaárulókról. Egyesek kétségbeesett, megtört, megkínzott, bűnbánó, szomorú, beletörtődő, vagy éppenséggel kifejezetlenül és közömbös; mások dacos, elszánt, mindennel leszármazó s mindenre felkészült arccal néztek a lencsébe — de a Mennyből a tanum, hogy ilyen vidám hangulatban hazaárulási és kémper vádlottjaként tárgyalóteremben helyet foglalni embereket még nem láttam.

Dehát azért élünk Izraelben, hogy mindig újabb és újabb meglepetésben legyen részünk. A tárgyalás csak vasárnap kezdődik, de remélhetőleg azt is ilyen kitűnő hangulatban fogják végig ülni. „Keep Smiling!” — tisztelt hazaáruló-jelölt urak, ha már nekünk nincs semmi, de semmi kedvünk a mosolyra ebben a tárgyban. Ugy látszik, elvesztettük humorérzékünket. Talán azért, mert „kegyetlen fasiszta megszálló hatalom” vagyunk, amely, mint ismeretes, kérelhetetlen brutalitással nyom el minden, az uralkodó rendszer elleni megmozdulást s annak résztvevőivel szemben a legirgalmatlanabb eljárásokat alkalmazza...

Tul-Kárem (beletörődött) az izraeli villanyellátásba

Már négy éve az izraeli villanytársaság áramát használják, de csak most vettek erről hivatalosan is tudomást — A függetlenségi háború előtt is „Ruttenbergtől” kaptak villanyt Tul-Kárem lakosai

Amikor Tul-Káremben tulságosan elszaporodtak az áramzavarok, amikor mindennaposá vált a több órás áramszünet, amely gyakran a legérdekesebb jelenségnél szakította meg az amerikai szexfilm vetítését, a tévé műsort, vagy az egyik szomszédország rádiójának a műsoradáját, — csordultig telt a pohár. „Nem érdekel bennünket a politika, villanyt akarunk, nem számít, hogy milyen forrásból, fő az, hogy már vége legyen a villanymizériának” — mondták az elkecseregett tul-káremi lakosok.

Chilmi Chánun tul-káremi polgármester beismerte, hogy Rámádám idején, a mohamedán böjt hónapjában elviselhetetlenné váltak az áramzavarok. Mindennek az oka — magyarázta Chánun — az, hogy elromlott a város tulajdonában lévő villanytelep egyik generátora és így nap mint nap két órára teljesen szüneteltni kellett az áramszolgáltatást, nemcsak a városban, hanem a környező falvakban is, amelyek a tul-káremi villanytelepről kapják az áramot.

Ez volt a helyzet az elmúlt négy év folyamán, amely az utóbbi időben türethetlenné vált. Tul-Kárem polgármestere és a városi tanács kizárólag politikai okokból — a város és polgárai érdekeinek mellőzésével — elutasította a katonai kormányzó idevonatkozó javaslatait.

Egyidőben Chilmi Chánun felvette azt az abszurd ötletet, hogy Tul-Káremet és környékét a többtucat kilométer távolságban lévő söchemi városi villanytelep lássa el árammal. A katonai kormányzó, amely elutasította ezt a kérést, rámutatott a fonák helyzetre, mert az izraeli magafeszültségű hálózat légvonalban mindössze 400 méter távolságra van Tul-Káremtől.

A város vezetősége azonban hallani sem akart a „Ruttenbergtől”, ahogy a 30-as években, sőt a korai 40-es években Pinchász Ruttenberg zsidó mérnök által épített náháráji villanytelepről kikerülő áramfejlesztőt, azaz a zsidó (izraeli még nem volt) villanytársaságot nevezték.

Amikor Tul Kárem városi tanácsa elhatározta, hogy „Ruttenbergerhez” fordul villanyért, nehéz szívvel tette ezt. A városi határozat kimondja, hogy az izraeli hatóságok nem hagyják számukra más megoldást.

A „Ruttenberg” nem újdonság Tul-Káremben. Amikor a 30-as években az alsó-gálili Káduri mezőgazdasági iskola „testvérintézet” megnyitott Tul-Káremben, bevezették a „zsidó villanyt”, amellyel a szivattyukat hajtották és világítási célokat is szolgált. A Káduri iskola példájára hamarosan „zsidó” villany került a környékbeli narancsosokba, általában a mezőgazdaságba és a közvilágítási áramfejlesztési célokat szolgáló Diesel meghajtású áramfejlesztők helyébe.

A hatnapos háború után, amikor „köbögni” kezdett a mezőgazdasági iskolában lévő kut Diesel motorja, az igazgatóság a városháza megkerdezése nélkül ismét bekapcsolta az iskolát az országos villanyhálózathoz (a függetlenségi háború kitörésekor ugyanis elvágták Tul-Káremet a „Ruttenbergtől” és a város, a környező falvak, valamint a földművelés és a gyáripar generátorok által fejlesztett áramot használt). Így tehát Tul-Kárem már négy éve — legalább is részben — izraeli villanyt használ.

Négyven évvel ezelőtt, amikor Tul-Kárem a Káduri mezőgazdasági iskola kirendeltsége révén rendszeres áramszolgáltatáshoz ju-

tott, felfigyeltek a söchemi gazdagok is az új helyzetre és szívesen bevezették házaikba és vállalataikba a zsidó villanyt. Amikor pedig zümmögő villanymotorok kerültek a török időkbeli származó dohogó és örökös javításra szoruló Diesel szivattyúk helyébe, Tul-Kárem város megrendelte „Ruttenbergtől” az utcai világítást.

Zsidó villanyt kapott Tul-Kárem 1947 végén, sőt 1948 tavaszán is, vagyis, amikor már javában tomboltak a harcok. Már régen iraki katonák ültek Tul-Káremben, és még izraeli technikusok és szerelők jártak oda megjavítani a villanyhálózatot, nehogy a város lakói a szömjukságtól szenvedjenek. (Az összes szivattyút, s motorokat áram hajtotta).

A polgármester formálisan azzal érvelt, hogy Husszein az 1960-ban kiadott rendeletében monopolisztikus áramfejlesztési és villanyellátási jogot biztosított a városi hatóságoknak, amely ezt a jogot nem akarja elveszíteni az izraeli villanyhálózatba történő bekapcsolása révén. Chilmi Chánun polgármester azt fejtette, hogy a városi villanytársaság több mint 3000 tul-káremi és környékbeli fogyasztót lát el árammal.

Kifogásolja azt is a polgármester, hogy Söchem és Dzsezin egy évvel ezelőtt engedélyt kapott új áramfejlesztő generátorok vásárlására, míg Tul-Káremet kényszerítették arra, hogy összeköttetésbe lépjen az izraeli villanytársasággal.

A város előkelőségei — beleértve az intellektuelleket és a gazdagokat, folytatják a politikai vilány körül, de az egyszerű kisembereket már régen nem érdekli a politika „villanyt és békességet akarunk” — mondotta az egyik tul-káremi lakos, aki bizonyára polgártársai többségének az óhaját fejezte ki.

ELSŐ ÉS VALÓDI

A CARMEL-SZŐNYEGEK AZ ELSŐ HELYEN 11 éve megszakítás nélkül a kiváló készítmény közvéleménykutatásán

CARMEL CARPETS

KI URA AZ AKARATÁNAK?

Azok a legmegdöbbentőbb hírek, amelyeknek olvasása kapcsán meg tudjuk, hogy valójában milyen keveset tudunk. Az égvén és a földalatti számára egyaránt fontos, hogy felismerjük azokat a határokat, ahol végződik a képességeink. Nemcsak azért, hogy a lehetőségek szerint kitöltsük ezeket a határokat, s egyre tájékosabb megismerhetőségünk lehetőségeit, hanem egy természetes erő által hajtott emberi törekvéstől van szó.

Ez a törekvés vezetett ki bennünket a barlangból és e törekvés segítségével jutottunk el „penthouse”-ig, vagyis a luxus-kivitelű, egy villa tágasságával vetekedő örökklásig, a fűfalevelel a szintetikus anyagból készült fehéreműgy, a nyílvesztőtől az atombombáig — meg a szex-bombáig.

A határok felismerése azért is fontos, mert óvatossá tesz bennünket, megelőzi elhamarkodott ítéletek mondandóját. Semmi nem jellemzőbb ugyanis napjaink embernél, mint hogy könnyen monddja ki az ítéletét, holott az adott tárgykörben eléggé hiányosak az ismeretek. Ha olyan kérdés szerepel a napirenden, amely a tevékenységi körével kapcsolatos, még akkor sem tudhat mindent az adott témáról, mert az ismeretek mindig körülhatároltak.

Minél többet tud egy ember, annál inkább számol az ismeretei körülhatároltságával. Mert tudja, hogy az elhamarkodott, a megalapozatlan ítéletek csak fékeznek a haladást, mert jellemszerűen az igazság keresésének folyamatát.

Igy filozófusok, amikor magam is beleütköztem saját ismereteim falába — mint például legutóbb, Amerikai hírügynökségek is jelentették, hogy megjelent egy rendkívül érdekes cikk a „Tudomány” című lapban. I-me, a hírtörő fordítása:

„Ki ura az akaratának? Ebben a kérdésben nem támaszkodhatunk a pszichiaterekre és a kórházakban dolgozó többi szakemberre, akik egy-egy konkrét esetben megállapítják, hogy ura-e valaki az akaratának, vagy sem, mert nem minden esetben megnyugtató a következtetésük. Ezt állítja David Rosenhan professzor, a stanfordi egyetem tanára. A professzor elmondja, hogy ő és hét munkatársa — valamilyen magas képzettségű, tökéletesen normális emberek — ezt a problémát tanulmányozták, s munkájuk során beteg embereknek adták ki magukat, jelentkeztek felvételre különböző elmegyógyintézetekbe, azt mondták magukról, hogy tudathasadásban szenvednek. Egyetlen szakorvos sem akadt ezekben a kórházakban, aki megállapította volna, hogy a kutatók valójában tökéletes emberek, csak a kísérlet miatt állítják magukról, hogy meghasadt a tudatuk. Mindvégig betegként kezelték őket, s mikor elhagyták a kórházat, azt írták az összefoglaló leletben, hogy „viszonylag jó állapotban távoztak”.

Mivel a kísérletező kutatók valamilyen komoly szakemberek voltak, feltehető, hogy jól ismerték a tudathasadás tüneteit, tehát jól játszották a betegét.

RAYMONDA

A londoni Covent Gardenben bemutatták a Raymonda című baletet, amelynek koreográfiája Glazunov muzsikájára készült, s a főszerepet Margot Fonteyn, a táncművészet egének egyik állócsillaga táncolta. Anthony Dowell volt a partnere.

QUINN RENDEZ

Anthony Quinn, a világ egyik legnépszerűbb filmszínészeinek tartják. Most belékölt a rendezésbe is. Film-fortékönyv készült Hemingway „A folyón át a fák közé” című regényéből, ennek a rendezését bízták Quinnre.

Irta: CHANA ZEMER

mégis elérhető lett volna, hogy a kórházak pszichiatér-szakorvosai felkapják a fejüket, s legalább valami gyanusít észlelhetnének volna. Olyasmit, hogy a betegnek — a panasza ellenére — van azért egy kis „normális stíche”...

Nem találták gyanusnak a viselkedésüket, annak ellenére, hogy mindvégig jegeztettek. A kórházi tapasztalataikat rögzítették, hiszen kutatómunkát végeztek. Az orvosok a folytonos jegezgetés is tünetként fogták fel. A tudathasadás tüneteiként.

A kutatók szerint csak a betegek szemében voltak gyanusak. Ok felismerték, hogy valami nincs rendben körülöttük, illetve velük kapcsolatban.

Ebből az következik — fejtegeti a végkövetkeztetést Rosenhan professzor —, hogy úgy látszik, a betegek jobban meg tudják állapítani, ki szenved tényleg tudathasadásban, ki nem, mint a pszichiaterek. Lehetséges, hogy a betegek többet tudnak — vagy sejtene — a lélekről, mint az orvosok.

Ez nem megállapítása a professornak, inkább csak utalás. Azt viszont kijelenti, hogy valószínűleg a beszámíthatósága nem állapítható meg objektív ismeretek alapján, noha rendszerint így állapítják meg az orvosok.

Jomágam nem vádolhatom azokat a pszichiatereket, akik a szintelt panaszokkal jelentkező kutatókat „kezelték”, holott egészségesek voltak. Ezek a pszichiaterek derekasan dolgoztak, ellátták a munkakörüket, odaadó tevékenységük felett áll minden kétségnek.

Ami mégis okot ad némi aggodalomra, az Rosenhan professzor összegező megállapítása: „Ugy látszik, nem tudjuk megkülönböztetni orvosi módszerekkel a normális embereket a zavartelműjűektől, akik nem urai az akaratuknak.”

Eddig az idézett tudományos cikk, amelyhez szeretnék egy lakikus következtetést fűzni. Ha az orvosok, sőt a szakorvosok körében is kétségek merülnek fel annak a tekintetében, hogy ki az örült, illetve ki a normális, hogyan lehet elvárni tőlünk a megnyugtató módon való elküldöttség? Hányan járnak közöttünk zavart elmével, akikről ezt még nem állapították meg hivatalosan?

Talán a fordította is igaz. A betegek között bizonyára akad nem is egy, aki sokkal normálisabb, mint nagyon sok épelméjűnk tartott ember.

Mi a tanulság? Ne hamarkodjunk e a dologot, ha valakiről meg akarjuk állapítani, hogy normális. Vagy ennek az ellenkezőjét.

A következtetés azonban ennél sokkal általánosabb. Vegyük tudomásul, hogy tudásunk véges, illetve sokkal többet nem tudunk egy-egy téma tekintetében, mint amennyit valóban tudunk. Ezért csak az egyívű ember biztos abban, amit állít. Aki rendelkezik némi tudással, az mindig bizonytalan, mert arra gondol, hogy hátha a véges ismeretei korlátozzák a teljes igazság felismerését.

A nyíltfejjű ember mindig tele van kétségekkel. Minél többet tudunk, annál inkább felismerjük, hogy milyen szerények az ismereteink.

A TÉVÉ HETI MŰSORA

FEBRUÁR 9. PÉNTEK
15.00: A MEGLEPETESEK UTCAJA
15.45: A SZOMBAT FOGADASA
18.00: Rövid hírek arab nyelven
18.02: Teljes hosszúságú arab já tékfilm
19.45: Hírek arab nyelven
20.00: PENTEK ESTE — Tarka műsor
20.30: A HET — Hangos heti híradó

21.15: „KÉPZELT BETEG” — Moliere szindarabjának második része. A főszerepben: Michele Bouquet és Dominique Tavoiret
22.10: HIREK. Befejezésül egy mondat a Szentírásból. Hátikva.
ISKOLATEVE
8.15: Számítan a 7. osztálynak
9.05: Természetrész a 7. osztálynak
9.55: Biológia a 10. osztálynak
10.20: Allampolgárság a 7. osztálynak
11.25: Ma 25 éve
12.00: A parapszichológiáról
14.00: Angol az 5. osztálynak
14.12: Andersen meséiből
14.28: Ma 25 éve.

FEBRUÁR 10. SZOMBAT
18.00: „A HARMONIA TESTOR VISSZATÉR” — Hatodik rész: „Elrablás”
18.30: Rövid hírek arab nyelven
18.32: Újítások és találmányok
18.45: SZÓRAKOZTATÓ MŰSOR ZSIDÓ-ARAB MŰVEK.
19.15: Hírek és tévé vita arab nyelven
20.00: HÁMAYDIL — Cházán Somo Smulevics és Pinchász Rabinovics kántorok közreműködésével.

19.00: DOKUMENTUM — „Perzsa, a világ egyik legősibb hídralma”. Perzia története napjainkig. (Második rész)
19.30: HIREK és hangos heti híradó arab nyelven
20.00: ARNIE — „Óriási meglepetés”
20.30: MABAT HIRMAGAZIN
20.50: KÜLFÖLDI SZÓRAKOZTATÓ MŰSOR Sylvie Varten és Charles Aznavour közreműködésével.
21.35: DOKUMENTUMFILM — „A lehetetlen”. — A film különböző építkezéseket mutat be.

désével, a kórust Cvi Ben Porát vezényli, zongorán kísér: Chánán Winternitz.
20.30: MABAT HIRMAGAZIN
21.00: IRONSIDE — „Az egyetlen járható út”
21.50: MABAT SPORTHIRADO
22.30: HIREK. Befejezésül egy mondat a Szentírásból. Hátikva.

FEBR. 11. VASÁRNAP
17.30: ERDEMES MEGNÉZI — Léggömbök
17.55: CIRKUSZ
18.00: OT-OT-OT — gyerekműsor
18.30: Rövid hírek arab nyelven
18.32: AZ ERDOKERÜLŐK — „A FARKAS” — A rendőrpáncsok hajótöréséről szervez a veszélyes farkas ellen mely pusztítja a nyulakat. A fiatal érdeklődők azonban előnybe helyezik az öreg indon segítséget, akinek sikerül ártalmatlanná tenni a veszélyes oradst.
19.00: DOKUMENTUM — „Perzsa, a világ egyik legősibb hídralma”. Perzia története napjainkig. (Második rész)
19.30: HIREK és hangos heti híradó arab nyelven
20.00: ARNIE — „Óriási meglepetés”
20.30: MABAT HIRMAGAZIN
20.50: KÜLFÖLDI SZÓRAKOZTATÓ MŰSOR Sylvie Varten és Charles Aznavour közreműködésével.
21.35: DOKUMENTUMFILM — „A lehetetlen”. — A film különböző építkezéseket mutat be.

FEBRUÁR 12. HÉTFŐ
17.30: RAJZFILM
17.40: FORSYTE SAGA — „Néma udvarlás” (20-ik része)
18.30: Rövid hírek arab nyelven
18.32: RAJZFILMEK
18.47: Sport
19.17: Fényszóró
19.30: Hírek és hirmagyarázat arab nyelven
20.00: ELEM ÉS ÁLMA — Tarka műsor az ifjuságnak
20.30: MABAT HIRMAGAZIN
20.50: Ma 25 éve — A függetlenségi háború felelevenítése — Jigael Jadín elbeszélése a Huszszin sejk hídjának felrobbantásáról és Szász el foglalatásáról

21.05: MOKÉD
21.50: A BOSSZUALLOK — „Táncfényben”
22.40: HIREK.
22.45: MINISZTERIUMI OKTATÓFILM. Befejezésül egy mondat a Szentírásból. Hátikva.

FEBRUÁR 13. KEDD
17.30: GYORSABBAN, MAGASABBAN. EROSEBBEN — sport az ifjuságnak
17.55: MA 25 EVE
18.10: TARZAN — „Az utolsó felsőbbrendű ember”
19.00: Arab nyelvű műsor a családnak (kézimunka, tanácsadás, olajhőgyőzret, hová menjünk kirándulni?)
19.30: Hírek és hirmagyarázat arab nyelven
20.00: JULIA — „Helyettesítés” — Dr. Cigleyt öreg nagybátyja helyettesíti és ez sok mulatságos helyzetkomikumot teremt.
20.30: MABAT HIRMAGAZIN
20.50: ALBERT EINSTEIN — Dokumentum film a világhírű tudós életéről és munkásságáról. G. B. Shaw, Teller Ede és Robert Oppenheimer professzorok és még más hírességek élményeiket mondják el Einsteinnel kapcsolatban.
21.40: EJELI DALLAMOK. Szórakoztató műsor Michel Legend és Catherine Valente közreműködésével.
22.55: HIREK. Befejezésül egy mondat a Szentírásból. Hátikva.

FEBRUÁR 14. SZERDA
17.30: RAJZFILMEK
18.00: EZT JO TUDNI
18.05: A BRADY CSALÁD. „Beteljesült álmom”
18.30: Rövid hírek arab nyelven
18.32: Üdvözlés dallal
18.58: ISMERD MEG IZRAELT
19.23: Versek Gália Szofér és Viktor Nászb előadásában
19.30: Hírek és hirmagyarázat arab nyelven
20.00: DOKUMENTUM — „Az oroszlinvárostól északra” — harmadik rész
20.30: MABAT HIRMAGAZIN
20.50: KULISSZAK — Heti kulturális és művészeti magazin, levezeti: Rám Evron.
21.20: „ORVOS A NYILT TENGEREKEN” — Teljes hosszúságú játékfilm egy fiatal orvosról, aki hogy megszabaduljon a házastól egy teherhajóra kerül, de ott szerelmi kalandba keveredik egy francia lánnyal. Főszerepben: Brigitte Bardot és Dirk Bogard.
22.45: HIREK. Befejezésül egy mondat a Szentírásból. Hátikva.

FEBR. 15. CSÜTÖRTÖK
17.30: MINISZTERIUMI OKTATÓFILM.
17.40: „DAKTARI” — kalandorozat
18.30: Rövid hírek arab nyelven
18.32: GYEREKEK A MI UT-CÁNKBÓL
18.47: KERDESEK ÉS FELELETEK
19.30: Hírek és hirmagyarázat arab nyelven
20.00: AZ ELMULT ÉVEK TÖRTÉNETE — Az 1952-es év: A nehéz gazdasági helyzet, a fenégeszek fellázadnak, tömörülés a nagyvárosokban és más érdekességek. Magyarozó szöveg: Joszi Bánaj.
20.30: MABAT HIRMAGAZIN
20.50: HAWAII 5-0 — „Másképp háború” (első rész)
21.40: A HET MÉRKOZÉSE
22.30: HIREK. Befejezésül egy mondat a Szentírásból. Hátikva.

FEBRUÁR 16. PÉNTEK
17.30: RAJZFILM
17.40: FORSYTE SAGA — „Néma udvarlás” (20-ik része)
18.30: Rövid hírek arab nyelven
18.32: RAJZFILMEK
18.47: Sport
19.17: Fényszóró
19.30: Hírek és hirmagyarázat arab nyelven
20.00: ELEM ÉS ÁLMA — Tarka műsor az ifjuságnak
20.30: MABAT HIRMAGAZIN
20.50: Ma 25 éve — A függetlenségi háború felelevenítése — Jigael Jadín elbeszélése a Huszszin sejk hídjának felrobbantásáról és Szász el foglalatásáról

21.05: MOKÉD
21.50: A BOSSZUALLOK — „Táncfényben”
22.40: HIREK.
22.45: MINISZTERIUMI OKTATÓFILM. Befejezésül egy mondat a Szentírásból. Hátikva.

FEBRUÁR 17. SZOMBAT
18.00: „A HARMONIA TESTOR VISSZATÉR” — Hatodik rész: „Elrablás”
18.30: Rövid hírek arab nyelven
18.32: Újítások és találmányok
18.45: SZÓRAKOZTATÓ MŰSOR ZSIDÓ-ARAB MŰVEK.
19.15: Hírek és tévé vita arab nyelven
20.00: HÁMAYDIL — Cházán Somo Smulevics és Pinchász Rabinovics kántorok közreműködésével.

19.00: DOKUMENTUM — „Perzsa, a világ egyik legősibb hídralma”. Perzia története napjainkig. (Második rész)
19.30: HIREK és hangos heti híradó arab nyelven
20.00: ARNIE — „Óriási meglepetés”
20.30: MABAT HIRMAGAZIN
20.50: KÜLFÖLDI SZÓRAKOZTATÓ MŰSOR Sylvie Varten és Charles Aznavour közreműködésével.
21.35: DOKUMENTUMFILM — „A lehetetlen”. — A film különböző építkezéseket mutat be.

FEBRUÁR 18. VASÁRNAP
17.30: ERDEMES MEGNÉZI — Léggömbök
17.55: CIRKUSZ
18.00: OT-OT-OT — gyerekműsor
18.30: Rövid hírek arab nyelven
18.32: AZ ERDOKERÜLŐK — „A FARKAS” — A rendőrpáncsok hajótöréséről szervez a veszélyes farkas ellen mely pusztítja a nyulakat. A fiatal érdeklődők azonban előnybe helyezik az öreg indon segítséget, akinek sikerül ártalmatlanná tenni a veszélyes oradst.
19.00: DOKUMENTUM — „Perzsa, a világ egyik legősibb hídralma”. Perzia története napjainkig. (Második rész)
19.30: HIREK és hangos heti híradó arab nyelven
20.00: ARNIE — „Óriási meglepetés”
20.30: MABAT HIRMAGAZIN
20.50: KÜLFÖLDI SZÓRAKOZTATÓ MŰSOR Sylvie Varten és Charles Aznavour közreműködésével.
21.35: DOKUMENTUMFILM — „A lehetetlen”. — A film különböző építkezéseket mutat be.

A Köt Hírszél adásainak új hullámhosszai

A-MUSOR: Az egész országban (Ejtel: Kivétel nélkül) 522 méter; Jeruzsálemben 522 és 256 méter; Kijai 221 méter.
B-MUSOR: Országsszerte 457 méter; Jeruzsálemben 457 és 423 méter; Spait 256 méter; Haifa és Nyugat-Gáll 249 méter; Cfat 355 méter és Kirjat Smona 340 méter.
AZ FM MŰSORKÖZVETITÉS:
A-MUSOR: Jeruzsálem 91.3; Haifa 87.6; Kijai 95.25
B-MUSOR: Jeruzsálem 95.5; Haifa 88.8
A HADSEREG RÁDIÓJA: 1286 kilohertz (230 méter) az ország egész területén.
Az izraeli rádió külföldre sugárzott magyar nyelvű adása minden este 20.45 órakor a 33.3 és 31.17 hullámhosszon hallható.

5733 Adár I. 7.
1973 február 9. péntek

(Csak hétköznapokon)

A-MUSOR
8, 9, 10, 11 (könnvű heber), 14 (és lapszemle), 15, 16, 17, 18, 19 (és hangos híradó), 20, 22, 23, 24 órák.

B-MUSOR
6.05, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 (könnvű heber nyelven), 19.15 (grúz), 19.30 (jiddis), 20.30 (román), 20.45 (orosz), 21, 22, 23, 24 és 01 órák.

A HADSEREG RÁDIÓJA

12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 és 24 órák.

A-MUSOR

8.05: Közelítések. 8.10: Collage Musicum. 9.05: Hanglemelések. 10.05: Heine életéről. 11.15: Az elemistáknak. 14.10: Anyáknak és gyerekeknek. 15.05: Ma 25 éve. 15.10: A szombat fogadása. 16.05: Egy perc heber nyelven és közéleti magazin. 16.30: Klasszikus zene. 18.05: Cila Grossmayer (szopran) énekel, zongorán kísér Arije Zemanek. 18.30: Irodalmi magazin. 19.05: Az elmúlt hetek története. 20.05: Nüamim. 21.05: Péntek éjjele stereo koncert. A stuttarti rádió felvételeiből. Brahms és Csajkovszkij műve. 23.05: Rádiónovella. — 23.35: Kedvelt dallamok. 00.10: Egy perc líra és Hátikva.

B-MUSOR

6.00: Má tovú. 6.10: Torna. 6.20: Hanglemelések. 6.55: Műsorismertetés. 6.59: Egy perc heber nyelven. — 7.20: Reggeli zene. 7.55: Sötöröknek. 8.10: Hanglemelések. 8.55: Ma 25 éve. 9.05: Hanglemelések. — 10.05: Háziasszonyoknak. 11.40: Hora menjünk ma este? 12.07: A dolgozók és a munkaadók. 12.30: Zenes híradó. 14.10: Zenes hétvege Joszi Bánajjal. 16.05: Egy perc heber nyelven. 16.07: A serdülő ifjúságnak. 16.30: Ki fél a klasszikus zenétől? 17.05: Téma. — 18.05: Humor és szatira. 21.05: A szombat fogadása. dalban és prózában. 22.05: Musical. 23.05: Egy-egy Joszi Bánaj műsorából. — 00.10: Kedvelt lemezek. 01.05: Hátikva.

A HADSEREG RÁDIÓJA

11.05: Hanglemelések. 11.15: Külföldi dalok. 11.30: Déli vendég. 12.30: Chana Zemer csevegés. — 13.05: Üdvözlés dallal. 13.35: Közelítések és szemléli hírek. 15.05: Hátikva. 15.08: Régi kedvelt lemezek. 16.05: Síkgeparádé. 17.05: Üdvözlés dallal a frontistáknak. — 18.05: Hangos heti híradó. 18.45: Hazvományok. 19.05: Nátán Dunevitz műsora. 20.05: Interjú. 21.05: Az év kuriózumok. 22.05: Michael Aron királysáműsora. 23.05: Jákov Orland dalaiból. 00.05: Műsorzárás.

5733 Adár I. 8.
1973 február 10. szombat

ALLANIO HIRKOZLES

(Szombaton és ünnepnap)

A-MUSOR
8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 (és hirmagazin) 20, 22, 23, 24 órák.

B-MUSOR
6.05, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 (könnvű heber nyelven), 19.30 (jiddis), 20.30 (román), 20.45 (macvar), 21, 22, 23, 24 és 01 órák.

A HADSEREG RÁDIÓJA

12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22 és 24 órák.

A-MUSOR

8.05: Közelítések. 8.10: Mendelssohn és Ravel műveiből. 9.05: A tudomány világából. 9.35: Zenét fejtő. 10.05: Hangos heti híradó. 11.05: Hangjáték. 12.05: Társadalmi törvényszék. 13.05: Szombat déli koncert. 17.05: Avrahám és az zeneszerző és művel. 18.05: Hamav díj és Melavé Malka. 19.50: Tnách részletek. 20.00: Pények és árnyak. 20.40: Spanyol dalok. 21.05: Emil Giles zongorázik. Erans Debussy műveket. 21.40: Zenet miniatúrák. 22.06: Az ország biztonságának története. 23.05: Egy művész portréja Arthur Rubinstein. 00.10: Egy perc líra és Hátikva.

B-MUSOR

7.00: Adon olám. 7.16: Hanglemelések. 8.55: Műsorismertetés. — 10.05: A lekedveltebb heber dalok a hatnapos háborútól napjainkig. (ötödik adás). 13.05: A színház és a film világából. 13.40: Cházánut. 14.00: Hová menjünk ma este? — 14.55: Labdarúgómérkőzések részletei eredmények közvetítése hanglemelésekkel tarkítva. 17.05: Erec-izraeli emlékek. 17.15: Meni Peer tarka műsora. 18.05: Az új elmítés alatt. 18.30: Sport. 21.05: Héber dalok. 21.30: Jazz. 22.05: Izles doiga. 23.05: Tánceze. 01.05: Hátikva.

A HADSEREG RÁDIÓJA

11.05: Szendvics tréfás jelenetek. 12.05: Megemlékezés Lévi Etkőlől. 13.05: Interjú Mirjam Bernstein Kohenal. 15.05: Két óra vidám tarka műsor. 17.05: Edith Piaf hallatásából. 18.05: Páros kórel. 18.45: Scharfstein p. orszosor beszélgetése. 19.05: Sziv kuldil szivnek szivesen. 20.05: Világhírű sláser. 21.05: Hazvományok. — 21.30: Filmzene. 22.05: Követlen kapcsolás. 00.05: Meir Baréll éjjele csevegése. 00.15: Műsorzárás.

KIRÁLYNŐ EGY NAPRA

A »Vita« óriási díjakciója a nők számára, folytatódik!

Igyekezzen: a következő sorsolás: február 25-én

A 2. sz. királynő

Ruth Flies asszony, T. A.,

aki háziasszony és biztositási ügynök, lett a „Királynő egy napra” a január 24-én tartott sorsoláson. A királynőt, (akinek a kitünő „Vita” készítmények segítenek minden étkezés elkészítésénél) — férje Zeév és Ejtán fia kísérték el telavivi bevásárló- és szórakozó körútján, amelyen kedvük szerinti ajándékot választottak maguknak. A királynő elegáns borkabátot, karkötőt és parókát vásárolt magának. A férj sportzakót, és fiúk divatos inget választott. Az egész családnak — automata falióra. A királyi család a „Sheraton” luxuscéternében ebédl.

ÖN IS LEHET »KIRÁLYNŐ EGY NAPRA«

Ezt kell tennie:

Küldje be Tel-Aviv, Szák Doár Naul 245 címre, a „Vita” cég számára: a „Gourmet” levelek kartondobozának 2 fedelét, vagy a „Vita” tyúkleves 3 üres zacskóját, vagy a „Vita” tyúkleves üveg borítékát.

Egészítse ki a jelmondatot: „Nem tévedett, ez...” Tüntesse fel 3 kedvelt levelesnek nevét, az Ön nevét és pontos címet.

Emlékezzen: minden további csomagolás beküldése — növeli esélyeit.

ZENEÉLE

FILHARMONIKUS ZENEKAR

Vezényel: Sztanislaw Skrowaczewski; szólista: Martha Argerich (zongora)
— 6-ik bérleti sorozat —

Némi kételyrel a konvencionálisnak tűnő műsorral szemben foglaltuk el helyünket a Hejhal Hátárban. De amit a lengyel

STANISLAW SKROWACZEWSKI

szarmazási karmester, Skrowaczewski (50), mint Doráti utóda a Minneapolis Symphony vezetésében. Bach Jólismert D-dúr-szvitjének lassú tételét megszólaltatta, nyomban éreztük, hogy egy kiváló muzsikussal állunk szembe, aki a lassú részt pompásan telt, méltóságteljes hangjelleggel, a híres „Air“-t himnikus áhítattal, — a tánc-tételében pedig a ritmusok rendkívül eleven, plusztikus kidomborításával idézi fel Bach szellemét. Bár mozdulatlan nagyon beszédesek, intenzív instrukciók, sohasem kelti azt a benyomást, mintha hatásra törekedne, ellenkezőleg, nagyon mélyről tör fel belőle a zenei fluidum, s nagy érzékkel áru el a zenekari irányítások iránt, melyek könnyed spontánitással áradnak zenejéből.

Hasonlóan mély benyomást tett hallgatóira Berlioz „Romeo és Júlia”, eredetileg ének-zenei szimfoniára írott monumentális méretű drámai szimfóniájából vett részletekben: így a szerelmi jelenet őszintén átérett, meleg írásiával, patosmentes szenvedélyével és a hangszerelés szülőpája, Berlioz műve minden szíamánák beszédes, szinte éneklő kifejezősége. Érdekes, hogy a 1839-ben írott mű szerzője mennyi rokonságot áru el Mendelssohn „szentivánéji” scherzójával (1842-ből)! Vajon hallhatta-e az előtte csak Párizsban előadott Berlioz-művet annak a varázslatos tündérvilágunk felidézése? Kissé terjedős Romeo rezignált monológja, míg a mostani utolsó szám, a hálójelenet a Capuletek kertjében, sokkal őrésben zajlik le, mint a „Fantasztikus” andalító hálójelenet.

Mint ragyogó tehetségű, magávalragadó zongorista, a már nálunk is többször járt fiatal Martha Argerich nemcsak a belőle gejzírzerűen sugárzó zenei árammal, s billentésének gazdag színeivel, de Beethoven C-dúr-versenyének rondo-tételében csillogó humorával is teljesen meghódította a közönséget. A nagyon lassan játszott középső tételben szőszertint vették Beethoven „Jargo”-előírását, de a szólista és karmesterének dícséretére mondva, mindvégig le tudták kötni a figyelmet, s feszültségben tartani, ennek a hatalmas románcnak minden mozzanatát — Vi haros megérdemelt siker! Végre, ennek a szezonnak első karmestere, aki egyéniséggel, kellőképpen gazdaságával és kitűnő mesterséggel művészi magassággal hatol a zene legtitkosabb rejtéseibe!

„Velencei éjszaka”

— Johann Strauss operette az Operaházban —
A tel-avivi koncert-éjszákak sürűsége akadályozta, hogy Operaházunk velencei éjszákáit korábban megfigyelhessük. A néhány hete telt házzal futó operett és a szintén nagy sikerrel futó „Három a kislány” mellett, a könnyebb műfaj győzelmét jelenti a komor zenedrámákkal szemben. Kérdés azonban, ez a „Velencei éjszaka” megérdemli-e a bemutatást azon a helyen, hol oly rendkívüli hézagok mutatkoznak még a ranglistában lényegesen magasabb fokozatú előadatok operák, sőt operettek színrehozatalában?

Keletkezése története — a „Donevér” és a „Cigánybáró” között — mulatságos: a két ravasz szövegíró, Zell és Genée urak rávettek ifj. Johann Strausst, hogy az előtte fekvő két libretto, a később Millöcker által megzenésített „Koldusdiák”-é, és az „Egy új Velenceben”-é közül, a sokkal gyengébb utóbbit válassza. A berlini bemutatás hatalmas bukása 1883 októberében, az ezen egyáltalán nem esodálkozó szerzőt alábbi önvallomásra kényszerítette (Karl Lindauhoz intézett levelében):

„A szöveg a legteljesebbé jőszándék ellenére sem nyújt semmi íhletet. Nincs semmi költői, sem humoros színezete. Zavaros és dagályos mese. Cselekménynek nyoma sincs... Az utolsó próbakon, amikor megírtam ezt az egész történetet, megremültem. Nincs becsületes érzés, nincs igazság, se értelem, csak bolondságok! Zeneje egyáltalán nem illik ehhez a zavaros, művésziellen vakakhoz... Tölem ugyan ellophatnak. Nem éntenek egy könnyet sem utánam! Így a zeneszerző...
Hogy régi önképzőköri bemondással éljek: „Csatlakozom az előttem szóló véleményéhez...”

Operaházunk, ezzel szemben, soha ilyen egységesen jó, helyenként kitűnő szereposztásban nem hozott ki egy darabot, mint ezután! Nagy operaszínpadokon is megállná a helyét a legtöbbjük ragyogó, minden fekvésben tömören csengő hang a borbélyt játszó Melvyn Pollé, s ugyiszintén a kitűnő drámai tenor, Misa Raizin, orosz olé-é, Guido herceg szerepében. A velencei táj elengedhetetlen komikusja, a makaroni-árus, Mordecháj Ben-Sachárban kap zamatos, humoros, kedves megszemélyesítőt. Ujból régi fényében csillog Eszter Baumwel (Annina), — bájosan játszik és énekel a nagyon széphanu Mirjam Laron (Ciboletta) és Naomi Pinkus (Agricola).

Egy feltűnő tehetség benyomását kelti az apród szerepében a nagyon fiatal Cipora Hochman, hangját kis énekszerre meg nem mutatja ki teljesen, de a színpadon oly elevenen, s oly színészi rátermettséggel ágál, mintha ő vinné a főszerepet! Michael Kahana (Dellaqua), J. Pokempner (Barbaruccio), — Linda Rider (Barbara), Sheldon Levin (Piselli) szépen illeszkedtek a homogén együttesbe. A Csertkow koreográfus által ügyesen beállított baletben Szalay Karola könyvségére emlékeztetően lebegett Anna Marie Hepp, s mellette Cora Benador a dobogón, s méltó társuk volt James MacDowell. Izlások Meisl-Bernhard Edit közfelmé, s a helyi szífkös viszonyokhoz képest, a stílusos díszletek, — kivéve a Karnevali éj háttérét elkomorított fekete drapériát!

Hogy a kitűnő énekesgárda mellett az előadásnak mégsem volt emelkedett hangulata, lendülete, az a gyege zenén és az ostoba szövegen kívül, némileg a máskülönböző muzikális és ügyes karmester, Arje Levanon zuzára is írható, aki vonatott tempóval nem időzte fel sem a ragyogó lagunaváros pompáját, sem egy karnevali pezsgést... Ezért a néhány pompás keringő, vagy a „Donevér”-ből kölcsönzött betétek, a levegőben maradtak, anélkül, hogy a színpadot, vagy a nézőteret táncra perdíthették volna.

De a közönségnek igen tetszett, jól szórakozott, s ami a legfontosabb Operaházunk számára, nehezen lehet jegyet kapni előadásaira...
S ha utóiratként az intézet főelszótítómesteréhez, S. Levianton urhoz azzal a javaslatl fordulok, ne burkoljon egy velencei karnevalt ily mélabusan sürke félhomályba, hanem fűrdesse színpadát az ő megillőt fényárban, ugy csak az opera iránti szeretetemenek adok vele kifejezést...

KARNEVAL A TEL AVIV MUZEUMBAN IS...

— Uj dimenziók a zenében —
Dicséretreméltó kísérleti színpaddá alakult egy este Muzéumunk dobogója a rádió által is közvetített, korszerű zenei áramlatokat képviselő műsor alkalmából. Vitatható az új irányok illusztrálásá szolgáló művek kiválasztása, szinte vaktában, válogatás nélkül látszottak rendezői összeállításai, de mégis pozitív eredményként könyvelhetjük a nagy érdeklődéssel megtartott hangversenyt.
Ami Máájáni tel-avivi szerző huzának, Rutnak írt „Makamat”-ja, egyike a szerző számos hárfára írott darabjának, nemcsak a hangszer leesebb regisztereit szőllaltatja meg, de keleti témáival is érdekes, jóhangzó zenei formát képvisel, melyet Rut kitűnő előadásában hallhatunk. Frederic Rzewsky „szimfóniának” nevezett „műv”-ben a Telma Jelin gimnázium növendékei minden zenei hang mellőzésével nyüzösötek, zajonként, majd rövid idő után lebonultak, anélkül, hogy jelenésüknek értelmét bárki is fel foghata volna... Earle Brown (USA—1926), „Hodozran” című hármása zongora fuvola- és ütőhangszerekre, két részben áll. * szabadon mozgó harmoniák és ritmusok, rövidre szabott témák, eredetien szerkesztve képviselik a modern amerikai zenét. — Érdekesebb volt Ivo Malec (SHS, 1915) „Mavena”-nak nevezett u. n. konkrét zenéből, vetített képből és énekszóvegből álló kompozíciója, mindaddig, míg a zajok és zörejek, sivatások és sőhajások érteletlen szintézisét meg nem untuk, ami kb. már a féldőben bekövetkezett.
Luciano Berio IV. zongora-szekvenciája az olasz avantgardista csoport vezető személyiségétől, a Stockhausen—Boulez egyenruha mellett is a szerző tudását és a hangszer teljes kiaknázását célzó technikáját demonstrálta. A argentinai Davidovszky „szinkronja fuvola- és elektronikus zenére” nagyon eredetien hangzó kombinációja eleven és mechanikus zenének.
A műsor legérdekesebb száma, a nagyon ügyes orsz-új-olé Michael Barolszky (25) kamarazeneje, az erre felkért közönség közreműködésével (megadott jelre értelmetlen szavakat és hangokat kellett öbogatni), zongora, fuvola, ütőhangszer és hárfá mulatságos kombinációjával, levetette a mumus álarcát a „modern” zenéről, s azt családi közvetlenségében barátokoztatta meg a Recanati-termet megtöltő közönséggel.

A közreműködők: Szár Fuxon-Heyman (zongora), John Heitman (fuvola), Gideon Steiner (ütőhangszerek) és Ruth Maayani, nagy felkészültséggel állták meg helyüket a Joan Franks Williams által rendezett, sikeres koncerten.
Pataki László

..S.Z.I.N.H.Á.Z..

HABIMA: FOGD MEG A TOLVAJT

Lampel-Lapid Tamás darabja, rendezte: Niku Nitáj, díszletek és kosztümök: Lydia Pinkusz-Gani

Kétórás szívből jövő habotázás Lapid Tamás vígjátéka. S ha ez volt a szerző célja — és bizonyára ez volt — akkor azt tökéletesen elérte.

leinek ismerőse, s ők hozták magukkal.
Ebből a helyzetből aztán a szerző valóságos mesteri hozzáértéssel a „félreértések komédiája”

váltják Lapid Tamás vígjátékában.
Kitűnő színészgárda játsza a darabot: Lia König (Jaffa Kimmel) és Niszim Azikri (Max) a két főszereplő, elsőrendű alakításukkal és állandó színpadi jelenlétiükkel „viszik” a darabot.
Kiseb és passzívabb szerep jutott eegyszer a kitűnő komikusnak, Smuel Szegálnak, mint a harcias Jaffa elnyomott férje. Danit Srágá Hárpáz alakítja, menyasszonyát pedig Áhuvá Jovel. Deris szint hoz a vígjátékba Tami Spivák, Gaviella ujságíró szerepében.

A rendezés sikere Niku Nitáj munkáját dicséri, Lydia Pinkusz-Gani díszletekkel és kosztümökkel.

Állnak: A szerző és Niku Nitáj, a rendező; ülnek: Livia Pinkusz-Gani, Tami Spivák, Smulik Szegál, Niszim Azikri, Lia König és Srágá Hárpáz.

A könnyű, szellemes, a bohózat határait súroló vígjáték — akár egy Eugene Labiche darabban (s ezt bókna szántuk Lapid Tominak) — enyhé csufondaróssággal, de jószíven és nem kegyetlenül állítja egymással szembe az izraeli társadalom különböző rétegeit.

A legfelsőbb társadalom, a „cámeret” tagjai, a Kneszet képviselőjét házaspár, Jaffa Kimmel és Jonek Kimmel, akiknek mérhetetlen közéleti ambíciója o-daig fájul, hogy „nemesei voltak” igazolására kitalálnak egy nemlétező, távoli kibucot.

Kivel vitakozik a választási kampány legizgalmasabb perceiben a házaspár? A fiatal ketőrel, Max-szal, az alvilág képviselőjével, aki az ablakon szökött be a lakásba, s akiről senki sem tudja, hogy kicsoda: Kimmelék úgy tárgyalnak vele, mintha a fiuk barátja lenne, Dani, a fiuk meg azt hiszi, hogy Max a szülőg, étes jellemzések, egymást

nak” egy válfaját alakítja ki. A gyáva kistolvaj, aki a cselekmény közepébe pottyan, halandzsájjával igyekszik kétségbeesítő helyzetben magán segíteni — a közönség nagy gaudiumára.

Dani és menyasszonya, a realis gondolkodású ifjúságot képviselik, nem sznobok, mint a szülők, csak egyszerűen élni és dolgozni akarnak, és nem fontos nekik a Kneszet-tagság glóriája. De mit tesz a Dibu (és Lapid Tamás)? — A fergeteges események úgy alakulnak, hogy a szülők helyett Dani lesz a Kneszet-képviselő...

„Fut még” a bolondos, félig hippu ujságíró, Gaviella, aki több ízben nagy sebbel-löbblal bevilharzik, mint a fergeteg, hogy a kavarodásban elsőnek írja meg, mégis ki lesz a képviselő...
Szóviccek, villámgyors párbeszéd, vizuális komikumok, csillog, étes jellemzések, egymást

Gáni modern lakást ábrázoló díszlet szintén hozzájárulnak a vígjáték sikeréhez.

LAMPEL-LAPID TAMÁS

BERNARD NEM OPERÁL TÖBBÉ?

Feltételezhető, hogy a szívtűtéseket öf-afrikai uttörőjének, Christian Bernard professzornak sebészi pályafutása véget ért.
Fivére, Marius Bernard egy interjúban közölte a világhírű sebész a közelmúltban elszünetelt közlekedési baleset következtében lényegesen súlyosabban sérült meg, mint ahogy eddig a nagyközönséggel közölték. Min-

denekelőt háterincsérülése akadályozhatja majd meg abban, hogy álva több óráz műtétet végezzen.

Marius Bernard elismerte: kezdetben tudatosan hallgatták el fivére súlyos sérülését, mert feltételezték, hogy az autóbaleset mögött politikai merénylet húzódik meg. (Egy teherautó gázolta el a sebészt és fiatal feleségét.)

A szívtűtéseket világhírű professzora több törést szenvedett, megsérült egyik tüdeje és a vesége, s belső vérzések is súlyosították állapotát. Számolni kell azzal, hogy Bernard hónapokat tölt majd a kórházban. Mindenekelőt háterincsérülése igényel hosszas kezelést.

Barbara, Bernard felesége, aki második gyermekét várja, nem szenvedett súlyos sérüléseket és már a közeljövőben elhagyhatja a kórházat.

Marius Bernard közölte a dél-afrikai Sunday Times-nak adott interjúban, hogy megítélése szerint „abszurditás a balesetben politikai merényletet látni”.

ra a „ROWAL” kávéházban. (h. s.)

25 éves a Tel-Aviv Dizengoff-utcai »ROWAL« kávéház-cukrászda

Nagyfokú bátorságról tettek tanúságot a „Rowal” kávéház alapítói, amikor 25 évvel ezelőtt elhatározták, hogy az akkoriban meglehetősen sivár Dizengoff-utcan megnyitják a kávéházat és a hozzá kapcsolódó cukrászdát. A párhuzamos Ben Jehuda vitte akkor a pálmát, amely számos kávéházzal együtt, vitán felül valamennyi szakma üzleti központjának számított. Igazi jóhajlamokra volt szükség ahhoz, hogy az ember előre lássa: néhány év leforgása alatt a Dizengoff-utca elragadja majd a pálmát a Ben Jehudától, ughogy ez utóbbi lesz az a második helyre. E jólat megvalósulásához nem kis mértékben járult hozzá a „Rowal” meglepően pozitív fejlődése, amely már alapításától kezdve megkülönböztetett vonzerővel bír a kávéházi látogatók nagy tömege számára.

Maga a „ROWAL” lényegesen változásokon ment át az elmúlt 25 év alatt és egy kedvelt boulevard kávéházból az ország legnagyobb és legnépszerűbb kávéházi üzemevé fejlődött.

Rosenberg Gusztáv — a „ROWAL” egyik alapítója — kedélyesen mesél a kezdeti problémákról és nehézségekről. Ez az eleven, mozgékony ember, büszkén és elégtellettel tekint vissza a felfelé ívelő, megtett utra.
Amikor a „ROWAL” kávéház dícséretes múltjáról beszélünk, meg kell emlékeznünk a legérgebb és leghűségesebb munkatársról, aki jövőre ünnepli a maga egyéni, 25 éves munkajubiläumát a „ROWAL”-nál. Fricinek hívják, ő a „ROWAL” menedzere és ahogy a németek mondják, a „Maedchen für alles”. Allandóan sürgő-forog, mindig barátságos és szolgálatkész, ezért is kedvelik annyira a vendégek és ezért is vitva ki mind a vezetőség, mind a többi alkal-

KATZENGOLD M. a „Rowal” kávéház „motorja”

Kávéház — Cukrászda — Önkiszolgáló
Tel-Aviv, Dizengoff u. 111-113.
Telefon: 232417 — 225838

A NYOMOZÓK ELSŐLEGES VELEMÉNYETŐL ELTÉRŐEN

HÁROM KÜLÖNÁLÓ DRUZ KÉMHALÓZAT MŰKÖDÖTT A GOLÁNON

Összesen 29-re emelkedett a letartóztatottak száma — Vasárnap kezdődik az arab-zsidó szabotázs- és kémhálozat első hat vádlottjának tárgyalása Haifán

A Golán-fennsík három druz kémhálozat működött és nem egy, amint azt a nyomozók kezdetben hitték. A három különböző kémhálozat létezésére a letartóztatottak kihallgatása során derült fény.

Hír szerint ezeknek a kémhálozatoknak leglényesebb feladata az volt, hogy katonai jellegű információt gyűjtsenek és azt to-

vábbítsák Szíriába. Ezenkívül a damaszkusi hírszerző szolgálat azzal is megbízta a kémhálozat tagjait, hogy szerezzenek be minél több adatot a Golán-fennsík élő arab és druz vezető személyiségek kapcsolatáról az izraeli hatóságokkal.

Az egyik kémhálozat élén Sábír Abu Dzsábir állt, akinek fia elesett a Chermón lejtőjénél egy izraeli katonai őrháttal való ütközetben. A két másik druz kémhálozat élén mások álltak, akik egyébként szintén a letartóztatottak között vannak.

A csütörtökre virradó éjszaka a rendőrség a biztonsági hatóságok karöltve letartóztatott négy további személyt és ezzel 29-re emelkedett a letartóztatottak száma, akiket a Szíria javára dolgozó kémhálozatban való részvétellel gyanúsítanak. Ezeknek többsége a Golán-fennsík felváltó Madszál Samsz falu lakosai.

Amíg néhányan az ugyancsak a Golán-fennsíkön lévő Bukatá falu lakói.

A letartóztatottak között van egy 25 éves keresztény férfi is, aki Madszál Samsz lakosa. Az ITIM értesítése szerint a nyomozás még nem ért véget, hanem folytatódik különböző irányokban, és további letartóztatások várhatók.

Itt említhetjük meg, hogy a haifai törvényszéken megkezdődtek az előkészületek a korábban leplezett szabotázs- és kémhálozat résztvevői bűnperének megnyitására. A nagyméretű, arab, valamint zsidó személyekből álló kémhálozat első hat vádlottja ellen nyújtották be eddig a vádiratot, és ezeknek a tárgyalása a törvényszék 1-es számú termében fog megkezdődni vasárnap reggel.

A hármastanács tagjai: A. Szolnaim, A. Friedmann és L. Fortunina bírák.

A bírósági terem, ahol mindössze 50 ülőhely van, természetesen nem tudja befogadni az óriási érdeklődéssel várt per tárgyalásán megjelenni akarókat. Kiderült, hogy az újságírók, a rádió- és televízió-hálózatok megbízottjai olyan számban jelentek meg Izraelből és a világ különböző részeiből, hogy az 1-es számú bírósági terem még csak megközelítőleg sem elegendő az érdeklődők befogadására.

A törvényszéki titkárság tehát belső televíziós hálózatot létesített, amely a per lefolyását egy szomszédos épületbe, a Chászán Sukri utca 7 alatti egykori rendőrségi épületbe továbbítja.

Ahol az újságírók zöme és a vádlottak hozzátartozóinak nagyrésze az ott felszerelendő képernyőn követhetik nyomon a per menetét. Ugyanitt telefonokat és sajtótájékoztatókat továbbításra alkalmas felszerelést állítanak be az újságírók munkájának megkönnyítésére.

Helyszüké miatt az illetékes tényleg úgy döntöttek, hogy a vádlottak családjainak egy-egy megbízottja kap belépési engedélyt a tárgyalóterembe, míg a többi hozzátartozó az újságírók számára fenttartott épületben nézheti a per lefolyását.

Összesen 40 vádlottja van a monstre-pernek, de mint jelenleg, egyelőre csak 6 ellen indítják meg az eljárást, és a jövő héten további letartóztat-

tak ellen nyújtanak be vádiratot.

Vasárnap, február 11-én reggel csak a hat vádlott elleni vádirat felolvasására kerül sor, míg maga a per február 25-én kezdődik, és hetenként három napot vesz igénybe.

Bonn (STA). — Dr. Náchum Goldmann, a Zsidó Világkongresszus elnöke befejezte tárgyalásait Willy Brandt kancellárral, és

Brandt kancellár ígéretet tett dr. Goldmannak

KÁRTÉRITÉST KAPNAK AZ 1965 UTÁN ÉRKEZETTEK IS

Helmuth Schmidt pénzügyminiszterrel, valamint Hans Dietrich Genscher belügyminiszterrel. A Zsidó Távirati Iroda jelentése szerint a kancellár ígéretet tett dr. Goldmannak, hogy kártérítést folyósítanak a náciizmus azon zsidó üldözötteinek, akik 1965 után hagyták el Kelet-Európát, és a jelenlegi törvények értelmében nem jogosultak kártérítésre.

Időközben Frankfurtban, a zsidó követelésekkel foglalkozó hivatal közölte, hogy még mintegy 10 ezer kérvény vár elintézésre, de nem tudni, hogy ezek közül való, jában hányan voltak a náciizmus áldozatai. Frankfurti közlemény szerint Bonn elvben hozzájárult ahhoz, hogy az 1965 után érkezetteknek is kártérítést kell fizetni.

Nyugat-Németország eddig elutasította az összes követeléseket, illetőleg az ezzel kapcsolatos intervenciókat az 1965 után érkezettek kártalanítása ügyében. A problémát nemcsak Willy Brandt kancellár előtt tették szóvá különböző nemzetközi zsidó tényezők, de Kurt Kiesinger és Ludwig Erhard előző kancellároktól is kö-

vetelték a helyzet orvoslását. Most végre Brandt kancellár ígéretet tett és így megfelelő törvényhozás várható ebben az ügyben.

A STA tudósítójának értesítése szerint dr. Goldmann bonni tárgyalásain nem vetette fel a követelést, hogy Kelet-Németország is fizessen kártérítést Izraelnek. Goldmann közölte a tudósítóval, hogy Nyugat-Németországnak megvannak a saját problémái Kelet-Berlinnel és ő nem kívánja komplikálni Bonn helyzetét. Különben is a Zsidó Világkongresszus elnöke úgy véli, hogy nem Nyugat-Németországra kell presziót gyakorolni annak érdekében, hogy érvényesítés befolyásolja Kelet-Németországnál a náci-üldözöttek kártalanítására.

Dr. Goldmann véleménye szerint aligha van tényleges lehetőség arra, hogy Kelet-Németországtól a zsidók kártérítést kapjanak. Ha egyáltalán van némi kilátás erre, úgy közvetlen nyomást kell gyakorolni Kelet-Németországra, vagy meg kell próbálni igénybevenni francia politikusok intervenciójának érvényesítését.

ÁLADIN ÉS TSA. RT.

Az ekológusok figyelmeztetnek:

NE ADJUNK A CSECSEMŐNEK CSAPVIZET

A tengerparti körzetben az ivóvíz a megengedtnél nagyobb mennyiségű nitrátot tartalmaz

Daniel Hillel professor, a jeruzsálemi Héber Egyetem mezőgazdasági szakának tanára a héten előadást tartott az egyetemi tanári kar és a Kneszet tagjainak közös diszebedjén, amelynek során kijelentette, hogy az ország tengerparti részeiben az ivóvíz egyre erősebben fertőzött és a megengedtnél magasabb mennyiségű nitrát-sókat tartalmaz. Ezért nem szabad ivóvizet adni a hat hónapnál fiatalabb csecsemőknek. Véleménye szerint a jelenlegi irányzat folytatódása mellett, az ivóvíz a tengerparti övezetben 10-20 éven belül teljesen élvezhetetlen lesz felnőttek számára is.

Hillel Suvál professor, az orvosi fakultás közegészségügyi szakos tanára közölte Jozsef Támir képviselővel, a Kneszet környezetvédelmi bizottságának elnökével, hogy

a tengerparti övezetben lévő kutak nagyrésze már a megengedett literenkénti 45 milligrammos mennyiségnél több nitrátot tartalmaz.

A nitrát-tartalom évenként 2 milligrammra növekszik literenként, ami azt jelenti, hogy belátható időn belül Izrael vízellátásának egyharmada élvezhetetlen lesz.

A továbbiakban elmagyarázta, hogy a nitrát-tartalom egyik legjellegzetesebb problémája annak az állandóan fokozódó fertőzésnek, amelynek szenvedő alanyai az ország földje, valamint az izraeli felségvizek. Ennek a folyamatnak az oka elsősorban a mezőgazdasági tevékenység, illetve a természetes és műtrágya szabad, minden korlátozás nélküli használata. Sem a mezőgazdák, sem a földművelésügyi miniszter, rium nem gondolt idejekorán arra, hogy a trágya, valamint a kártevőket irtó szerek megmérgezik a földet és az abban rejlő ivóvizet. Nem elegendő azonban a pánikkelés, hanem megfelelő, objektív és mérsékelt módon tájékoztatni kell a közönséget. Ebbe a keretbe tartozik a figyelmeztetés is, hogy ne itassuk csapvízzel az újszülötet.

A tenger szennyeződéséről szól, va Suvál professor azt mondta, hogy

a fürdés Tel Aviv környékén olyan, mintha egy csészényi szemetet öntenénk fürdőakadunkba. Elmondotta, hogy a város tenger-vízének szennytartalma néha eléri az egy százalékot. A víz vegyi elemzése során még gyermekparalízis-vírusokat is találtak. Ezzel kapcsolatban megemlítette, hogy a tengervíz gyorsan öli a baktériumokat, de csak igen lassan hat a különféle vírusokra.

Jicchák Hárpáz entomológus súlyos bírálatban részesítette az egészségügyi minisztériumot, amiért nem vizsgálja meg elegendő a mezőgazdaságban használt mér-

ke volt a vendéglátó.

Gál Jákobi közlekedésügyi alminiszter egyébként kijelentette a Kneszetben, hogy Izraelben a környezetvédelmi helyzet rohamosan romlik és ezért elengedhetetlenül

szükséges, hogy belátható időn belül külön környezetvédelmi minisztériumot létesítsenek.

Jákobi azt mondta, hogy statisztikai szempontból Izraelben már most rosszabb a helyzet, mint a világ tíz legfejlettebb ipari államában.

● A Real Madrid kosárlabda csapata tegnap este Tel Avivban 88:87 (43:41) arányú győzelmet aratott a Makkábi Tel-Aviv együttese fölött.

A Mifal Hápájisz húzása

A Mifal Hápájisz tegnapi, 6.73 számú sorsolásán 150 ezer fontot nyertek: 032847 és 418410.

50 ezer fontot nyert: 789917 12500 fontot nyertek: 322047 364651

6250 fontot nyertek: 194949 373926 517843 692022

1250 fontot nyertek: 047273 062718 154288 185859

271626 293415 293578 305756

366526 395430 469571 475108

494548 504593 516284 561514

599403 680996 729533 737085

751580

Az alatti végződésű sorsjegyek a következő nyereményeket kapták:

600 font 20423 50079 50139 57575 65028

65227 67568 69332 86593 88099

250 font 06143 07759 14902 25338 26659

28050 34423 34860 35398 39821

40510 59399 62712 62770 63228

64853 70491 71614 75455 80623

82006 82297 85793 91556 93674

100 font 0918 4962 5374 6061 6396 7603

9800

50 font 0355 0432 0825 1054 1809 1818

2132 2246 2272 2445 2735 2839

3065 3615 3815 4866 5372 5786

6031 6063 6172 6920 6234 7236

7363 7446 7808 8036 8236 8329

8352 8401 8635 8910 9171 9372

9708 9733 9791

A 8-cal végződő sorsjegyek visszanyerték a 4 fontot.

IZRAELI FIATALEMBER HALÁLOS BALESETE JUGOSZLÁVIÁBAN

Dán Krittenstein és dán barátja Volkswagenjükkal 5 méter magas hidról zuhantak le

Dán Krittenstein 22 éves tanári fiatalember, aki az utóbbi időben Kopenhágában élt, hétfőn reggel dán barátjával együtt halálos közlekedési szerencsétlenség áldozata lett a Belgrádtól 74 kilométerre nyugatra fekvő Szremzka Mitrovica városka közelében. Dán Krittenstein családja intézkedéseket tett a szerencsétlenül járt fiu holttestének haza hozatalára.

Mose Werber, a Mááriv helyi rádió munkatársának értesítése szerint Krittenstein és barátja, Michel Massly 26 éves fiatalem-

ber a Zágráb és Belgrád közötti autózstrádon utaztak. Hajnali 5 órakor egy felüljáró-hídon robogtak át és előzni próbáltak egy územanyagot szállító tartálykocsi. A tanker sofőrje ismeretlen okból jobbra fordította a kormányt és így a hatalmas jármű bal hátsó része oldalról ütéste mért a kis Volkswagenre, amely a hid korlátján át lerepült az 5 méter mélységben fekvő utra.

A jugoszláv rendőrség megállapítása szerint a Volkswagen mintegy hatszor fordult meg saját tengelye körül, amíg végül megállt.

VEGE AZ EJSZAKAI TÁNCNAK

Vége a táncoló dzsukoknak minden házbán, étteremben, élelmiszerüzemben Teljesen kiirtjuk. Evente egyszer permetezünk, egyéves jótállással.

VEGYÜZEM ES INTŐSZOLGÁLAT prof. RT., POB. 17111. Telefon: 412693. Tel-Aviv. Az egészségügyi minisztérium engedélyével.

EXPORT RUHÁK ÉS KOSZTÜMÖK ÁRVERESÉ

amelyek nem sérültek meg a tüzesétnél és amelyeket a biztosító társaság nem vesz át,

TEL-AVIVBAN

Náchlát Jicchák u. 59 sz. a. (a udvarban). Autóbuszok 53, 603.

ORIASI. KITUNÓ MINŐSÉGŰ ÁRURAKTÁR.

20 UJKELET 1973. II. 9

Felejthetetlen drága férjem, apánk, nagyapám, testvérünk, rokonunk

BECKSY IZRAEL VILI ז"ל

Szatmár — Montevideo — Názaret Ilit

ELSOEVEZ AZKARAJÁT 1973 február 15-én, esütörtökön d.u. 4 órakor tartjuk a Názaret Ilit-i temetőben. Külön autóbusz indul d.u. 3.30-kor Názaret Ilit 633/28 elől.

A CSALÁD

Felejthetetlen drágánk

MANCHEIM MORDECHAJ ז"ל

Noviszd — Haifa

slosimja leteltével AZKARAT ES SIRKOAVATAST tartunk 1973 február 12-én, hétfőn délután 3.30 órakor a haifai új temetőben, Kfar Számir.

Találkozás a temető bejáratánál. Ezután mondunk köszönetet mindazoknak, akik mély fájdalomukat részvételükkel enyhíteni igyekeztek.

Felesége: LILI és a CSALÁD

Felejthetetlen drágánk

RADOS LAURA ז"ל

Kolozsvár — Haifa

AZKARAJÁT ES SIRKOAVATASAT 1973 február 13-án, kedden délután 2.30 órakor tartjuk a cur-sálomi temetőben.

Férje: RADOS MOSE és az egész gyászoló család

Felejthetetlen édesanyám, nagyanánk, dédanyánk

FÜLÖP SAROLTA ז"ל

Budapest — Rámát-Aviv

elhunytának slosimján AZKARAT ES SIRKOAVATAST tartunk február 11-én, vasárnap délután 2.30 órakor a körzeti temetőben (Cholon-Bát-Jám).

Találkozás a temető bejáratánál. Gyászolja: GÁLOS MAGDA és családja

Felejthetetlen drága férjem, apánk, nagyapám, testvérem, rokonunk

FISCHER JICCHÁK ז"ל

Bánfihunyad — Haifa

slosimja leteltével AZKARAT ES SIRKOAVATAST tartunk 1973 február 11-én, vasárnap délután 3.45 órakor a haifai új temetőben, Kfar Számir.

Külön autóbusz indul 3.30 órakor a lakástól, Hillel u. 56. Ezután mondunk köszönetet mindazoknak, akik részvételükkel fájdalomukat enyhíteni igyekeztek.

A GYÁSZOLO CSALÁD

Felejthetetlen férjem, apám, rokonunk

KATZ MORDECHAJ (Ernö) ז"ל

Ujfehértó — Beer-Séva

AZKARAJÁT ES SIRKOAVATASAT a slosim leteltével február 12-én délután 3 órakor tartjuk a beer-sévai temetőben. Autóbusz indul 2.45-kor a Sikun Béből, Bialik u. 5., és az Irja mellől.

A GYÁSZOLO CSALÁD

Felejthetetlen férjem, apám, rokonunk

HEKSCH ILONKA (Schwartz) ז"ל

Mezőkövesd — Gyoma — Bné-Brák

SIRKOAVATASAT 1973 február 14-én, szerdán délután 4.30-kor tartjuk a petách tikvai temetőben. Autóbusz indul Bné-Brák, Chevron u. 5. szám elől, 3.45-kor.

A GYÁSZOLO CSALÁD

Felejthetetlen édesanyám, nagymamám, dédmamám

ROZA TAUBER ז"ל

szül. NUSSBAUM

ELSOEVEZ AZKARAJÁT február 11-én, vasárnap délután 4 órakor tartjuk a kirját-sauli temetőben. Találkozás a főbejáratnál.

A GYÁSZOLO CSALÁD